

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

WILDWOOD

THE
ART
OF
AVOIDING
YOUR
WEREWOLF

LOLA GLASS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

kurt adamdan kaçma sanati

WILDWOOD

LOLA GLASS

OceanofPDF.com

contents

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Sonsöz](#)
[Sonradan](#)
[Düşünülenler](#)
[İletişimde Kalın](#)
[Lola Glass'ın Tüm Serileri](#)
[Yazar Hakkında](#)

OceanofPDF.com

Telif Hakkı © 2024 Lola Glass

authorlolaglass.com

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. İsimler, karakterler ve yerler yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Francesca Michelon tarafından kapak

<https://www.merrybookround.com/>

OceanofPDF.com

*Yeni yıllara ve
aptal şakalara*

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

one

LOVE

Bir bardak suyum yudumlarken, rustik barın köşesinde salıncak dansı yapan iki çifti izliyordum. Kasıtlı olarak şişirilmiş müzik kutusu en yeni country şarkısını çalıyordu -bir kamyonun arkasında seksle ilgili bir şey- ve midem acımasızca gurulduyordu.

Kamyon seksi için aç

mıydım? Biraz bile değil.

...tamam, belki *biraz*.

Ama asıl istediğim şey kandı ve Wildwood'da bunu bulmak zordu. Şehri kurtadamlar yönetiyordu. Teknik olarak onlara uyum sağlayabilsem de, dişlerimi onların yanında çıkarırsam bu büyük bir tehlike yaratırdı.

En iyi arkadaşım Tori ve ben kan torbası almamız gerektiğinde başka bir şehre koştuk. Delicesine pahalıydılar, bu yüzden hayatta kalmak için zar zor içiyorduk.

Eğer diğer şehirde yaşamak güvenli olsaydı, orada kalırdık. Orada yaşamak daha ucuzdu ve kalifiye olduğumuz birkaç iş daha iyi ücret veriyordu.

Ama bizim için güvenli değildi, bu yüzden

Wildwood kazandı. Açlık da kazandı.

"Size başka bir şey getireyim mi?" diye sordu barmen, gülümsemesi dostçaydı. Uzun boylu ve kıvrımlıydı, koyu tenliydi ve iki kolunda dövmeleler vardı. Dövmelelerinde kurt adam olduğunu anlamama yetecek kadar orman ve ay tasviri vardı.

Dişi kurtadamlar, garip bir biyolojik nedenden ötürü nadirdi. Çoğu çiftleşme yoluyla, erkek kurt adamın insan eşini ısırması ve onun gibi olmasıyla oluşurdu.

...benim durumum

hariç. Ben bir

laboratuarda

yapıldım.

Ya da en azından benim kurdum öyleydi.

Çoğu doğaüstü bana kan kurdu derdi. Hem vampir hem de kurt. Bektan bir işti. Kesinlikle tavsiye etmem.

Kan kurdunu seçmeyenler kan donörü ya da yem olarak kaldı. Tabii ki, bu başlıkların ikisi de tamamen doğru değildi.

Sadece hikayenin tamamını anlatmadılar.

Vampirler kan kurtlarını kişisel kan torbaları olarak yarattılar. Kurtlarımız sayesinde hayatta kalmak için dışarıdan gelen kana fazla ihtiyaç duymuyorduk ve kendi kanımızı hızla yenileyebiliyorduk. Kanımız vampirler için inanılmaz kokuyordu ve ideal besin kaynağı olduğumuzu bilmelerini sağlayan bir yem işlevi görüyordu.

Duyduğumuza göre kanımızın tadı da harikaymış.

Ve acı çektik.

Dönüşüm sürecinin dehşeti yüzünden bizi yapmak yasadışıydı. Tori ve ben var olduk, bu yüzden bazı vampirler açıkça risk aldı.

Üçüncü bir arkadaşımız daha vardı -Sienna- ama biz gittiğimizde o da gitmekten çok korkmuştu.

"Böyle iyiyim. Yine de teşekkürler," dedim ve barmene küçük bir gülümseme verdim. Barmen yanımdan uzaklaştığında, düz ve çapraz kaküllerimi parmaklarımla taradım. Kaküller dışında, orta kahverengi saçlarım çeneme kadar kesilmişti ve düzensiz dalgalar dağınık ama eğlenceli bir görünüm

yaratıyordu.

Sadece 1.80 boyunda olduğumu ve güçlü değil yumuşak yapılı olduğumu düşünürsek, elimdekilerle çalıştım. Kısa saç yüzüme ve kişiliğime uyuyordu ve ayrıca beni cesur gösteriyordu.

Üzerimde sadece kalçalarımın ortasına kadar inen sade siyah bir tişört ve bir çift aşınmış gri yüksek topuklu ayakkabı vardı. Vardiyam sırasında iş gömleğimi göğüslerimin altından bağlamıştım ama bara giderken çantama sıkıştırmıştım. Sadece tarzımı sevmekle kalmıyor, aynı zamanda insanlara yansıttığım imaja da uyuyordu.

Eğlenceli ve küstah.

Vampirlerin bana her zaman hissettirdiği kadar zayıf değildim.

Her neyse, barda sadece yirmi dakika daha kalacaktım. Bazı günler Tori ve benim vardiyalarımız bir ya da iki saat arayla başlardı. Bir arabayı paylaşıyorduk, bu yüzden birimiz ya yürüyor ya da bekliyorduk.

Kan eksikliği onu benden daha çok etkiliyordu, bu yüzden neredeyse her zaman suçu ben üstleniyordum. Tartışmaya çalıştı ve bunu yapmama izin vermenin onu öldürdüğünü biliyordum, ama benden daha çok acı çekiyordu.

Genelde eve yürüyerek giderdim.

Son kan torbamın üzerinden üç hafta geçtiği için yorgunluk galip geliyordu. Beklemek yürümekten çok daha iyi gelmişti.

Kendimi gerçekten güzel bir bar taburesinde evimde gibi hissetmişim.

Kalın, kaslı bir vücut usulca yanıma oturdu. Ona doğru bakmadan oturduğum yerden onu inceledim.

Devasa boyutları onun kesinlikle doğaüstü bir varlık olduğunu gösteriyordu.

Wildwood'da olduğumuza göre, onun bir kurt adam olduğunu varsaymak yanlış olmazdı. "Hey," dedi barmen, adama şakacı bir gülümseme göstererek.

Belki de onun eşiydi.

"Ethan nasıl? Onu bir süredir görmedim." Adamın sesi alçak ve gürültülüydü. Saçma bir nedenden dolayı kollarımda tüylerimin diken diken olmasına neden oldu.

Neyim vardı benim?

Barmenin gülümsemesi genişledi. "O harika biri. Hâlâ yavru almam için beni ikna etmeye çalışıyor."

Belki de çiftleşmemişlerdir.

"Kulağa onun gibi geliyor," dedi adam.

Tüylerim diken diken oldu.

Birinin *sesinin* seksi olması nasıl mümkün olabilirdi?

Cidden, benim sorunum neydi?

"Mmhm. Her zamankinden getireyim." Barmen uzaklaştı ve adam kollarını tezgâhın üzerine koydu. Bakışlarım sırtına gerilmiş dar beyaz tişörtüne kaydı ve kokusu burnuma çarptığında burun deliklerim alevlendi.

Vay anasını.

Azı dişlerim bir kalp atışında aşağı indi, midem vahşice guruldadı. Su

bardağımı bırakarak ellerimi hızla altına sıkıştırdım. Garip mi?

Evet.

Gerekli mi?

Ayrıca
evet.

Eğer onları dizginlemeseydim, muhtemelen onu yakalama ve ondan içme dürtüsüne teslim olurdum.

Gözlerim tekrar onun üzerinde gezinirken vücudum ısındı.

Koyu sarı saçlarının yanları traşlı ama tepesi uzun. Kalın kaslar.

Cildinin neredeyse her santimetresinde siyah dövmeler vardı ve bunların dış hatları tişörtünün ince kumaşından neredeyse görülebiliyordu.

Otururken bile kışının inanılmaz olduğunu söyleyebilirdim.

Wildwood'da insanları ısırarak yasaktı ama bir şekil değiştireni ısırarak? Bu şehirden tek yönlü bir çıkış biletiydi.

Ya da bir mezara.

Bu da oradan hemen çıkmam gerektiği anlamına geliyordu.

Kendimi normal bir insan gibi nefes alıp vermeye zorlayarak bir elimi yavaşça uyluğumun altından çektim.

Bir süre geçtikten ve çılgınca bir şey yapmayacağımdan emin olduktan sonra eğildim ve çantamı yerden aldım. İkinci el bir dükkânda bulduğum, koyu yeşil kumaştan yapılmış, içimdeki kurda seslenen büyük bir çantaydı.

"Bu inanılmaz koku da ne?" diye mırıldandı zihnime, sanki onu düşünmemle uyanmış gibiydi. Aramızda bir bağ vardı, zihinlerimizde birimizin yaşarken diğerimizin kontrol ettiği bir tür büyüğü boşluk.

"Yanımdaki adam. Yanlışlıkla onun kanını içmeden önce buradan gidiyorum," diye cevap verdim hızlıca, cüzdanımı çantamdan çıkarırken.

"O kesinlikle bir kurt adam," dedi gözlerimle onu inceleyerek.

"Biliyorum. Altı buçuk metreden uzun." "Ve aşk gibi kokuyor."

"Şehvet gibi, belki. Ya da yemek gibi."

"Şimdiye kadar yediğin en iyi yemek."

Haksız değildi.

Bifteği diğer kurtadamlar kadar severdim ama adamdan bir ısırık almayı bifteğe tercih ederdim. Ve bunun sebebi açlıktan ölüyor olmam değildi. Sadece o kadar güzel kokuyordu.

"Onunla konuştun mu?" diye sordu.

"Tabii ki hayır. Ölmek istemiyorum. Eğer onunla konuşursam, onu ısırırım. Ve eğer onu ısırırsam, sürüsü beni öldürmeye çalışacaktır."

"Buna değebilir."

İçimden homurdandım ve tezgâhın üzerine bir dolar bıraktım. Su dışında bir şey içmemiştim ama yine de bahşış vermek zorunda hissediyordum. Kültürel standartlar tam bir baş belasıydı.

Vücudu benimkinin yanında kaskatı kesilince bakışlarım tekrar adama kaydı.

Başını bana doğru salladı ve bir çift yoğun, koyu yeşil göz benim yumuşak kahverengilerimle çarpıştı. Burun delikleri alevlendi ve gözleri...

Dilate mi?

"Ohh, bizi istiyor," diye mırıldandı kurdum zihnime.

Cevap veremedim. Dişlerim ağzımın içinde çok sert bir şekilde zonkluyor, başka türlü düşünebileceğim her şeyden beni uzaklaştırıyordu.

Bu sürtükler onun derisinin derinliklerine inmek, kanını bulmak ve-

Kahretsin, kendimi kontrol altına almam gerekiyordu.

"Ne içiyorsun?" diye sordu adam, gözlerini benden ayırmadan.

Sessizce dişlerimin yok olmasını diledim, böylece kendimi gösterona cevap verebilecektim.

.

Dudaklarımı dişlerimin üzerinde tutmaya dikkat ederek, "Ben gidiyorum," başardım.

"Beni biraz değiştir," diye tısladım kurduma.

Onun sihrinin küçük bir dalgası üzerimden ve dişlerim neredeyse normal boyutlarına geri döndü.

Bu daha iyiydi.

Yine de vücudumu daha sıcak hale getirdi ve bana bakan adama duyduğum şehveti vurguladı.

Taburemden kaydım, cüzdanımı çantama geri koydum ve omzuma .

Büyük bir el belime indi ve çıkış yolumu .

Adam ayağa kalktı ve tam boyuna ulaştığında nefesimi içime çektim.

Kahretsin, çok güzel kokuyordu.

Bir kez daha onu ısırma dürtüsüyle savaşırken dişlerim zonklayarak yerine geri kaydı.

Göğsü genişti.

Tüm vücudu yontulmuştu.

Dövmeleri sanat eseriymiş, kalın kollarından aşağıya ve göğsüne sarmal çizen siyah mürekkepli işaretler. Hatta birkaç tanesi boynuna doğru kıvrılıyordu.

Belki de o lanet olası country şarkısı kamyon seksi haklıydı. "Adın ne senin?" diye sordu.

Sesi otoriterdi. Güçlü.

Kesinlikle.

Kurdumun büyüünün bir başka dalgası üzerime çöktü ve dişlerimi tekrar boyun eğmeye zorladı.

"Love," dedim. "Ben Love diyorum.

Seninki?" "Mad."

Garip bir isim.

Her neyse. Eski doğaüstü varlıkların bazen alışılmadık isimleri olurdu. Benim de antika bir ismim vardı, o yüzden yargılamazdım.

"Siktir et onu," diye fısıldadı kurdum, sesi neredeyse neşeliydi. "Seni istiyor. Dişlerini geride tutacağım."

"Onu becermeyeceğim," diye zihinsel olarak itiraz ettim. "Eğer vampirliğimin kontrolünü kaybedersen..."

"Artık aç olmayacağız. Sonunda tekrar yer değiştirebileceğim."

"Tüm şehir bizi avlayacak!"

Dramatik bir şekilde iç çekti. *"Muhtemelen onlarla başa çıkabilirim."*

Normal bir vampiri bile alt edebileceğinden şüpheliydim ama bunu ona söyleyemezdim.

"Bir içki daha içmek için kal," dedi Bay Mükemmel, parmaklı hafifçe bastırarak elini yanıma dayayarak.

Vücuduma bir sıcaklık yayıldı.

Dokunuşu iyi hissettirdi. Hem de çok iyi.

"Bu kötü bir fikir."

"Lütfen, aşkım."

Bir şey hakkında ve Çok büyük, diyerek Lütfen oldu
muhteşem adam gülünç derecede Yani
çekici, alt yarım sıkıştı.

"Yap şunu," diye ısrar etti kurdum.

"Yapamam."

"Yap!" diye ısrar etti.

"Hayır!"

"YAP ŞUNU!"

Tekrar düşünmeden ya da bunun neden boktan bir fikir olduğunu hatırlayamadan cevabım ağzımdan dökülüverdi. "Bir içki."

"Zaten sahip olduğun birini saymıyorum." Kızım tekrar tabureye oturana kadar eli kalçamdan kaymadı.

"O suydu."

Bardağı kaldırdı, emin olmak istercesine hafifçe içine çekti.

Benden neden şüphelendiğini bilmiyordum, o da bulduğu yere geri koyarken neden göstermedi.

Parmakları tezgâhın üzerine bıraktığım doları yakaladı ve hâlâ omzumda asılı duran çantanın içine soktu. "Ben ödeyeceğim."

İtiraz etmemek için dilimi ısırdım.

İçimdeki bağımsız kadın kendim ödemek istese de, paramı gerçekten kan için saklamam gerekiyordu. Bu yüzden ilk etapta su içtim.

"Ohh, o muhteşem," diye mırıldandı kurdum. "Onu kesinlikle becereceksin."

"Cidden, ölmek mi istiyorsun?"

"Nerelisin, Aşkım?" Mad çantamı omzumdan indirdi ve yere bıraktı.

"Scale Ridge." Yalan kolayca aktı. Kan almak için gittiğimiz kasabaydı.

Genelde iyi bir yalancı değildim. Ama bu konuda pratik yapmışım.

"Burayı nasıl buldunuz? Dağlarımız biraz daha küçük."

"Şehrin büyüklüğüne rağmen küçük kasaba hissi güzel," diye itiraf ettim, Mad'e çok fazla bakmamaya çalışarak. Baktığımda o da bana bakıyordu.

Kahretsin, bakışları çok yoğundu.

Ve gözleri kesinlikle hâlâ büyümüştü.

"Manzara o kadar iyi değil," dedi.

"Hayır, ama burada kendimi daha güvende hissediyorum." Bu sözler doğrudu ama *tam* olarak doğru değildi. Neden daha güvende hissettiriyordu?

Çünkü çoğu vampirin isteyerek gireceği bir yer değildi. Göğsü memnuniyetle gümbürdedi.

O *kesinlikle* bir kurt adamdı.

Barmen tekrar yanımıza geldi ve Mad'in önüne kırmızı bir içki koydu.

Gözlerim üzerinde oyalandı.

Rengi birkaç ton farklıydı ama neredeyse kendimi kan olduğuna inandıracaktım.

Karnım yine guruldadı, öncekinden daha yüksek sesle. "Başka bir şey var mı?" diye sordu barmen.

"Love ne içmek isterse." Bana doğru işaret etti. "Ve yemek."

Dürüst olmak gerekirse, aç değildim. En azından yemek için. İşe giderken yanıma iki tane PB&J sandviç almıştım - biri erken öğle yemeği için, diğeri de geç öğle yemeği için - ve sonuncusunu bara giderken yemiştim. Ben bir fırıncıydım, bu yüzden garip zamanlarda yemek yer ve uyurdum.

"Mükemmel. Size ne getireyim?" diye sordu barmen. Gülümsemesi daha önce olduğundan daha parlaktı ve gözleri daha genişti. Tepkisinden şüphelenmiştim ama bunu belli edemezdim.

"Ne içiyorsa, biraz da patates kızartması." Menülerinin bir kopyasına sahip değildim ama hangi country temalı barda patates kızartması olmaz ki?

"Patates kızartması ve bir Blood & Sand, hemen geliyor." Uzaklaşmadan önce Mad'e göz kırptı.

Kan.

Kulağa çok hoş geliyordu. Midem bir kez daha guruldadı.

"Mutlu görünüyordu," dedim.

"Kocasıyla arkadaşız."

Kocanın eş için bir kod olduğunu bilmiyormuş gibi başımı salladım.

Kendisi doğaüstü olmayan bir kadın bile Mad'in doğaüstü olduğunu hemen anlayabilirdi. İnsan erkekler öyle görünmüyordu.

Ve doğaüstü varlıklar yüzyılı aşkın bir süredir halkın bir parçasıydı, yani hayatın bir parçasıydılar.

"Güzel." Başka bir soru sormadım, çünkü onu cesaretlendirmek istemedim.

Kurdumun zorlamasıyla içki içmeyi kabul etmiş olsam da, gecenin kamyon seks kısmına geçmeden önce ayrılısam daha iyi olacaktı.

Ve o lanet country şarkısını kafamdan atmaya *gerçekten* ihtiyacım

vardı. "Ne iş yapıyorsun?" Mad sordu.

En azından bu kolaydı.

"Ben bir fırıncıyım. Claw Road'daki *Coffee & Toffee*'ye bağlı bir fırında çalışıyorum ve orası her zaman çok yoğun oluyor."

"*Cake Galore*?"

Onun muhteşem, gürültülü sesindeki saçma isim karşısında sıırıtmama engel olamadım. Neyse ki kurdum dişlerimi hâlâ kontrol altında tutuyordu. "Evet, eskiden *Cake Galore*'du. Kahve dükkânı sahibi birkaç ay önce onları satın aldı ve tabelayı hemen indirdi. Artık *Coffee & Toffee & Cake*'iz."

"Huh."

"Evet. Eğlenceli." Ellerime onu seksi beyaz gömleğinden tutup kurutmaktan başka bir şey yaptırmak için suyumdan bir yudum daha aldım.

"İşte içkiniz. Patates kızartması birazdan çıkar," dedi barmen ve bizi tekrar yalnız bıraktı.

Mad hâlâ içkisine dokunmamıştı.

Alkolün ruh halimi hafifleteceğini umarak benimkini aldım. Büyünün sistemimi bir insanınkinden farklı çalıştırdığı düşünülduğünde beni uzun süre etkilemeyecekti ama bir süreliğine rahatlatacaktı.

Ve umarım açlığımı bastırır.

Bu boş bir hayaldi, ama hey, bir kız umut

edebilirdi. "Ne iş yapıyorsun?" Ona sordum.

"Ben itfaiyeciyim. İstasyonum buradan birkaç blok ötede."

Ah.

Bu çok seksiydi. Bunu kabul etmenin bir yolu yok.

"Pişirmeyi en çok sevdiğin şey nedir?" Mad bana sordu, dikkati hala tamamen benim üzerimdeydi.

"Kruvasanlar."

"Neden?"

"Onlar bir meydan okuma ve ben meydan okumaları severim. Ayrıca onları yemeyi de seviyorum. Jambonlu ve peynirli olanlardan yapıyoruz, tadına doyum olmuyor. Hayatım boyunca sadece tek bir şey yiyebilecek olsam jambonlu ve peynirli kruvasanları seçerdim" dedim.

Kana olan ihtiyacıma rağmen bu doğruydı. İdeal bir dünyada, hiç vampir olmazdım ve unlu mamullerle hayatta kalabilirdim. Bunu boş hayaller listeme eklerdim.

Mad'in dudakları yukarı doğru kıvrıldı. " ara uğrayıp denemem gerekecek."

İçkimden daha büyük bir yudum aldım. "Hayatının geri kalanında sadece tek bir şey yiyebilseydin neyi seçerdin?"

Madd soruya hiç aldırmadı. "Biftek, sarımsaklı tereyağında yıkanmış. Her seferinde."

Gülümsedim.

Bu beni şaşırtmadı.

Kana bu kadar aç olmasaydım ve kruvasanlara takıntılı olmasaydım, belki ona katılırdım bile.

"Buradan birkaç sokak ötedeki Jollie'ye hiç gittiniz mi?" diye sordu arkamızı işaret ederek.

Neden bahsettiğini biliyordum. Oturmalı bir restorandı. Kan torbalarının fiyatı ve boktan dairemin kirası düşünüldüğünde, benim maaş seviyemin çok üstündeydi.

"Hayır."

"İnanılmaz biftekleri var. Yarın seni oraya götüreceğim."

Gözlerimi kırptım.

Az önce... Lanet

olsun.

Vardı.

Mad az önce utanmadan ikinci bir randevu olacağını ima etmişti. Şu anki durumumuzun ilk randevu sayıldığından bile emin değildim ama her neyse.

İkinci bir randevu olmasına imkan yok.

Ondan beslenmeden bardan çıkarsam şanslı sayılırdım. Yine de kendine güveni seksiydi.

"Evet de," diye ısrar etti kurdum.

Açıkça hayır demek ona sadece meydan okuyormuşum gibi hissettirecekti, bu yüzden söz konusu bile olamazdı.

"Sanırım bu gecenin nasıl geçeceğine bağlı," dedim ona.

Gözleri hâlâ ona meydan okumuşum gibi parlıyordu. "Bu gecenin nasıl geçmesini istersin?"

Omuz silkerek omzumu

kaldırdım. "Siktir et onu," dedi

kurdum. "Şşş. Dikkatimi

dağıtıyorsun." Sessizleşti.

Hayatımda sadece birkaç erkeğe ilgi duymuştum, hepsi de vampirdi. Ve hiçbirleriyle seks yapmamıştım, bu yüzden en hafif tabirle deneyimsizdim.

Bir kurt adamla tek gecelik bir ilişki yaşamayı hiç düşünmemiştim ama... belki bunu başarabilirdim.

İlk kez seks yapma şansım olacaktı, ki bunu istiyordum. Yirmi üç yaşında bir bakire olduğum için kendimi tuhaf hissetmekten bıkmıştım.

Belki de onunla takılmak tam da ihtiyacım olan şeydi.

Patates kızartması geldi ve ikimiz de gözlerimizi birbirimizden ayırmadık. İçkimden bir yudum daha aldım.

Adına rağmen tadı kesinlikle kan gibi değildi. "Soruma cevap vermedin Aşkım," dedi Mad. "Belki de cevabıma henüz karar vermedim."

Koyu yeşil gözleri ısındı ve eli indi. Bu adam ileri atılmıştı.

Bu kadar hoşuma gitmesi beni rahatsız etti. "Bana ailenden bahset," dedi.

Bu yüklü bir soruydu. Yine de dürüst bir cevap vermek zorundaydım çünkü *gerçekten* boktan bir yalancıydım. "Ailemden kimse kalmadı."

Kalçamı sıktı. "Ben de öyle. Boş zamanlarında ne yaparsın?" "Nedir bu, kişilik testi mi?" Ben de ona karşılık verdim.

Kıkırdadı, alçak sesle ve derinden. "Seni tanımaya başlıyorum."

İçkimden bir yudum daha alarak gözlerimi devirdim. "Filmleri ve yürüyüşü severim. Aynı anda değil tabii ki."

Bakışları keskinleşti. "Ormanda çok zaman geçiriyorum." Kurt formunda olduğunu tahmin ediyorum.

Aylardır yer değiştirecek enerjim olmamıştı, oysa hem kurdum hem de ben bunun için can atıyorduk.

"*Sekse odaklan,*" diye fısıldadı. "*Sonunda bu kadar aç olmayacağız ve yer değiştirebiliriz.*"

"Baskı altında sakın kalabiliyor musun?" diye sordu. Homurdandım. "Bunun bir kişilik testi olduğunu biliyordum."

Dudakları hınzırca yukarı doğru kıvrıldı. "Karşı koyamadım."

İçkimden bir yudum daha aldım. İçinde alkol varsa bile fazla değildi, çünkü ne tadını alabiliyor ne de hissedebiliyordum. "Şu doğaüstü olaydan bahsedecek misin, yoksa ben mi sorayım?"

Sırıtmaya devam etti. "Bunun çok açık olduğunu düşündüm."

"Tüm görmezden gelmek biraz zor." Yüzünü, göğsünü ve kollarını işaret ettim. "Her *yerimi* mi?"

"Mmhm."

Elimden içkimi aldı ve yavaşça bir yudum aldı.

Yumuşak, baskın hareket bu kadar tahrik edici olmamalıydı, ama öyleydi.

Bir an sonra bardağı elime geri koydu ve bana birkaç yudum sıvı bıraktı. "Seni de görmezden gelmek zor, Aşkım." Gözleri vücudumda gezindi.

Radyoda yine o lanet kamyon seksi şarkısı çalmaya başladı.

Belki de şarkıyı sevmiştim.

Telefonum tezgahın üzerinde vızıldadı ve ekrana bakacak kadar dikkatimi Mad'den ayırdım.

TORI

Sadece . Temizlenecek birkaç şey var, sonra gitmeye hazır olacağım.

Benimle dükkanda mı buluşacaksın yoksa seni bardan mı alayım?

"Sana kim mesaj attı?" Mad'in sesi bir dakika öncesine göre daha ciddiydi.

İçkimi bitirdim ve bardağı tezgâhın üzerine koydum. "Oda arkadaşım. İş neredeyse bitmek üzere ve beni buradan mı alsa yoksa

fırına geri dönmemi bekle."

"Kişilik testim henüz bitmedi."

Gözlerimi devirdim. "Baskı altında katlanıp katlanmadığımı öğrenmen uğruna arkadaşımı bekletmeyi haklı çıkaramam."

"Neden olmasın?"

...geçerli bir soruydu.

Gitmem gerekiyordu ama onun sarhoş edici kokusu, seksi özgüveni ve aklımın sürekli kamyon seksine gitmesi arasında gitmek istediğimden emin değildim.

Düzelتيyorum:

Kesinlikle istemedim.

"Ona benimle eve geleceğini söyle," dedi, bakışları yoğundu.

Kurdum zaferle uludu.

"Bu bir davet gibi gelmedi, Mad." "Öyleydi.

Benimle eve gel, Aşkım."

"Doğaüstü soruma cevap vermedin," dedim. "Ben bir kurt

değiştiriciyim."

"Çiftleşmek mi?"

"Eğer bir eşim olsaydı, şu anda onunla yatakta olurdum." Cevap açıktı.

"Dişisini aldatan bir kurt bu hikâyeyi anlatacak kadar yaşayamaz. Sürüsü buna fırsat bulamadan onun sonunu getirirdi."

Kurtlar hakkında pek bir şey bilmiyordum. Sadece vampirlerin bana öğrettiği kadarını ve on üç yıl boyunca kurt adam olarak biliyordum.

Kurt köpekler sürüler halinde dolaşırlar ve özeldirler.

Tüm doğaüstü canlılar gibi bizim de potansiyel eşlerimiz vardı ama bir kurt adamın eşiyle tanışmasının işaretlerini bilmiyordum. Ya da çiftleşme sürecinin nasıl işlediğini.

"Hmm." Telefonumu elime aldım ve Tori'den gelen mesajlara bakarken belirsizmiş gibi davrandım.

Bu düşünce neredeyse deliceydi.

Kanını içmem için beni baştan çıkarmasının yanı sıra beni kolayca öldürebilecek tanımadığım bir kurt adamla eve gitmek mi? Ne kadar çekici olursa olsun, anında hayır demeliydim.

Ama onda inanılmaz derecede çekici bir şey vardı. Bir çeşit çekim.

Ayrıca, açıkça benimle ilgileniyordu ki bu gurur vericiydi. En son ne zaman birinin benden etkilendiğini hatırlayamıyordum.

Ve sadece eğlenmek için bir şey yapmayalı uzun zaman olmuştu. Yani...

Ben olsam yapardım.

"Tamam, ben varım," dedim ve Tori'ye hızlıca bir mesaj gönderdim.

BEN

Barda bir adamla tanıştım. Bensiz eve git.

TORI

AMAN TANRIM.

Kıskandım!

İyi eğlenceler ve bir utanç aracına ihtiyacınız olursa arayın

Onun bir kurt adam olduğunu bilmesine gerek yoktu.

Ya da daha önce tanıştığım tüm erkeklerden daha iyi koktuğunu.

Kurdum tezahürat yapıyordu ve dudaklarımda bir gülümseme vardı. Asıl önemli olan .

Mad'in göğsü memnuniyetle gümbürdedi.

Kısa süre sonra patates kızartmalarımı yaptırdı ve beni kapıya kadar geçirdi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

two

MADD

"BU KOKU İNANILMAZ," dedi Love, mutfak tezgahının üzerinde oturduğu yerden pişirmekte olduğum bifteklere bakarak.

Telefonumdan çalan müzikle ve başını ritme göre sallayarak yolculuk kolay geçti. Sorular hala yüzeysel olsa da hayatlarımız hakkında daha fazla sohbet ettik.

Neyse ki benimle eve yalnız gitme konusunda endişeli görünmüyordu.

Bazı insanlar ıkınmaya iyi cevap vermiyordu. Belki de onu düşündüğüm kadar zorlamıyordum.

Onun kokusunu aldığım andan beri sikim kot pantolonuma baskı yapıyordu.

Patates kızartması hırlayan midesini yatıştırmamıştı, bu yüzden kurdum işleri daha ileri götürmeye çalışmadan önce onu beslememde ısrar etti.

Dostumuz bizim gözetimimizde aç kalmayacak.

Ve onun orada, benim alanımda olması, ikimizi de mümkün olduğunu hiç hayal etmediğim şekilde sakinleştirdi.

Kurdum beni, *"Onunla arandaki bağı bu gece mühürlemelisin ki fikrini değiştirecek zamanı olmasın,"* diye uyardı.

"Fikrini değiştirmek mi? Henüz hiçbir şeyi kabul etmedi. Ona birbirimiz için ne olduğumuzu bile söylemedim. Mühürlü bir bağa yakın değiliz."

Hırladı. *"En azından ona söyle o zaman."*

"Doğru zaman geldiğinde, yapacağım. Bırak ben halledeyim."

Piç isteksiz olsa da kabul etti.

"Hayatımda bir iki kez yemek yaptım," dedim ona, mikrodalgadan buharda pişmiş sebze poşetini alırken. Genelde onlarla uğraşmasam da, eşim bir insandı. Besinlere ihtiyacı vardı.

Sebzelerin yanında hazır patates ve sos bir tencerede soğuyordu. Hak ettiği kadar lüks bir yemek değildi ama hiç yoktan iyiydi,

"Açıkça." Parmağını sıcak et suyuna daldırdı ve ben de parmağını . "Kendini yakacaksın."

Beni görmezden geldi ve parmağını ağzına sokup tadına bakarak başıyla onayladı. "Göründüğümden daha güçlüyüm."

Bu fikir karşısında neredeyse homurdanacaktım.

Kısa, kabarık sağlı, küçük bir elbise giyen ve neredeyse kendisi kadar büyük bir çanta taşıyan minik bir insandı. Onunla bir buçuk saat geçirmiştim ve *tehlikeli* olduğundan çok daha fazla *tehlikede* olduğundan emindim.

Ama çok sevimliydi.

Onunla tanışmak için çok uzun zamandır bekliyordum ama bu beni mest etmişti.

Barmen Jerri sayesinde grubumun grup sohbeti mesajlarla dolup taşmaya başlamıştı bile. Fotoğrafımızı çekmiş ve herkese göndermişti. Kendimi arkadaşıma bu kadar kaptırmamış olsaydım, buna sinirlenebilirdim.

Ama orada, tezgahımın üzerinde oturuyor, onun için yemek yapmama izin veriyordu. Benimle konuşuyordu.

Şaka
yapıyorsun.

Benimle dalga
geçiyorsun.

Kahretsin, sadece bu bile umut etmeye cesaret edebileceğimden daha fazlaydı.

"Sebzeleri açmamı ister misin?" diye sordu çantaya uzanarak.

"Hayır. Orada oturmanı ve sana yemek yapmamı izlemeni istiyorum." Biftekleri tavadan aldım ve tabaklara koydum. Onları kesmeden önce dinlenmeleri gerekiyordu, ama bu bana diğer her şeyi tabaklamak için zaman verdi.

Gözlerini devirdi. " de o zorba tiplerden birisin, değil mi?" "Tanıdığım her kurt adam o zorba tiplerden biri, Aşkım." Yüzünü buruşturdu. "Belki de yeterince kurt adamla tanışmamışsındır."

Homurdandım. "Doğru."

Kadın sevimliydi ama haklı olduğumdan kesinlikle emin olacak kadar uzun süredir alfabeydim.

"Peki ya vampirler? Hepsi zorba mı?" diye sordu.

"Vampirler can sıkıcıdır." Sebzeleri açtım, tabaklara boşalttım ve biraz tuz ve tereyağı ekledim. "Açlıkları onları kontrol ediyor."

"Peki ya iblisler?"

"Açlıkları vampirlere göre biraz daha az kontrol altında."

"Yani iblisler ve vampirler açlıklarıyla kontrol edildikleri için can sıkıcı şeylerden başka bir şey değiller mi?" diye kontrol etti.

"*Sıkıntıdan başka bir şey değil. Onlar da insan.*" "*Can sıkıcı insanlar mı?*"

"Aynen öyle."

Bakışlarımı ona çevirdiğimde, sinirlenmiş mi yoksa eğlenmiş mi göründüğünü anlayamadım.

Ben ikincisini umuyorum.

"Birkaç hafta önce birinin kasabaya gelen bir vampirden bahsettiğini duydum," dedi.

Başımı salladım, tabaklarımıza patates ve et suyu koydum. "Alfa ile buluşmaya geldi."

Söz konusu alfa olduğumu söylememek sahtekârlık mıydı?

Muhtemelen öyleydi.

Ama kadın ufak tefekti ve adı da "*Aşk*" tı. Ona kasabadaki herkesin takıntılı olduğu ya da korktuğu alfa olduğumu söyleyerek başlayamazdım.

"Toplantı ne içindi?"

"Vampir eşini arıyor. Ondan kaçtığını söylüyor." Kaşları kalktı.

Ben de ekledim, "Bu pek olası değil. Çiftleşmiş vampirler hayatta kalmak için sadece birbirlerinden içebilirler. Ondan kaçmak her ikisi için de ölüm fermanı olur."

"Kahretsin." "Kurtadam sürüleri aile gibidir, değil mi?" demeden önce bir an duraksadı.

"Evet. Sıkı, iğrenç aileler."

Güldü. "Neden böyle söylüyorsun?"

"Birbirimizi delirtiyoruz. Şu anda telefonum, beni seninle barda gördüklerine dair mesajlarla dolup taşıyor."

"Gerçekten mi? Neden?"

Tabaklarımızı alıp masaya . "Ben çıkmıyorum."

Tezgâhtan kayarak mutfağa doğru beni takip etti. "Neden olmasın?"

Ona yalan söylemekten hoşlanmıyordum ama henüz eş bombasını patlatmaya hazır olduğunu da düşünmüyordum. "Hiç ilgimi çekmedi."

Meraklı görünüyordu ama daha fazla açıklama istemedi.

Sandalyesini çektim ve tereddüt etmeden oturdu.

Yemeğe yumulduk ve biz yerken onun çıplak ayakları benimkilere değdi.

Aletim kotuma çarpıyordu ama onun dokunuşundan etkilenmemiş gibi yemeye devam etmek için kendimi zorladım.

"Beni buraya sadece karnımı doyurmak için mi davet ?" diye sordu, onun için hazırladığım bir bardak suyu yudumlarken.

"Duruma göre değişir." Yemeğimi bitirmemiş olmama rağmen çatalımı yere bıraktım. "Açık..."

"Benimle eve sadece seni besleyebilmek için mi geldin?"

"Hayır." Cevabını düşünmesine gerek yoktu. "Beni becermek istediğini sanmıştım. Ama eğer çıkmıyorsan..."

Ayağa kalktım, sandalyemin ayakları yere sürtünüyordu. "*Seninle* çıkıyorum." Etkileyici mi?

Hayır.

Ama belagat umurumda bile değildi.

Bir kalp atışı sonra kollarımdaydı ve bir kalp sonra da ağzım onun ağzındaydı.

Dilim dudaklarının dikişiyle buluştuğunda, tereddüt etmeden ayrıldılar. Onun tadı duyularıma etti ve sahiplenici bir şekilde hırlayarak birkaç adımda odayı geçtim.

Sırtını en yakın duvara dayadı ve ben de duvara yasladım.

Kokusu ve tadı başka dünyalardandı.

Onu kollarımda hissetmek de bir o kadar . Ve onun

vücudu benimkine yaslanmıştı.

Hayatımdaki her şey nihayet olması gerektiği gibiydi.

Dili benimkiyle birlikte hareket etti, elleri saçlarıma gömüldü ve beni daha da yakınımaya çekti. Göbeğine doğru sallandım ve saçlarımı daha sert çekerek ağzıma doğru inledi.

Ellerim kalçalarında hoyratça geziniyor, elbisesini vücudundan yukarı itiyordu. Gitmesini istedim.

Onu çıplak istiyordum.

Ona karşı tekrar hareket ettim ve inledi. Bu ses çok seksiydi.

Zengin ve gürültülü.

Rumbly mi?

Şehvetten umursamayacak kadar kendimi kaybetmişim.

Alt dudağımı keskin bir şey kesti ve ağzımı onunkinden ayırarak küfrettim. Lovene'in iniltisi havada yuvarlandı, dudağımın kanamasına rağmen doğrudan sikime gitti.

Yarayı kontrol etmek için elimi kaldırdım ve ağzını gördüm.

Dişlerini.

Onun

dişleri. Vay

anasını.

Eve bir vampir götürmüştüm.

Potansiyel eşim bir vampirdi ve ben bunu fark etmemiştim.

Gözleri kızardı, vücudu vampir formuna dönüştü. Vücudu birkaç santim büyürken, dişleri uzarken cildinde muhteşem, duman rengi dövmeler belirdi.

Kurdumun umurunda bile değildi; onun dilimlenmiş ekmekten sonraki en iyi şey olduğunu düşünüyordu.

Ama kadın beni ısıracaktı.

Bir an sonra döndüm ve bir kolumla beline, diğeriyle de boğazına sarıldım.

Bana hırladı, sesi bir kurdunkini andırıyordu ama benimle dövüşmedi.

Göğsü koluma doğru hızla inip kalktı ve yavaşça vücudu normal formuna geri döndü.

Gitmesine izin vermedim.

Kurdum benimle savaştı, hâlâ onun eşi olduğuna inanıyordu. Ben daha iyi biliyordum. Yanılmış olmalıydı.

Ama neden bir vampir kadın kasabama gizlice girmiş ve beni baştan çıkarmaya çalışmıştı? Ne zaman bir kan emici klanını kızdırmıştık? İçimize kapanmamızın bir sebebi vardı.

"Seni kim gönderdi?" Ben talep ettim.

"Hiç kimse." Sözleri zorlanmıştı.

"Söyle yoksa kışını hapishaneme sürükler ve cevabı senden kendim alırım," diye hırladım.

Kurdum bana kükredi, kontrolü ele almak için çok uğraştı ama bunun işe yaraması için çok uzun süredir ortaktık.

Biri onu peşimizden göndermiş olmalı.

Ve bana ait olduğunu düşündürdüğü için onu öldürmeden önce nedenini bulacaktım.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

three

LOVE

Bir saniye, Mad benimle öpüşüyordu.

Bir sonraki sefer kollarımı ve bacaklarımı kelepçeleyip beni kamyonetinin arka koltuğuna attı. Sonra, bir telefona hırlayarak otoyolda kıcıımı sürükledi. Vampirler ve cadılar hakkında konuşuyordu.

Cadılar hem doğaüstü varlıklar hem de insanlar arasında evrensel olarak nefret edilen kişilerdi. Kimse nedenini gerçekten bilmiyordu.

Ama belli ki biriyle ilişkim olduğunu düşünmüş.

Bu onun gerçeği bilmesinden daha iyiydi. Kan kurtları yasa dışıydı, bu yüzden doğaüstü hükümetin ne olduğumu öğrenirse bana ne yapabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Sonra tekrar, Mad bir kurt adamdı. Benim de bir kurdum olduğunu öğrenmesi benimle daha fazla empati kurmasını sağlayabilirdi.

Telefonum yanımda olsaydı, saklandığından emin olmak için Tori'ye mesaj atardım ama telefon çantamdaydı. Mad çıkarken çantamı almıştı ve belli ki ona ulaşamıyordum.

Çok geçmeden kamyonetini park etti ve beni bir binaya götürdü. Dışarısı karanlıktı ama binanın kapısının üzerindeki ışıksız tabelayı okuyabileceğim kadar aydınlıktı:

Wildwood Polis Karakolu.

Bu iyi değildi.

Umarım polis insandır.

Hâlâ açlıktan ölmek üzereydim.

Tercihen Mad'den yanlışlıkla aldığım küçük parça kadar inanılmaz tadı olan kan, çünkü lanet olsun. Adam çok lezzetliydi.

"Şimdi ekleyecek bir şeyin yok mu?" Kurduma homurdandım.

"Hayır." Sesi üzgün geliyordu.

Açıkçası ben de biraz üzgün hissettim. Yaptığı birkaç saçma yorum dışında, aslında onunla takılmaktan hoşlanıyordum.

Belli ki evine davetini kabul etmek bir hataydı. Bir yemeği paylaşmak ve bana bir içki ısmarlamasına izin vermek.

Tek yapmam gereken canlı çıkmaktı. Eğer Tori nerede öğrenirse, hemen benim için gelirdi.

Mad beni karakolun içine çekerken ve orada çalışan birkaç polise hırlarken göğsüm hızla inip kalktı.

Çok geçmeden onu bir hücreye doğru götürüyorlardı.

Hücre insanlarla doluydu, bu da dişlerimin yerine kaymasına neden oldu.

Ohhh evet, hapishaneyi sevecektim.

"Oraya hiçbir erkekle gitmeyecek. Boş bir yer bulun," diye bağırdı Mad.

"Lütfen" demek istiyor," dedi Mad'in arkasından çakıllı bir erkek sesi.

Kime ait olduğunu görmek için dönemedim.

Ortasında küp şeklinde bir kafes olan bir odaya girene kadar birçok koridordan geçtik. Kafesin içinde sadece birkaç metal bank ve bir tuvalet vardı.

Kapı arkamdan çarpıp beni içeri kapatmadan önce kırım bir bankla buluştu.
Gözlerimi kapattım ve durumun farklı olacağını umarak yavaşça nefes aldım.
Spoiler: Değildi.

Ve geçmişimden çok fazla zor duyguyu geri getiriyordu. Kapana
kısılmak.

Çaresiz.

Kanımdan başka bir şey için kullanılmadı.

Nefes almaya devam etmek ve paniğimi dizginlemek çaba
gerektiriyordu. "Peki, tam olarak ne oldu?" diye sordu yeni erkek
sesi.

Gözlerimi açtığımda adamın bana baktığını gördüm. Tuğla duvar gibi
yapılıydı, bronz tenliydi ve uzun, açık kahverengi saçları erkek topuzuyla
bağlanmıştı. Yüz ifadesi ciddi olsa da gözlerinde merak vardı.

"Ona bakma, Bauther," diye homurdandı Mad, ismi şöyle telaffuz ederek
rahatsız ediyor.

"Sakin ol, Madden. Bana ne olduğunu anlat."

Madden mı?

Ohh, kahretsin.

Ben yapmadım.

Ama yapmalıydım.

Adı *Mad* değildi, *Madd*'di. İki *d* ile.

Ve Madden'in kısaltmasıydı, *Archer Madden* gibi. Wildwood sürüsünün alfası.
Yani var olan en büyük sürünün.

Yanlışlıkla dünyamızdaki en güçlü kurt adamlardan biriyle eve gitmişim.

"Tüh," diye fısıldadı kurdum.

"Bu yetersiz bir ifade."

Kendime büyük bir kazık atmışım.

"Onu bir barda buldum. Kurdum onu hemen sahiplendi. Tüm çiftleşme işaretleri oradaydı. Onu öptüm ve dişleri dudağımı kesti. *Yer değiştirdi* ve benden içmeye çalıştı." Madd'in sesi hâlâ öfke doluydu.

"Bizi sahiplendi mi?" diye sordu kurdum.

"Bilmiyorum. Bu ne anlama geliyor ki?"

"Eş bağlarıyla ilgili bir şey gibi görünüyor."

Bauther'ın alnı kırıştı. "Yani o senin eşin mi?"

"Hayır, değil," diye seslendim hücrede oturduğum yerden, aynı anda Madd "Hayır," diye hırladı.

Belki de çenemi kapalı tutmalıydım ama yapamadım.

Hayatım söz konusuysen olmazdı.

Ve eğer Archer Madden'la çiftleşirsem, hayatım kesinlikle tehlikeye girecekti. Muhtemelen normalde olduğundan daha fazla.

"Cadı büyüsü eş bağlarını değiştiremez, taklit edemez ya da etkileyemez. Bu noktada binlerce çalışma yapıldı," diyor Bauther.

"O zaman kasabamızda ne işi var?" Madd bana doğru işaret etti. "Bu bir tesadüf olamaz. Bir vampir Wildwood'da ortaya çıkıyor ve benim potansiyel eşim mi oluyor?"

"Biz gerçekten onun eşi miyiz?" diye merak etti kurdum.

"Hayır!"

"Önce ben bardaydım," diye karşılık verdim. "Teknik olarak, yeni ortaya çıkan sensin."

Bana yoğun bir bakış fırlattı ve bana doğru bir adım attı.

Bauther onu omzundan yakaladı. "Sakin ol Madd. Hikâyenin tamamını öğrenmeliyiz. Buraya birine zarar vermek için gelmiş olsa bile, o senin eşin *olabilir*."

Madd'in çenesi sıkıştı.

"Ben kimseye zarar vermeyeceğim ama o beni bir hücreye attı. Ben onun adamı değilim.

hiçbir şey," dedim.

"Cehennem gibi değilsin," diye hırladı.

Görünüşe göre, her ne kadar inanmak istese *de*, *kurdum ona sahip çıktı olayını* henüz atlatamamıştı.

Bu benim için iyiye işaret değildi.

"Onu öldürmek için burada olmadığınıza dair bir kanıtınız var mı?" Bauther bana sordu.

"Bir suikastçi olmadığımı nasıl kanıtlayabilirim?"

"Bilmiyorum." Bauther Madd'e baktı.

Madd ters ters baktı.

"Telefonunu kontrol ettiniz mi? Rehberine bakabilir ve bizim tanıdığımız birini tanıyıp tanımadığını bakabiliriz."

Karnım guruldadı, yüksek sesle.

Madden hırladı.

Bauther ona baktı. "Az önce hırladığı için karnına hırladın mı?"

Soruyu duymazdan geldi ve ucuzluk mağazasından aldığım çantamın cansız bir şekilde durduğu odanın kenarındaki sandalyeyi işaret etti. Zavallı şey. "Telefonu çantanın içinde."

Ve bekle, neden hala bu piçten etkileniyordum?

"O halde geçerli seçenekler ya Wildwood'a gelecek kadar aptal bir vampir ya da seni hedef alacak kadar aptal bir vampir suikastçısı olması." Bauther tekrar bana bakarak sordu. "Sen hangisisin, Lovene?"

"Sadece aptal, sinir bozucu bir vampir." Bu çok açık bir cevaptı.

"İşin içinde büyü olmalı," dedi Madd, sesi hâlâ alçak ve öfkeliydi. "Benim kurdum aklını kaçırıyor."

Çantama yöneldi. Çantayı eline alır almaz telefonumu Bauther'a verdi ve hiç durmadan eşyalarımı karıştırdı. Bulduğu her tamponu, atıştırmalığı ve fişi sanki cevap onlardaymış gibi inceledi.

Yapmadılar.

Madd cüzdanımı çıkardı ve kimliğimi kontrol ederken yüzümü buruşturdum. "Lovee Hansen. Vampir. Eşleşmemiş."

"Burada Tori'den gelen bir mesaj var. Kim olduğunu biliyor muyuz?" Bauther sordu.

İkisi de bana baktı. "Hiç Tori ile tanışmadım," dedim.

"Telefonunuzun kodu nedir?" Bauther sordu.

Ona ters ters baktım, oyuna devam etmem benim için muhtemelen daha iyi olacaktı. Tori'nin benim boktan şovuma sürüklenmesini istemiyordum.

"*Coffee & Toffee & Cake*'de çalışıyor. Bakalım Tori diye birinin numarası var mı? Zander Villin'in arkadaşı oranın sahibi ve o piçin bana birkaç iyilik borcu var," dedi Madd ve telefonunu kulağına götürüp odanın uzak köşesine doğru yürüdü. Telefonu açan kişiyle konuşurken yoğun bakışları üzerimdeydi.

Birkaç dakika sonra elinde telefonuyla geri döndü ve hoparlörü açmak için düğmeye bastı. Tori cevap vermeden önce birkaç kez çaldığında gözlerim kısıldı.

"Alo?"

Midem sıkıştı.

Benim yüzümden tekrar tehlikeye girmesini istemedim.

"Ben Alfa Archer Madden. Arkadaşınız Lovene'i gözaltında tutuyoruz ve kim olduğunu ve burada ne aradığını öğrenene kadar onu serbest bırakmayacağız."

Bir an sessizlik oldu. Uzun bir an.

"Bu neyle ilgili?" Tori sonunda sordu.

"Talep ya da açıklama olmaksızın bölgemizde dişi bir vampirin bulunması."

Bunu bir başka duraklama izledi.

Tori, hat kesilmeden önce, "On dakika içinde orada olacağım," dedi. Yüzümü buruşturdum.

Belli ki kötü bir karar vermiştim.

Muhtemelen hayatımın en kötü kararıydı.

Arkadaşımın ölümüne sebep olsaydım, kendimi asla affetmezdim.

"Bu kadının senin eşin olma ihtimali çok yüksek Madden. Yerinde , işleri daha geç değil, daha çabuk yoluna koymaya çalışırdım," diye mırıldandı Bauther Madd'e.

"Tori akıllıdır. Gerçeği pat diye söylemeyecektir," dedi kurdum.

"İçtenlikle öyle umuyorum."

ON DAKİKA SONRA, polis asık suratlı Tori'ye odaya kadar eşlik etti.

Uzun boylu, ince yapılı ve soluk tenliydi. Çilek sarısı saçları pixie şeklinde kesilmişti ve öndeki en uzun kısımları bukleler halinde elmacık kemiğine kadar uzanıyordu.

Bakışları bana takıldı ve ben de iyi olduğumu göstermek için elimi salladım.

Tori'nin dudakları biraz yukarı kıvrıldı. Her zamanki gibi atletik kıyafetler giyiyordu. Üzerinde bir çift motorcu şortu ve spor sütyenine benzeyen bir sütyen vardı.

kırpılmış tank. Wildwood'da yazın ortasıydı, bu yüzden hava mükemmeldi ve hemen hemen ne istersek giyebilirdik.

İyi olduğumdan emin olduktan sonra dikkati odadaki iki adama yöneldi.

"Bana Love'ın hapsedilme gerekçesini içeren belgeleri gösterin." Adamlar bir an için hazırlıksız yakalandılar.

Tori ekledi, "İzinsiz kan içmedikleri ya da sürüye herhangi bir şekilde saldırmadıkları sürece bir vampirin Wildwood'u ziyaret etmesi ya da burada yaşaması teknik olarak yasadışı değil. Love kimseye zarar verdi mi?"

Bir sessizlik daha oldu.

Dışlerimden başka bir şeyle bir sineğe bile zarar veremeyeceğimi biliyordu.

Ve Madd'i ısırılmış olsam da, öpüştüğümüz için bu bir aşk ısırığı olarak nitelendirilebilirdi.

"Kafesi açın," diye emretti Bauther.

Odanın uzak ucundaki iki polis hemen birkaç düğmeye bastı. Bir bip sesi duyuldu ve hücre açıldı.

Dışarı çıktım ve Tori beni hemen yanına çekti, bana şiddetle sarıldı. Her zamanki gibi kokusunu gizlemek için bir sürü parfüm sıkılmıştı. Her nedense vampirlere benden bile daha güzel kokuyordu. "İyi misin?"

"Ben iyiyim."

"Bize cevap vermeden gitmenize izin vermeyeceğiz," dedi Madd açıkça, kapı ile aramıza girerek.

Kendimi onunla Tori'nin arasına koydum. "Diğer vampirleri kızdırdık ve saklanacak bir yere ihtiyacımız vardı. İnanın bana, vampirlerin neden burada yaşamadığını anlamaya başladık. İnsanlarınızdan hiçbiri bizi beslemekle ilgilenmiyor." Sözlerim kırılmıştı ve tam olarak doğru değildi.

Kasabadaki insanlardan beslenmeyi denemedik. Riske girmeye değmeyeceğini düşündük.

Ama cevabımda kurtadamlara istediklerini vermeye yetecek kadar gerçeklik payı vardı.

"Bizi burada tutmak için hiçbir yasal dayanağınız olmadığına göre, biz gidiyoruz," dedi Tori sert bir sesle.

Bauther yoldan çekildi ama Madd elimi yakaladı. Tek bir çekişle beni kendisine doğru döndürdü.

Tori kolumu tuttu ama Madd bileğimi sıkıca kavramıştı. "Sen benim eşimsin," dedi, sesi alçaktı.

"Siktir git."

Gözleri meydan okurcasına parladı. "Bu bir teklif mi?"

Benden mizahsız bir kahkaha kaçtı. "Cehenneme kadar yolun var *Madd*." Bileğimi ondan çektiğimde gitmeme izin verdi.

Ama eğer gerçekten onun eşiysem, *birakma* kısmı uzun sürmezdi. Sürecin nasıl işlediğini bilmiyordum ama doğaüstü varlıkların eşleri için yaşayıp nefes aldıklarından kesinlikle emindim.

Ve bu benim için hiç de iyiye işaret değildi.

TORI ve ben karakoldan çıkıp arabamıza doğru ilerlerken gözlerimizi yere indirdik. Eve dönene kadar çantam ya da telefonum aklıma bile gelmedi.

Bizi kasabada dolaştırırken ona olan biten her şeyin özetini anlattım.

Hikâyeyi bitirdiğimde Tori içini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. Gözleri yolda kalmıştı. "Ne karmaşa ama."

Kan işe yarayabilirdi ama bir şeyi düzelterip düzeltmeyeceğini bilmiyordum. Kendimi daha iyi hissetmek için birden fazla kan torbasına ihtiyacım olacaktı ve bende sadece bir tane vardı.

"Eğer gerçekten eşseniz, onu ısırmaktan kendinizi alıkoyamamanız mantıklı. Vampirlerin ne dediğini duydun.

Potansiyel bir eş bulmak. Kanları o kadar güzel kokuyor ki, uzaklaşmak neredeyse imkânsız," dedi Tori.

Kokusunu hatırlayınca boğazımdaki yumru şişti. Ve dilimde onun tadı.

Dudağını kesmek istememiştim ama pişman da değildim. Tadı cennet gibiyken değil.

Midem gürültüyle guruldadı.

"Üç haftadır kan gelmedi mi?" Tori kontrol etti. "Hayır."

"Bu da yardımcı olmadı, sanırım."

Kesinlikle olmadı.

"Kamyonu hemen ," dedi Tori.

Başım sarsıldı ve bakışlarım kamyonetin ön koltuğunda oturan Archer Madden'a takıldı.

Çok iyi tanıdığım bir kamyon.

Onu görünce vücudum ısındı ve midem her zamankinden daha yüksek sesle tekrar guruldadı.

"Nasıl kokuyor?" Tori, boktan küçük arabamızın arka camından dışarı baktığımı fark ederek sordu.

"Uyuşturucu gibi." Bakışlarım onun iğrenç derecede muhteşem figüründen ayrılmadı.

"Umarım, kan torbanız olduktan sonra onu görmezden gelmeniz daha kolay olur."

Gerçekten haklı olmasını umuyordum.

Çünkü eğer o ... bununla daha ne kadar mücadele edebileceğimi bilmiyordum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Lovene'in dairesine kadar tüm yol boyunca KURTUM MUTSUZCA BÜYÜDÜ.

Bu eski moda ismi, sürümün barında bulduğum alıngan dişiyle eşleştirmek zordu. Her nasılsa, yumuşak ve şakacıydı... ve aynı zamanda bir vampirdi.

Wildwood'da kendini daha güvende hissettiğini söylerken doğruyu söylüyordu - çünkü kaçtığı her kimse, önce bana gelmeden şehrimi aramaya cesaret edemezdi.

Love'ın bana vampir ziyaretçimiz hakkında soru sorma şeklini göz önünde bulundurursak, onu ve Tori'yi arayanın o olduğunu varsaymak güvenli görünüyordu. Neyse ki o piç kurusuna dişisini benim şehrimde araması için izin vermemiştim.

Eşimi öldürebileceği ya da burnumun dibinden alabileceği düşüncesi midemi sıkıştırdı.

Gerçeği anladığımızdan beri beşinci kez, *"Samimi bir özür bulmamız gerekiyor," diye hırladı kurdum.*

"Farkındayım."

"Ve bizim kanımızı içtiğini söylemelisin, başkasınınkini değil."

"Biliyorum." Kelimeleri şaklatmaktan kendimi alıkoyamadım. Dişimin dişlerinin başka bir adamın boğazında olduğu düşüncesi yumruklarımın direksiyonda sıkılmasına neden oldu, kurdumun pençeleri parmak uçlarımı kırdı.

Başka bir piçin kanı, onun vücudunda akıyordu... Onu öldürürdüm.

"Şehrimizde insanlarla beslenen dişi vampirler olsaydı bunu duyardık. İnsanlar konuşuyor," dedi. "Yani yemek yemiyor. Karnı aç. Ve dişlerinin indiğini gördünüz - belli ki kasıtlı değildi."

Parmaklarımdan aşağıya doğru tüyler fışkırdı. Dudağımdaki zonklama azalmıştı ve yara iyileşme yolunda ilerliyordu. Beni incittiği için ona kızgın değildim. Kontrol onda değildi ve ben de biraz aşırı tepki vermiş olabilirdim.

Muhtemelen.

"Yeterince beslenmiyor. Bu yüzden midesi sürekli ," dedim.

"Yemeğe ihtiyacı yoktu, kana ihtiyacı vardı."

"Onunla bu konuyu konuşacağım."

"Eğer dinlemezse, onu boyun eğmeye zorlayacağım."

Alay ettim. *"İnsan gibi davrandığı kısmı kaçırdın mı? Hiçbir şeye zorlanmayacak."*

"Ben onun eşiyim. Beni dinleyecektir," diye hırladı kurdum.

"Ya da onu dinleyeceksin."

Dişlerini bana doğru şaklattı, ancak o anda fiziksel dişleri yoktu. Temelde aynı varlıktık; o piç beni ısıramazdı. *"Bu konuda değil."*

Umarım haklıydı.

Çünkü eşimle işleri berbat etmiş olabilirdim ama onu bırakıp gitme şansım yoktu. Öyle ya da böyle, onu bana ait olduğuna ikna edecektim.

Ve benim ona ait olduğumu.

Sonunda dört katlı apartmanın önüne park ettiğimizde dudaklarım hırıltıyla büküldü.

Kurdum, o anda ve orada bir değişimi zorlamaya çalıştı.

Şehirdeki en boktan binada yaşıyordu. Her yer dökülüyordu. Diğer üç daire aylardır boştu ve bildiğim kadarıyla onunki de öyleydi.

Hurda arabasından inerken omzunun üzerinden bakışlarını izledim. Küçük otoparkta benimkinden başka tek araç oydu. Bakışları bir an için benimkileri yakaladı, sonra hızla gözlerini kaçırdı.

Öfkemi bastırmaya çalışarak burnumdan nefes almaya devam etmek için kendimi zorladım. Bana yalan söylemiş ve gerçeği saklamıştı ama o *benimdi*.

Dışından özür dileyecek kadar sakinleşene kadar kamyonetimde oturdum... sonra da onu sürümün mahallesine geri götürür ve aramızda ne olacağını tam olarak anladığından emin olurdum.

Kanımı içmesi de dahil.

OceanofPDF.com

Duşta tenimi keselerken, Madd'in gülünç derecede lezzetli kokusunu üzerimden atmak için çok uğraşırken midem bulandı. Eve gelir gelmez bir kan torbasını içmiştim ama alfanın tadına baktıktan sonra onu içmek sulu bir pislik yutmak gibi gelmişti.

Yutmayı başarmıştım ama açlığımı biraz olsun gidermişti.

Ve bunun da ötesinde, doğru oturmuyordu. Mide bulantım her geçen dakika artıyordu.

Dairemin kâğıt inceliğindeki duvarlarında yüksek bir ses yankılandı. Başımın üzerinde akan duşa ve mutfakta çalan müziğe rağmen kapının çalındığını sorunsuzca duyabiliyordum.

Eski bir apartmanda yaşayınca böyle oluyordu. Duvarlar o kadar inceydi ki, her rüzgârda bütün bina sallanıyormuş gibi hissediyordunuz.

İçimi ektim.

Kapıda kimin olduğuna dair hiçbir soru yoktu.

"Onunla ben ilgilenirim," dedi Tori, bana söylemek için banyoya girme zahmetine katlanmadan. İkimiz de 'odun'un kelimeleri zar zor boğduğunu biliyorduk.

Ön kapının açıldığını ve ardından Tori'nin "Ne istiyorsun?" diye sorduğunu duydum.

"Love'ın çantası bende. Bir konuşma karşılığında ona vereceğim," dedi Madd.

Duş açıkken ve aramızda duvarlar varken bile sesi kollarımda tüylerimin diken diken olmasına neden oluyordu.

Bende ciddi bir sorun vardı ve bunun *gerçekten* bir eş bağı olabileceği konusunda endişelenmeye başlamıştım.

"Seninle sohbet etmiyor."

" zaman çantasını ya da telefonunu geri alamayacak," dedi Madd, en az Tori kadar açık yüreklilikle.

Midem her zamankinden daha fazla çalkalandı.

Şeffaf duş perdesini kenara ittim ve midemdekileri kusmak için tam zamanında tuvaletin önünde dizlerimin üzerine çöktüm.

Kan torbası *gerçekten* benimle aynı fikirde değildi.

"Ne oluyor be?" Madd'in hırıltısını duydum. Ardından duvara çarpan bir kapının sesi geldi.

Dünya etrafımda dönerken klozet kapağını tutmakla o kadar meşguldüm ki neler olduğunu merak edemedim.

Başım dönüyordu. Çok başım dönüyordu.

Ve acıkmıştım, delicesine acıkmıştım.

Tori, "Eğer oraya girersen kanını içer," diye uyardı. Banyo kapısı

bir kalp atışı sonra çarparak açıldı.

Kokusu üzerime sinerken tüm bedenim ürperdi. Tırnaklarım klozet kapağına batıyor, vampir formuma geçmemek için mücadele ederken keskinleşiyordu.

"Ondan iç," diye ısrar etti kurdum.

İhtiyacım olan son şey onun cesaretlendirmesiydi.

"Kimi ısırдын?" Madd homurdandı, yanımda yere oturmadan önce sifonu çekti.

Parmaklarım koltuğa daha da gömüldü.

"Kan torbası vardı," dedi Tori. "Açlıktan ölüyor. Ne yapıyorsun?" Madd beni kucağına çekince sözünü kesti.

Onu görmezden geldi, aptalca çekici beyaz tişörtünün boynunu yana çekti ve "İç" diye emretti.

Emri görmezden gelmeye çalıştım ve başarısız oldum.

Dişlerim boğazına battı.

Onun delice tadı sahip olduğum her duyuya hücum ediyor, beni aynı anda hem bunaltıyor hem de yatıştırıyordu.

Kana susamışlık ikimizi de sararken elleri belimi kavradı, bizi ateşli, rahatsız ve cehennem gibi azgın hale getirdi.

Her nasılsa, piç kurusu ihtiyacıyla savaşmayı başardı. Parmakları biraz içime girdi ama tepkisi bu kadarla sınırlı kaldı.

Tıka basa doyana kadar içtim - sonra yavaş yavaş kendime geldim ve kendimi durmaya zorladım.

Ben dişlerimi tamamen çekene kadar beni kavrayışı gevşemedi.

Kurdum uzandı, büyüü içimde yuvarlanıyordu.

"Şimdi olmaz," ısrar ettim. "Şimdi yer değiştiremeyiz." "Yapmak zorundayız," diye mırıldandı.

Madd'in kucağından inmeye çalıştım ama tutuşu kıpırdamadı.

Büyüsünün son bir dalgası bana çarptı ve vardiya devraldı.

Bir an sonra Madd'in kucağında bir kurt vardı.

Gözlerini kırptırdı, yüzünde şok ifadesi belirdi.

Kurdum onun boynuna sokuldu. Küçük ve yumuşaktı, açık kahverengi bir tüy yumağıydı.

Madd'i gerçekten seven biri.

Parmakları kürküne battı ve kulaklarının arkasını okşadı. Kurdum onun dokunuşuna doğru eğildi ve bundan büyük keyif aldı.

"Siz kan kurtlarısınız," dedi, sesi her nasılsa hâlâ eşitti. "Bu yüzden burada saklanıyorsunuz."

"Artık inkâr etmek anlamsız görünüyor," dedi Tori'nin sesi yorgun bir tonda. "Kimden saklanıyorsun?"

"Bizi yaratan insanlar."

"Kim..."

"Seni ." dolandırmaya zahmet etmedi. Kahretsin, onu sevdim.

Kurdum Madd'in parmaklarına daha sıkı yaslandı ve Madd hiç ara vermeden onu okşamaya devam etti. "Onları senin için öldüreceğim."

"Aşk için demek istiyorsun."

"Elbette. Kimsenin eşimi tehdit etmesine izin vermeyeceğim." Tori iç çekti. "Eğer yapabileceğini düşünseydim, sana söylerdim."

"Uzun zamandır dünyanın en güçlü sürüsünün alfasıyım. Bununla başa çıkabilirim."

"O zaman Love'ı buna ikna etmen gerekecek. Sana söylemeyeceğim." Tori'nin sesi ciddi olup olmadığını sorgulamaya yer bırakmıyordu.

Madd kurdumu okşamaya devam etti.

"Lütfen kontrolü tekrar ele alabilir miyim?" diye sordum. "En kısa zamanda kaçmamız için bir zaman bulacağım."

"Beni eşimden uzaklaştıracaksın," homurdandı.

"Eş meselesi henüz karara bağlanmadı." "Evet, verildi. Ben karar verdim."

İnledim.

İsteksizce geri adım attı ve Madd bir anlık tereddütten sonra onu bıraktı. *"Ona zarar verme," diye uyardı beni, banyonun zeminine otururken.*

"Ona nasıl zarar verebilirim ki? Onu hiç gördün mü?"

Belirsiz duyguları bana eğlenmediğini söyledi.

"Kendimi onun kanına bağımlı hale getirdiğinden eminim, tamam mı? Eğer onu öldürürsem, açlıktan ölürüz."

Bu cevap onu tatmin etti ve kontrolü tekrar ele almama izin verdi. Vücudumuz, insan bacaklarım önümde yayılana kadar yer değiştirdi, çıplak kığım yerdeydi.

Kendimi yeniden yönlendirmem bir saniye sürdü. En son yer değiştirdiğimden beri o kadar uzun zaman geçmişti ki bunu yapmak garip hissettirdi. Ayrıca vücudum aylardır olmadığı kadar rahatlamıştı. Tabii hiç olmadıysa.

Madd çıplaklığımı fark etmeden, "Sürümün yanına taşın," dedi. Kıyafetlerimiz yer değiştirdiğimizde boşlukta kayboldu. "İkiniz de. Boş evlerimiz var. Şehrin büyük kısmı da bize ait, yani kimse para derdinde değil. Güvende ve sağlıklı olursunuz."

"Bunu düşünmek ve konuşmak için zamana ihtiyacımız olacak," dedi Tori. Benim yerime cevap vermesine sevindim çünkü hâlâ insan bedenime ve açlık eksikliğime alışmaya çalışıyordum. "Şimdilik gitmeniz gerekiyor."

Göğsü mutsuzca guruldadı ama gitti. Onu kapıya kadar takip etti ve o gidince kapıyı kilitledi. Gerçek bir tehdidi dışarıda tutmuyordu ama yine de kendimizi daha iyi hissetmemizi sağlıyordu.

"Bu da bir şeydir," dedi Tori, döndüğünde kapı aralığına eğilerek.

İçimi çektim. "Evet.

"Ondan , değil mi?"

"Ben asla böyle bir Şey yapmam. Ben ilgisizliğin tuğla duvarıyım. Artık güzel kokmuyor bile."

Tori gülümsedi. "Elbette."

Daha fazla zorlamadı, ben de başımı banyonun duvarına yasladım. Kf gibi kokuyordu ama buna alışmıştım.

Yine de yorgundum.

Ve gecenin bitiş Őekline rağmen, hatırlayabildiğim en iyi gecelerden biriydi.

Ne olduğumu anlamadan önce Madd beni dikkatle izlemişti. Söylediğim her kelimeyi dikkatle dinledi. Sanki nemliymişim gibi bana baktı.

Kendimi önemli
hissetmiştim.

ekici.

Eğlenceli.

Ama artık kim ve ne olduğumu bildiğine göre, aramızdaki mesafeyi korumak zorundaydım. Beni pmekten bir anda hapsedmeye kadar gidebilecek bir sorunu olmadığını açıkça göstermişti ve bunu tekrar riske atamazdım.

Yani... Ondan uzak durmalıyım.

En azından bana izin verdiği kadar.

Arabadan indikten ve giyindikten sonra kendimi yatağa attım. Saat oldukça geç olmuştu ve aklım sürekli ona gidiyordu, bu yüzden uyumak en iyi plan gibi görünüyordu.

Konuşma karşılığında telefonumu ve çantamı teklif etmişti ama belli ki ona istediğini veremezdim. İnatıydı ve eğer izin verirsem beni ezip geçecekti.

Bundan kaçınmanın en kolay yolu, oyuna katılmayı reddetmektir.

Ben de yattım.

Sonunda kalkıp güne hazırlanana kadar uyuyabildiğim birkaç saat içinde STRES beni yarım düzine kez uyandırdı. İkimizin de yatağı aynı odada olduğu için Tori'yi uyandırmamaya çalıştım.

Fırında erken bir sabah olacaktı, ama her sabah erken bir sabah vardı. Tori'nin vardiyası benimkinden iki saat sonra başlıyordu, bu yüzden onu arabayla bırakacaktım. Özellikle de Madd'in kanı sayesinde hâlâ tok olduğum için.

"Bu sabah tek başına yürüyebileceğinden emin misin?" Ben olabildiğince sessiz bir şekilde giyinirken Tori mırıldandı.

"Evet. Madd hâlâ dışarıda bekliorsa muhtemelen beni oraya kadar takip edecektir," diye fısıldadım.

"Eminim öyledir."

"Her şekilde iyi olacağım. Sen uyumaya devam et." Yatak odamızdan çıkmadan önce ona hızlıca gülümsedim ve kapıyı arkamdan kapattım.

Hayatını kolaylaştırmak için benim yürümeme izin vermekten nefret ettiğini biliyordum, ama bunun yerine bunu yapmak için ihtiyaç duyacağı enerjiye sahip değildi. O yüzden gitmeme izin verdi.

En sevdiğim yüksek topuklu ayakkabılarım hâlâ Madd'in evindeydi, bu yüzden delikli olanları ayağıma . Giydiğim tişört-elbise kalçalarımın ortasına kadar gelmiyordu, bu yüzden altına file çorap ve tayt şort giydim. Balık ağlarında da delikler vardı ama yenilerini alacak param yoktu.

Elbisemin önünde tanımadığım bir grubun resmi vardı, ama havalı görünüyordu, ben de onunla devam ettim. Sadece ikinci el mağazalarından alışveriş yaptığınızda, bulduklarınızla çalışmak zorundaydınız.

Kahvaltımı hazırlama zahmetine girmedim, bunun yerine kaküllerimi ıslatıp fönledikten sonra dalgaları yenilemek için saçıma biraz su sürerek kapıdan çıktım. Çantam ve telefonum olmadan kendimi biraz çıplak hissettim ama hayatta kalacaktım.

Beklediğim gibi, dışarı çıktığımda Madd kamyonetinin sürücü koltuğunda uyuyordu.

Kahretsin, çok güzeldi.

Çok uzun süre bakmama izin vermedim, sadece kaldırımdan aşağı doğru yöneldim. Neyse ki beni aracına çok yaklaştırmadı.

"Bizi hapse attı. Onu süründürmeliyiz," diye mırıldandı kurdum, zihnimin içinde hâlâ çoğunlukla uyuyordu.

"Ben de bunu planlıyordum."

"Sürünmenin sevişmeyi de içerdiğinden emin olun. Bunu henüz yapmadık."

İçimi çektim.

Neredeyse hemen tekrar uykuya daldı.

Güneş henüz doğmamıştı ama doğaüstü genlerimin bolluğu sayesinde karanlıkta bile iyi görebiliyordum.

Dünyanın geri kalanı uyurken dışarı çıkmak ve hareket etmek iyi hissettirdi. Yaklaşık otuz dakikalık bir yürüyüşü, bu yüzden çok büyük bir mesele değildi. Madd'den uzaklaştığım her adımda keyfim yerine geliyordu - ta ki arkamdan bir aracın kapısının kapandığını duyana kadar.

Yavaş bir nefes aldım ama ilerlemeye devam ettim.

Otoparkta hiç başka araba yoktu. Eğer komşularımız varsa bile, onların araçları yoktu.

Dolayısıyla, kapılarını kimin kapattığına dair bir soru işareti yoktu.

Kurdum tüylerini silkeleyerek Madd'in arkamda olduğu bilgisiyle daha da uyandı.

Alfa bana yetişirken tek kelime etmedi ve kimliği konusunda haklı olduğumdan emin olmak için ona bakmama gerek kalmadı.

Kokusu bunun için fazla güzeldi.

Yine de çantamın sallandığını duyduğumda başım yana kaydı.

"Benimle konuşursan eşyalarını geri veririm," dedi Madd, sesi tamamen uyanıktı.

İtfaiyeci olduğuna göre, sabahları erken kalkma konusunda en az benim kadar rahat olduğunu tahmin ediyordum.

"Cazip," diye kurdum. "Elbette bundan daha iyi bir anlaşma yapabilir. Bizi hapsettiği için özür dilemeyi de içeren bir anlaşma."

"Biliyorum."

Yürümeye devam ederken Madd'e "Hayır, teşekkürler," dedim.

O da öyle yaptı ama çantamı tutuşunu düzeltti. Göz ucuyla çantamı omzuna attığını gördüm.

"Atıştırmalıklarınız burada," dedi. "Çalışırken onları isteyeceksin."

"Onlar *acil* durum atıştırmalıkları. Sen geri verecek kadar suçlu hissedene kadar acil bir durum olmamasına karar verdim."

"Tamponlar ne olacak?"

"İşyerimde fazladan var."

Aç kalmaya başladığımızdan beri kanamam da olmamıştı ama Madd'in bunu bilmesine gerek yoktu.

"Telefonuna ihtiyacın olacak."

"Aslında ulaşılmaz olmak güzel bir his. İzimi kaybettirdim." Bunu söylerken kendimi durduramayarak omuzlarımı hafifçe salladım. "Zaten çantam sana daha çok yakışıyor."

Ona bakıp ıslık çalarak bir gösteri yaptım ve o bana homurdandığında kurdum bir kahkaha attı.

Tekrar gideceğim yere odaklandığımda dudaklarım kendiliğinden yukarı doğru kıvrıldı.

Her zaman kızgın görünen yüzlerden birine sahipti. Eğer bu kadar seksi olmasaydı, sinir bozucu olurdu. Çünkü öyleydi, huysuzluğu biraz seksiydi.

"Dün gece neden açlıktan ölüyordun?"

"Pahalı zevklerim var." Bir sokağı geçtim ve o yanımdan ayrılmadı.

Etrafta kimseyi görmedim ama bu etrafta kimsenin *olmadığı* anlamına gelmiyordu. Bizim yaptığımız gibi gerçeği açıkça söyleme riskini göze alamazdım.

"Ayakkabılarındaki delikleri buradan görebiliyorum, Aşkım."

Bir iç geçirdim. "Hiç benim en sevdiğim yiyecek türünü satın almayı denedin mi? Hiç ucuz değil. Benim boktan dairem de öyle."

"Kurt adam değilseniz Wildwood yaşamak için pahalı bir yer."

Kaşlarımı çattım. "Eğer zorba erkek tipi bir kurtadam değilsen yani." "*Sürü* kurdu, evet. Aralarında bir avuç dişi de var."

"Belli ki ben bir sürü için yaratılmamışım. Tori ve ben bile bazen birbirimizden sıkılıyoruz."

"Buna bir çare bulabilirim," dedi Madd. "Sizi yan evlere yerleştiririm, böylece kendinize ait bir alanınız olur."

"Hangi fiyata?"

Alay etti. "Arkadaşımdan para istemem."

"Ben paradan bahsetmiyordum Madd."

Bir süre sessiz kaldı.

"Beni takip etmenize gerek yok," dedim, şehirdeki ilk gerçek caddeye ulaştığımda.

Bir anlaşmazlık sesi çıkardı. "Buna inanıyorsan eş bağlarını anlamıyor olmalısın."

Onunla tartışmadım.

Eş bağlarını anlamıyordum.

"Eş bağlarını , değil mi?" diye sordu.

"Elbette."

"Bana yalan söyleme, aşkım."

Ofladım ama ona yalan söylemediğimi söylemedim. Belli ki gerçeği fark etmişti.

"Bu iyi olabilir. Bir açıklamaya ihtiyacımız var," dedi kurdum.

Kabul etmek istemesem de onunla aynı fikirdeydim.

"Erkek bir kurt adam hayatını potansiyel bir eş arayarak geçirir. Onu onlara götürecek bir büyü yoktur. Onu kokusundan ve kurdunun tepkisinden tanır ama bunun için ona oldukça yaklaşması gerekir. Seninle barda olduğumuz kadar yakın."

"doğüstü varlıkların çoğu eş edinmekle ilgilenmiyor," dedim.

"Çoğu öyle değil," diye kabul etti. "Kurtlar farklıdır. Biz sürü hayvanlarıyız. Yalnız olmak istemeyiz; sevecek ve ilgilenecek birilerinin olması gerekir."

"Eminim başka bir potansiyel eş bulacaksın. Eğer akıllıysan, bir sonrakini hapse atmamaya çalışırsın."

"Başka bir tane olmayacak. Kurdum gözünü sana dikti." "Bunun

kötü bir fikir olduğunu söylememe gerek var mı Madd?"

"Seni aramak için yüzlerce yıl harcadım. Bu dünyada seni şimdi benim yapmamı engelleyebilecek hiçbir şey yok."

Gözlerimi devirdim. *"Ben hariç."*

"Seni ikna edeceğim."

"Beni hapse attığın için özür bile dilemedin, peki bunu nasıl başaracaksın?"

Eğlencesi kayboldu. "Bunun için üzgünüm."

"Elbette üzgünsün."

Onun göğüs gürledi mutsuzca. "Sen düşünmek I
yapmadım dikkate alındı Gece ne kadar farklı geçebilirdi,
aşkım? Seni çıplak yakalayabilirdim.

Evde. Yatağında. Aletimi vücuduna gömebilir ve seni kokumla her şekilde işaretleyebilirdim. Sen benimsin ve şu anda benim gibi kokmuyorsun bile. Bunu engellediğim için üzgünüm. Seni incittiğim için daha da pişmanım."

"Lanet olsun," dedi kurdum. "Belki de dün gecenin tekrarlanmasını istemeliyiz. Kan içme de dahil."

"Dün gecenin tekrarını yapmayacağız," diye tısladım ona. "Ayaklarına kapanması gerekiyordu. Bunun yalvarmakla uzaktan yakından alakası yok."

"Bana zarar vermedin," dedim.

"Fiziksel olarak değil."

Ona ters ters baktım. "Geri çekil. İlgilenmiyorum." "Dün gece aynı fikirde değildin."

"Dün gece, barda tanıştığım ve yatmak istediğim muhteşem bir kurt adamdın. Bugün ise beni hapse atan, eşyalarımı çalan, bana kanını yediren ve beni rahat bırakmayan pislik bir alfasın."

"Pislik alfanın önüne seksi ekleyebilirsin."

"Pislik seksi kısmını iptal ediyor," diye karşılık verdim.

"Şimdilik."

"Kalıcı olarak."

Neyse ki sonunda *Coffee & Toffee & Cake*'i uzaktan görebiliyordum.

"Eğer benim bir pislik olmama bu kadar kararlıysan, sana şu anda sürü arkadaşlarımın senin için evler hazırladığını da söyleyebilirim. Ve gelecekte seni besleyecek tek kişi ya da şey ben olacağım," dedi açıkça.

"Belki rüyalarında, Madd," diye karşılık verdim, muhtemelen şimdiden ona bağımlı olmuş olsam da.

Her vampir, potansiyel bir eşin kanını içmenin ya bir eş bağı kurmaya ya da on yıl boyunca acı çekmeye yol açtığının farkındaydı. Diğer tüm kanlar

Yaklaşık on yıl boyunca berbat bir tat alırsınız, bu noktada vücudunuz nihayet yoluna devam eder.

"Benden içmek hoşuna gitti."

"Bunu tekrar yapmaktansa açlıktan ölmeyi tercih ederim," diye yalan söyledim.

Kıkırdadı, sesi alçak ve çakıllı. "Eşim asla açlıktan ölmeyecek."

"Bunun için çok geç." Fırının arka kapısının önünde durdum. Anahtarlarım çantamdaydı ama bunu ona söylemeyecektim.

Onun yerine metal kapıya vurdum.

İş arkadaşım beni duyardı; onun aracını gördüm. "Vardiyan bittikten sonra seni alırım," dedi.

Fırının arka kapısı açıldı ve iş arkadaşım kafasını dışarı çıkardı. Madd'i karşımda görünce gözleri büyüdü.

O göremese de kurdum ona dişlerini . *"O bizim."*

"Vay anasını. Sen Archer Madd'" "O gidiyor," diyerek sözünü kestim.

Ondan hoşlanıyordum ama kurdumun sahiplenme duygusu da damarlarımda dolaşıyordu. Yani şu anda ondan hoşlanmıyordum.

"Sana öğle yemeği getiriyorum," diye seslendi omzumun üzerinden, ben onun yanından geçerken. "Yemeyeceğim." Kendimi onunla tartışmaktan alıkoyamadım.

İş arkadaşım "Ben yaparım," dedi.

Başımı ona doğru çevirdiğimde ağzımdan çıkan hırıltı tam bir kurt hırlamasıydı.

Benden uzaklaşıp kapıya gözleri kocaman olmuş, kurdum gözlerimin içinden ona bakıyordu.

Madd'in gürültülü kıkırdaması fırına giden yolun geri kalanında beni takip etti ve malzemeleri öfkeyle devasa miksele yüklerken aklımdan çıkmadı.

"Bu da neydi böyle?" Kurduma sordum, hem ona hem de kendime kızmıştım.

Bu tepki sadece ona ait değildi.

Dürüst olmak gerekirse, o ve ben eşittik.

"Biz istemesek o bizim. Ve ben hala dün geceyi tekrar istiyorum."

"Bu asla ," dedim ona açıkça. Yalan gibi geldi.

OceanofPDF.com

six

LOVE

Nefesim nihayet düzeldikten sonra iş arkadaşımdan ÖZÜR DİLEDİM ve o da haddini aştığı için özür diledi. Ona göre, adamın büyüklüğüne ve güzelliğine hayran kalmıştı.

Evet, söylediklerinin kişisel tercümesi buydu.

Ama dürüst olmak gerekirse, bunu ona karşı kullanamazdım. Ben de ona hayranlık duymamış mıydım? O her konuştuğunda tüylerimin diken diken olmasını görmezden gelemezdim.

Normalde olduğum kadar konuşkan değildim ama iş arkadaşım fırının dışında benim için bir şeyler döndüğünü anlamış gibiydi. Verdiğim cevaplar her zamanki gibi coşkulu olmayınca alınmadı.

Tori benden iki saat sonra geldi ve hemen her zaman yaptığı kurabiye ve kek işine koyuldu.

Kurdumun ısrarı üzerine öğle yemeği molası vermek için normalden daha uzun süre bekledim. Bana öğle yemeği getireceğini söylediğinde Madd'e inanmıştı ve ekmeğimiz bitmişti, bu yüzden işten önce kendime bir sandviç yapamamıştım.

Elbette, saat tam 12'de kasadaki kızlardan biri mutfağa seslendi, "Bir ziyaretçin var, Aşkım."

Lanet olsun.

Kurdum kutlama yaptı ama ben iç çektim.

"Elinde Jollie'nin çantası vardı ve sizinle binanın arkasında buluşacağını söyledi," diye ekledi.

"Git yemeğini ye. Gerekirse yumrukla onu," dedi Tori, beni arka kapıya doğru kışkırtarak.

İsteksizce ellerimi yıkadım, sonra da sıvıştım.

Madd binaya yaslanmıştı ve sabun gibi kokuyordu. Saçları da nemliydi. Bir elinde büyük bir to-go poşeti, diğerinde ise benzin istasyonundan aldığı büyük köpük bardak tutuyordu.

Teninde artık kendi kokumu alamadığımı fark ettiğimde kaşlarımı çatmamaya çalıştım ama başaramadım.

Lanet olası sahiplenme.

"O bizim," dedi kurdum, göğsü guruldayarak.

"Boktan da olsa duygularının farkındayım."

Madd'in bakışları yavaşça üzerimde gezindi. "Önlük sana çok yakışıyor."

"Eğer ev hanımın olmamı önerme şeklin buysa, hemen şimdi benden uzaklaşabilirsin."

"Öyle değil. Yine de seksi bir ev kadını olurdun."

Gözlerimi devirdim ama elindeki yiyecek torbasını aldım.

Kamyonetini işaret etti. Çalışan otoparkında, tuğla bir duvara ve birkaç uzun çam ağacına bakacak şekilde park edilmişti. "Biraz mahremiyet istersin diye düşündüm."

Ona haklı olduğunu söylemek istemedim.

"Ne tür gazoz içiyorsun?" Bakışlarım köpük bardağa kayarken ona sordum.

"Nedir bu, kişilik testi mi?"

Bir gece önceki konuşmamızı hatırlatması karşısında homurdanmamı engelleyemedim. "Ben zaten başarıyla geçtim, senin bir yere gitmeyeceğini düşünürsek

yalnızım. Bu yüzden seni test etme sırası bende."

Kıkırdayarak sürücü kapısını açtı. Kamyonetine son bindiğimde duruma düşmemek için o koltuğa sahip çıkarak yanından geçtim.

Madd kapıyı arkamdan kapattı. Bir dakika sonra yolcu koltuğuna oturdu ve köpük bardağı aramızdaki konsolun üzerine koydu. "Zaman zaman kola içerim. Ama bu soda değil."

Köpük bir bardağa su doldurmuştu. Garip, ama her neyse.

Kaplardan birini kırıp açmaya başlamıştım bile. "Bunların ikisi de aynı mı?"

Midem hem yemek hem de kan için gurulduyordu. Bir gece önce onu tamamen tüketmişim ama vücudum hâlâ açlığın etkisinden kurtulmaya çalışıyordu. En sağlıklı halimde haftada sadece bir kez kan içmem gerekirdi.

"Alttakinde ekstra patates kızartması var."

Üsttekini hemen ona uzattım ve ikinci kutuyu açtım. Gözlerini üzerimde hissettim ve hamburgerden kocaman bir ısırik alırken onları görmezden geldim.

Cennet gibiydi.

Bir süre sonra kendi hamburgerine odaklandı ve rahat bir sessizlik içinde yemeğimizi yedik.

Parmaklarım köpük bardağı yakaladı.

Dudaklarımı pipetin etrafına sardım ve sudan büyük bir yudum aldım.

O-

Ohhh.

Su değildi.

Dilimdeki lezzet patlamasıyla göğsüm guruldadı.

Mırıldanıyordum.

Madd çok lezzetliydi.

Orgazmik.

Ayak parmaklarım kıvrıldı.

Gözlerim kapandı.

İstesem de içmeyi bırakamazdım. "Seni uyaracaktım," dedi Madd.

Pipeti umursamayacak kadar kendimi kaybetmişken büyük bardağı o kadar hızlı boşalttım ki inanılmazdı.

Çok erken boşaldı.

Yine de emdim, sanki daha fazla kan sihirli bir şekilde ortaya çıkacakmış gibi kamyonu neredeyse boş bir fincandaki pipet sesiyle doldurdum.

Olmadı.

Madd'in eli, parçalanmış burgeri parmaklarımın arasından dikkatlice patates kızartması yatağına geri koyarken nazikti.

Bardağı almaya çalıştığında, keskin tırnaklarım köpüğü deldi.

"Hayatımda gördüğüm en seksi şeysin," diye gürledi Madd. Tüylerim bir kez daha diken diken oldu.

Midem yine yüksek sesle guruldadı.

"Isır onu," diye ısrar etti kurdum.

Kana susamıştım, onunla tartışamazdım.

Köpük bardak konsola çarptı ve bir an sonra Madd'in kucağına oturdum. Yemek kabı altımdaydı ama elleri hamburger yerine beni tutmayı tercih eder gibi kalçalarımın indi.

Derin derin içime çektim, kokusu tekrar mırıldanmamı sağladı. Göğsüm guruldadığında onunki de guruldadı.

Bir eliyle beni bıraktı, sadece yemeği altımdan kaydıracak kadar uzun bir süre. "Becerme." Tartışması gergin bir lanete dönüştüğünde

Dişlerim boğazına battı.

Tadı dilimde fincandakinden bile daha güzeldi.

Açgözlülükle içtim, beslenmenin getirdiği sıcak arzu beni kontrol altına aldıkça kalçalarım sallanıyordu.

Madd'in parmakları neredeyse kanımı çekecek kadar belime battı ama onun dışında kıpırdamadı. Ereksiyonu o kadar sertti ki, ona ihtiyacım yoktu.

Bu duygu yabancıydı.

Arzusunun kalınlığı, klitorisime karşı. Tam da ona ihtiyacım olan yerde.

Parmaklarımdan çok daha iyi hissettiriyordu.

İstesem de kendimi durduramazdım.

Onun ereksiyonu üzerinde inleyene kadar içtim ve sallandım, daha önce hiç olmadığım kadar sert bir şekilde doruğa ulaşırken kanı dilimin üzerindeydi.

Madd tekrar küfretti ama yine de .

Karnım şişene ve zihnim yavaş yavaş temizlenene kadar içmeye devam ettim.

Azı dişlerim hiç çaba sarf etmeden derisinden kaydı ve durumun ağırlığını hissetmeden önce dilim boğazındaki yaraların üzerinde gezindi.

Yavaşça, gözlerim

kapandı. Uzun bir nefes

aldım.

Fiziksel olarak kendimi hiç bu kadar iyi hissettiğimi hatırlamıyordum.

Omuzlarım rahatlamıştı. Zihnim sakindi. Vücudum huzur içindeydi.

Aç değildim.

Kontrolümü kaybetmemek ve masum bir insanı tüketmemek için savaşıyordum.

Acı çekmiyordum.

Kurdum zihnimde gerildi. *"Ohh, o mükemmel. Mükün olan en iyi eşi seçtim. Ve üstüne üstlük bir alfa."*

Onu görmezden geldim.

Diğer seçenek ise anlamaktı ki bu seçeneğin masada olmadığı açıktı.

O hâlâ beni kamyonetinin arkasına atan, sonra da hapishane hücrelerine kilitleyen piç kurusuydu. Ve bana söylemeden köpük bardağa kan doldurmuştu! Kim yaptı bunu?

Öte , içinde ne olduğu konusunda beni uyarmasını da beklememiştim.

Suçun çoğu benim üzerimdeydi.

Başka ne söyleyeceğimi ya da yapacağımı bilemediğimden kendimi kucağından indirdim. Bu sırada taş gibi sertleşmiş ereksiyonuna tekrar süründüğümde hafifçe inlemesini duymazdan geldim.

Paket servis kutumu elime aldığımda ve bir patates kızartmasını ağzıma ellerim hafifçe titriyordu.

Yemeğini almadı, olduğu yerde kaldı. Yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Çenesi de sıkılmıştı.

Bir kızartma daha yedim, beni bulduğum yere getiren hayatımdaki tüm kararları düşündüm.

Beni yaratan klanla kalmak bir seçenek değildi. Beni çok uzun yıllar kullandılar.

Tori ve ben Sienna'yı bizimle gelmesi için ikna etmeye çalışmıştık ama o reddetmişti. Çok korkmuştu. Ama tutsak olmanın acısıyla daha fazla başa çıkamazdık. Bu yüzden kaçmak zorundaydık.

Vampirlere karşı Wildwood kadar güvenli başka bir yer yoktu, Madd beni hapishanesine sürüklediğinde bunu kanıtlamıştı.

Bu, farklı yapabileceğim tek seçimin yanıma oturduğu anda ayrılmak olduğu anlamına geliyordu.

Bu kadar çabuk ayrılmak şüphe yaratabilirdi. Ve bu nedenle, meydana gelen senaryonun aynısına yol açabilirdi. Kokumu alıp onun eşi olduğumu fark etseydi, nereye gidersem gideyim beni takip ederdi.

Yani hayatımdaki kararları sorgulamanın bir anlamı yoktu. Tamamen giyinik halde, kamyonetinin yolcu koltuğunda, bir kurt adamın sikini içerken boşalmama olsalar bile.

Güzel.

Aynı kamyonun yaklaşık on altı saat önce beni bir hapishane hücreğine götürdüğü gerçeğini de eklediğinizde, her şey daha da iyi oldu.

Biraz daha şiddetli bir şekilde bir kızartma daha yedim.

"Geriye dönüp baktığımda, kanla ilgili bir uyarı çok daha önce gelmeliydi," dedi Madd sonunda, sesi hâlâ gergin ve vücudu tam olarak bıraktığım yerdeydi.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Bir sonraki ısırığım daha da şiddetliydi.

Ondan içki içmek de benim hatamdı ama içki içmemek de pek mümkün değildi. En azından on yıl boyunca yemek yemeden durmak istemediğim sürece.

Ve bazı insanlara göre, ne kadar beklerseniz bekleyin, potansiyel eşinize ait olmayan kanla hayatta kalmak *imkansızdı*.

Vücudunuz bunu reddedebilir.

Vücudum bir gece önce reddetmişti. Boku

yemiştim. Ve eğlenceli bir şekilde değil.

Madd, "Kendimi savunmam gerekirse, kan ve Ziploc torbası da uygun görünmüyordu," diye ekledi.

"Kan bağışında bulundunuz ve kan torbasına koymadılar mı?"

"Ben bir sağıık görevlisiyim. Nasıl kan alınacağını bilirim. Bir bağış merkezine gitmek göze alamayacağımız kadar dikkat çekerdi. Birkaç deneme yaptım ama işe yaradı."

"O *kendi* kanını mı boşalttın? Delirdin mi sen?"

Kıkırdadı ama sesi beklediğimden daha gergindi. "Görünüşe göre."

"Kan bağışlamak neden dikkat çeksin ki?"

"Wildwood'da vampir yok. Burada kan satmadıklarını biliyorsun. Eğer bağışlamış olsaydım, hastaneye giderdi. Benim alfa olduğum bir sır değil, bu yüzden insanlar bana çok dikkat ediyor."

"Kan bağışı yapıp eve götürseydim, bu haber tüm kasabaya yayılırdı. Sürülerin kanın kimin için olduğunu anlaması uzun sürmezdi, çünkü eşim dışında kimseye kan vermeyeceğimden emindim."

"Henüz senin potansiyel eşin olduğumu bilmiyorlar, değil mi?" Ben sordum.

Bir omzunu kaldırdı. "Henüz doğrulamadım ya da reddetmedim. Gerçi fırınınız bu sabah bunu anlamaya çalışan kurtlar ve iğrenç insanlarla dolup taşı."

Lanet olsun.

"Sanırım arka tarafta çalışmam iyi bir şey."

"Şimdilik. Seni bu gece sürüme tanıtacağım, yani sırrın yakında ortaya çıkacak."

Ona kaşlarını çatıttım. "Ben bunu kabul etmedim Madd. Benim adıma karar veremezsin."

"*Onunla birlikte karar vereceğim,*" dedi kurdum.

"*Cehenneme kadar yolun var,*" diye homurdandım.

Şıkırdadı, sesi mizah doluydu.

"Fikrimi değiştirmeyeceğim. Sizi korumama yardımcı olması için sürümün sizin kim ve ne olduğunuzu bilmesi gerekiyor."

Kaşlarını çatıttım ama korunmaya ihtiyacım olduğunu inkâr etmedim.

"Haklı," diye kabul etti kurdum. "Her iki konuda da. Bizi hayatta tutmaları için onlara ihtiyacımız var."

"Kimliğinizi gizli tutmamı tercih ediyorsunuz ve bunu anlıyorum. Üzgünüm ama bu bir seçenek değil."

Onunla tartışmanın bir anlamı yoktu.

Belli ki kararını vermişti ve beni alt edebilecek gibi görünüyordu.

"Özür dilemeyi beceremiyorsun." Aynasında perçemlerimi kontrol ettim ve yaptığımız şeyden sonra yüzümün kızardığını gördüm.

Çok güzel.

Kalanını daha sonra yiyebileceğimi düşünerek paket yemek kutumun kapağını kapattım.

"Bu... bir şeydi... ama ben gidiyorum. Yemek için teşekkürler. İyi şanslar." Ereksiyonunu işaret ettim, sonra da kamyonetinden indim.

Dürüst olmak gerekirse, beni becermemiş olmasına biraz şaşırmıştım. İnsanların vampir zehri sistemlerine dolduğu anda kontrollerini kaybettikleri bilinirdi ve o sadece *insan* değildi. O benim potansiyel eşimdi. Zehrim ona herhangi birine vurduğundan çok daha sert vururdu.

Madd bir kalp atışı sonra kamyonetinden inmiş ve beni fırının arka kapısına doğru götürüyordu. "İşten çıktığında burada bekliyor olacağım."

"Tabii ki yapacaksın." Sesim düzdü. "Taşıma

kutularıyla birlikte," diye ekledi.

"Taşınmayı kabul etmedim."

"Dairen küf dolu, Aşkım. Arkadaşın daha kapını açmadan kokusunu alabildim. Arkadaşım küf dolu bir dairede yaşamıyor. Beni içeri alıp eşyalarını toplamama yardım edebilirsin ya da lanet kapıyı kırıp eşyaları kendim toplayabilirim," dedi Madd açıkça.

"Ben senin eşin değilim, yani sorun çözüldü," diye karşılık verdim.

"Yalancı," dedi kurdum.

Fırının arka kapısını çalmak için uzandım ama yumruğum temas etmeden önce Madd beni engelledi.

Kolu sırtımdaydı ve yoğun bakışları üzerimdeydi. "İnadından bir an olsun vazgeç ve beni dinle kadın. Dairen boktan, sağlığın için kötü ve pahalı. Sürümün mahallesinde sana bedava olan ve ormanla çevrili bir düzineden fazla boş evim var. Tori biriktirdiği parayı daha fazla kan almak için kullanabilir. Artık kimsenin aç kalmasına gerek yok."

Her ne kadar onunla aynı fikirde istemesem de, tam bir moron değildim.

Haklı olduğu bir nokta vardı ve ikimiz de bunu biliyorduk.

"Tori'yle konuşup ne yapacağına onun karar vermesini sağlayacağım," dedim ve elini belimden çektim. Elini çekmeme izin verdi ama onun dışında olduğu yerde kaldı.

"Bana kendi alanını istediğini söylemiştin."

"İdeal bir dünyada, . Ama benim durumum kimsenin ideal dünyası değil."

Yüz ifadesi karardı ama eli yanağıma kavradığında gözlerimi kapatıp dokunuşa doğru eğilmekten kendimi alamadım.

Madd bana kendimi onun için gibi hissettirdi. Bu

benim için yeni bir duyguydu.

"Bir yolunu bulacağız, Aşkım. Güven bana."

"Nasıl özür dileyeceğini bile bilmeyen birine güvenmemi mi istiyorsun?" dedim ve sonunda elini yüzümden çekip ondan uzaklaştım.

"Google'da aratırım."

Bir homurtuyu bastırdım. " iyi şanslar."

"Teşekkürler. İhtiyacım olabilir gibi görünüyor."

Gülümsememi tutamadım.

Ya da benimle tartışmadığını ya da beni hatalı olduğuma ikna etmeye çalışmadığını fark ettiğimde göğsümün aptalca bir şekilde ısınması.

Belki özür dilememiştii ama tanıştığımızda ona ne olduğumu söylemediğim için *benden* özür dilememi de .

Sonunda benim için fırının arka kapısına vurdu, sonra kenara çekildi. "Birkaç saat sonra görüşürüz."

O piçin programımı nasıl öğrendiğini bilmiyordum ama sormayacaktım.

Günümün sonunu eve yürüyerek ya da Tori'nin işten çıkmasını bekleyerek geçirmemek güzel olurdu.

OceanofPDF.com

seven

LOVE

"EE, NASIL GİTTİ?" Tori elinde yemek artıklarıyla lavaboya doğru eğilerek sordu. Vardiyam bitmeden hemen önce midesi guruldadığında, hiç düşünmeden onları uzatmışım. "Daha iyi görünüyorsun. Yanaklarına yine renk gelmiş."

İkimiz de açtık ve hâlâ yemek için ona bağımlı olmayı kabullenmeye çalışıyor olsam bile Madd'den beslendiğim için çok şanslı olduğumu biliyordum.

"En sevdiğim yemeği köpük bardakta getirdi."

"Ne?"

"Evet." İçimi çektim. "Ne olduğunu sormadan içtim." "Lanet olsun."

"Evet." Bu anıyı hatırlayınca yüzümü buruşturdum ama vücudum da bu anıya tepki olarak biraz ısındı.

Tadı delicesine güzeldi.

"Hepsini içtin mi?"

"Son damlasına kadar ve daha fazlası," dedim asık suratla.

"Şu anda bu yüzden kendini iyi , değil mi?"

Onun vücudunu kullanarak olduğumu hatırlayınca vücudum ısındı.

Kendimi Tori ile yaptığım konuşmaya odaklanmaya zorladım.

"Yine de mühürlemek beni ona sonsuza dek bağlar," dedim.

"Yiyecek kaynağına kalıcı olarak bağlanmak istemiyor musun?" Tori kontrol etti. "Bir ömür boyu yetecek kadar açlık çektiğini düşünüyorum."

Haklıydı.

Yine de içimi çektim. "Mantiken evet. Ama kalıcı bir bağı kabul etmeye hazır hissetmiyorum. Özellikle de dünkü hapisane olayından sonra. Ki bunun için hâlâ özür dilemedi."

Fırının arka kapısı çalındı ve ben de saate baktım. On dakika gecikmişim ve çoktan çıkmışım ama gitmek için acele etmiyordum.

İçimden bir ses kapıda kimin olduğunu bildiğimi söylüyordu.

"Ben bulaşıkları bitireyim. Sen git Beyaz Atlı Prens'le eşyalarını topla," dedi Tori, el sallayarak. "Adresi aldığı anda bana gönder, seninle orada buluşuruz."

"Prince Alarming demek daha doğru olur," diye mırıldandım, suyu kapatıp eldivenlerimi çıkarırken.

Güldü ve ağzına bir kızartma daha attı. "Ona hamburger için teşekkür ettiğimi söyle. Aylardır yediğim en iyi şeydi."

Göz kırpması bana bu vurguyu *yaptığım* en iyi şeyin şu olduğuna işaret etmek için yaptığını söyledi

Yiyen Madd'di.

Ona ters ters baktım ve tekrar güldü, daha yüksek sesle.

Çantam ya da başka bir şeyim olmadığı için kapıyı açtım.

Tabii ki Madd kapının önündeydi, gergindi. Çantam yine omzunda asılıydı ama sormadım. Eninde sonunda verecekti.

Gözleri üzerimde gezinirken rahatladı. "Gittiğini sanıyordum."

"Hayır. Sen beni kovalardın."

"Kesinlikle. İyi görünüyorsun," dedi kamyonetine doğru giderken. "Yemek yemek yardımcı oldu."

"Yemek yemek her zaman yardımcı olur." Bu konuda yalan söylemenin bir anlamı yoktu.

"Hamburgerini bitirdin, değil mi?" diye sordu yolcu kapısını benim için açarken.

Hemen girdim. "Tabii."

Gözlerini kısmış, yanımda bekliyordu.

"Bu nedir?" Orta konsoldaki büyük bir alışveriş poşetine uzandım ama Madd benden önce onu kaptı.

"Özür dilerim. İstiyorsan bana gerçeği "

Bakışlarına karşılık verdim. "Hamburgerin geri kalanını yemedim. Tori acıkmıştı. Devasa bir kurt adamı iki gün üst üste neredeyse kurutmadı, ben de ona verdim."

Hediyeyi kucağıma bıraktı ve ben de çantanın içine baktım. "Özür dilerim, Aşkim. İnternet bana çiçek getirmem gerektiğini söyledi ama bu daha kişisel göründü."

Ayakkabı kutusu muydu?

Kutuyu çıkardım ve açtım.

Evinde bıraktığım yıpranmış gri ayakkabıların neredeyse aynısı olan bir çift yüksek topuklu ayakkabı bulduğumda gözlerim açıldı - ilk sahibinin maruz kaldığı çizikler ve diğer cehennem hariç.

Bir tanesini çıkardım ve boğazım şişerek inceledim.

Bu şimdiye kadar aldığım en düşünceli hediyeye . "Teşekkür ederim," dedim.

"Dahası da var." Ayakkabı kutusunu kaldırdı, ayaklarımın yanına yere koydu ve ikinci bir ayakkabı kutusu çıkardı. "Bunlar daha çok sana benziyor." Bir tane daha çıkardı.

giydiklerime uyan bir çift, ama bir değişiklikle. Topukları ve parmak uçları metal çivilerle süslenmişti.

Güldüm. "Kişilik testin işe yaramış olmalı."

Sırtışı zafer kazanmış gibiydi. "Tabii ki öyle." Giydiğim ayakkabının bağcıklarını çözdü ve benim için çekiştirerek çıkardı. "Bu arada eskiler çöp kutusuna gidiyor. Arkadaşım etrafta delik ayakkabılarla dolaşmıyor."

"Bu zavallı kadın için yüksek standartlarınız var," dedim, ancak ayağımı giymesine yardım etmek için hareket ettirirken dudaklarım kıvrılmıştı.

"Onun sağlıklı ve güvende olmasını istemek pek de yüksek bir standart sayılmaz. Çoğu kişi buna asgari standart derdi." İlk ayakkabımı bağladı. "Hatta bazıları ona şanslı bile diyebilir."

"Eşi tarafından hapse atılmanın şans sayılacağını sanmıyorum."

Göğsü mutsuzca gümbürdedi. "Özür diledim, unuttun mu? Artık bunu bana karşı kullanamazsın."

"Özrünü kabul edebilirim ama yine de bunu sana karşı kullanabilirim. Aramızdaki bağı mühürlesek bile, bu hikayeyi soran her lanet olası kişiye anlatacağım."

"Sana daha iyi bir hikaye anlatacağım."

"Sana iyi şanslar Madd." Mükemmel bir şekilde taranmış saçlarını karıştırmaktan kendimi alamadım ve kurdum ona dokunduğumda mutlu bir ses çıkardı.

Hâlâ çok azgındı. İkinci

ayakkabımı bağladı.

"Birkaç konuşma yaptık, lütfen çantamı geri alabilir miyim?" Elimi uzatarak sordum.

"Eğer benimle istemediğini bildiğim bir şey hakkında konuşursan."

Yüzümü buruşturdum. "Peki."

Çantamı kucağıma koydu ve ben de ona sarılma .

Onu geri almak güzeldi.

Kamyonun ön tarafına doğru yürüdü ve sürücü koltuğuna oturdu. "Telefonunu da şarj ettim. Bu arada bir dahaki sefere onu da değiştireceğim. On yıllık olmalı. Çantan da yaşlı bir kadın gibi kokuyor, bu da üçüncü olacak."

"Çantam mükemmel. Eğer kulakları olsaydı, onları kapatırdım." Madd homurdandı ve ben de kendimi sırtıtmaktan alıkoyamadım.

Kabul ettiğim konuşmayı yapmak için yola çıkana kadar bekledi. "Bağın mühürlenmesini konuşmamız gerekiyor."

Kahretsin.

Yüzümü buruşturmama engel olamadım. "Zor şeylere doğru, ha?"

Bir anlaşma sesi çıkardı. "Kurdum durmadan volta atıyor. Orayı güvence altına alana kadar sakinleşmeyecek. Özellikle de dün gece olanlardan sonra, kaçıp gitmeyeceğinize dair güvenceye ihtiyacı var."

"Dün gece ne oldu, yani hapisane olayı?" "Evet."

"Harika." Başımı koltuğa yasladım ve pencereden dışarı baktım. Kurdunun tedirgin olmasının sonuçlarının ne olduğunu sormama gerek yoktu; sürekli rahatsızlığın farkındaydım. Hem insan hem de hayvan için cehennem azabı gibiydi ve yeterince uzun sürerse insanın aklını ciddi şekilde karıştırıyordu.

Bu zorluğu ilk elden anladım. Her ne kadar bir eş edinmekle ilgilenmesem de, bunu kimsenin başına gelmesini istemezdim.

"Onu sakinleştirmenin başka bir yolu var mı?" Ben sordum.

"Tek gerçek alternatif birlikte yaşamak olabilir."

Kaşlarım yukarı doğru kalktı. "Çiftleşmek mi yoksa birlikte yaşamak mı? Harika bir seçenek listesi Madd."

Kıkırdadı. "Biliyorum."

"Yani sen de mi beğenmedin?"

"Oh, hoşuma gitti. Eğer kurdum ilgilenmeseydi, bekleyerek hayatta kalabilirdim. Ama yine de isterdim."

İçimi çektim.

Onun yanına taşınacağımı *ya da aramızdaki* bağı mühürleyeceğimi düşünemiyordum. "Ormana gidip koştuktan sonra karar vereceğim. Dönüşüm geçirmeyeli aylar oldu, bu yüzden kurdum kontrolü ele almak için can atıyor."

"Dışarıda vakit geçirdiğinizi söylemişsiniz."

"Yapıyorum. Yürüyüş, hatırladın mı? İnsan formundayken, bunu yapacak enerjim olduğunda. Yer değiştirmek çok daha fazlasını gerektiriyor ve bunu kan içmeden yaparsam gerçekten bayılırım. Kurdum bunu anladı ve yürüyüşten yeterince tatmin oldu."

Yüzünü buruşturdu.

"Kurdun cevap için bu geceye kadar beklemeye dayanabilir mi?" "İyi olacak."

Gerçekten başka bir alternatif olmadığı için bununla çalışabilirdim.

"Gerçekten insan olduğumu mu düşündün?" diye sordum. "Ya da sadece seninle dalga geçtiğimi."

Kıkırdadı. "Potansiyel eşim olduğun düşünülürse, tek mantıklı varsayım bu gibi görünüyordu. Doğaüstü varlıkların farklı türler arasında çiftleşmesinin nadir olduğunu biliyor olmalısın."

Bunu bilmiyordum ama mantıklı geliyordu. "İnsan olmadığım için hayal kırıklığına uğradın, değil mi?"

Yola yeniden odaklanmadan önce bana bir kaşını kaldırdı. "Hayal kırıklığına mı uğradın? Hiç şansın yok. Benden bile daha uzun süredir eş arayan ve hâlâ yalnız olan birkaç erkek kurtadam tanıyorum. Ben şanslıyım."

"Şanslı mı? Dünyanın her yerindeki vampirlerin beni senden alma şansı için adam öldüreceklerini biliyorsun, değil mi?"

"Bana seni koruma şansı veriyor. Bir alfa daha ne ki?" Kendine olan güveni karşısında sırtmamak için dudağımı ısırdım.

Apartmanımın önüne park etti. Beklediğim gibi, kamyonetinin kasasında kalın bir kutu yığını buldum.

Ne kadar bokum ciddi şekilde abartmıştı, yüksek sesle söyleyeceğimden değil. Televizyonumuz bile yoktu.

Yataklarımız ve tabaklarımız ikinci el olarak satın alınmıştı ve iyi durumdaydılar. Bunun dışında sahip olduğumuz tek şey, otururken acı veren boktan bir kanepe, birkaç kıyafet ve yerel Walmart'ımızın sunduğu en ucuz banyo malzemeleriydi.

Madd birkaç kutu ve bir bant tabancası aldı, sonra da beni merdivenlerden yukarı kadar takip etti.

Çantamdan anahtarlarımı çıkardım ve kapının kilidini açarak Madd'i arkamdan içeri aldım.

"Evime hakaret etmek yok," diye uyardım onu.

"Hayal *bile* edemezdim." Odanın etrafına bakarken yüz ifadesi asıktı. Bir gece önce içeri daldığında pek bir şey gördüğünü sanmıyordum. Kanının ne emdiğimi düşünürsek, muhtemelen çıkarken de sersemlemişti. "Düşündüğümde de kötü."

Kaburgalarına dirsek attım ama piç homurdanmadı bile. Çok iriydi.

"Kibar ol ya da defol," diye uyardım.

Sessiz kaldı, ancak yüzü hissettiği her şeyi ele veriyordu. En çok da tiksinti.

Ve biraz da öfke.

Bana yönelik olduğunu düşünmemiştim.

Tori ve ben dağınık değildik. Halı eskiydi ve kötü kokuyordu, duvarlar da yaşlılıktan sararmıştı. Halıları temizlemeye ve duvarları fırçalamaya çalıştık.

ama bir çentik bile amamıştı. Her şeyin yeniden yapılması ya da sökülmesi gerekiyordu.

"Ben mutfağı alacağım," dedi Madd, bir kutuyu bantlayarak şekillendirdi ve bana uzattı. "Sen kıyafetlerini hazırlamaya başla."

Tartışmak istememe rağmen kutuyu kabul ettim ve yatak odamıza gittiğimde Tori'ye mesaj atmak için telefonumu çıkardım.

BEN

Madd'in kurdu muhtaç olmaya başladı. Ya onunla aramızdaki bağı mhrlemeliyim ya da yanına taşınmalıyım.

Hemen cevap verdi. Fırının günün o saatlerinde genellikle yavaş olduğunu biliyordum, bu yüzden hızlı yanıt beni şaşırtmadı.

TORI

Lanet olsun.

Bu senin için iyiye işaret değil.

BEN

Hayır.

TORI

İyi tarafından bakarsak, en azından seni besliyor ;)

zgrlk uğruna bağı mhrlersen, istediğin her şeyi yapabilirsin ve o seni beslemeye devam eder

Ancak mühürleme işlemi, birlikte yaşamaya başlayarak çiftleşmeyi denemekten çok daha kalıcıdır

BEN

İnanılmaz derecede yardımcı oluyorsun.

TORI

Bu senin hayatın, aşkım. Senin seçimin.

İçimi ektim.

BEN

şu anda mutfağı topluyor. Sanırım buradan çıkmak için acele ediyor.

TORI

Onu gerçekten suçluyor musun? Dairemiz berbat kokuyor.

BEN

Aylardır kendimi bu pis kokuyu görmezden gelmeye zorluyorum.

TORI

Benim için ona teşekkür et. Ya da yumrukla ;P

Dudaklarım bir gülümsemeyle kıvrıldı.

BEN

Yapacağı
m.

Hayal kırıklığı bir yana, yardım için mutluydum. Ve daha güzel bir yere taşındığım için de çok mutluydum.

Böylece, sahip olduğum her şeyi kutunun alt yarısına yığdım, sonra da odadan dışarı sürükledim.

"Başka bir tane için hazır mısın?" Madd omzunun üzerinden bakmadan bana sordu. Son dolabı çoktan gözden geçirmişti ve kutusunun yarısı doluydu.

"Hayır, her şeyi paketledim." "Tek

bir kutuda mı?"

"Evet. Senin de anlayabileceğin gibi lüks bir hayat yaşıyorum." Etrafımızdaki pis kokulu, çirkin apartmanı işaret ettim.

Kutudaki son tavayı da bırakıp eşyalarımın bakmak için yanıma geldi. Göğsü hemen mutsuzca guruldadı. "Bana şaka yaptığını söyle."

Tezgahtan bant tabancasını aldım. "Şaka yapıyorum."

"Kaçtığın vampirleri öldürecek."

Sözleri karşısında karnım sıkıştı. "Onlara hiçbir şey yapmayacaksın. Onları yanımızda istemiyoruz."

"Bu senin kararın değil."

"Ne olduğumu öğrenirlerse hükümet beni öldürür. Eğer birbirimize bağlıysak, bu senin de öleceğin anlamına gelir. Bu benim kararım."

"Sen benim . Sana haksızlık intikam almak benim hakkım. Bu gelmeyi sen istemedin, kimse de istemeyecek.

bunun için seni cezalandıracağım. Bundan emin olacağım."

Ona acı bir gülümseme verdim. "Hiç kan kurdu oldun mu?"

"Tabii ki olmadım."

"O zaman insanların bize ne yapacağı hakkında hiçbir fikriniz yok."

"Dünyanın her yerinde bağlantıları olan kadim bir kurt adam alfabla tanıştın mı hiç Aşkım?"

Madd sorusuyla beni hazırlıksız yakaladı. "Şimdiye kadar değil, sanırım."

"Aynen öyle. Bütün kurtadam topluluklarındaki herkes benim kim olduğumu biliyor. Eğer biri benim peşime düşerse, hepimizin peşine düşmüş olur. Sen benim eşimsin, seni avlamak beni avlamaktır. Toplumumuzdaki herkes senin için savaşacak, çünkü sen benimsin."

"Benim isteklerime saygı duymayan bir eşi neden isteyeyim ki?" Ben de karşı çıktım ve onun fikrinden tamamen kaçtım.

Gözlerini kırptırdı.

"Eğer bir eş edinirsem, beni dinleyen birini seçeceğim. Bir şeyi benim kadar iyi anlamadığında benim liderlik etmeme izin veren ve açıkça benim karar vermem gereken bir durumda sorumluluğu üstlenmeyen birini."

Tekrar göz kırptı.

Kutumu bantladım, sonra bant tabancasını Tori için tezgâha bıraktım. Onun için birkaç kutu kalmıştı ama sadece bir tanesine ihtiyacı olacaktı. "Eşyalarımı kamyonetine götürüyorum."

Ben alamadan o aldı, sonra da açık mutfak kutusunu üzerine koydu. "Ben hallederim."

"Harika." Gülümsemeye

zorlamadım. Çok yorgundum.

"Kaçmamız *gerek*," dedi kurdum.

Belki de haklıydı. Öyle ya da böyle, kesinlikle yeni ruh eşimden uzaklaşmaya ihtiyacım olduğunu hissediyordum.

OceanofPDF.com

ÇILGIN, sürüsünün mahallesine giderken sessizdi. Ben de öyleydim, Tori'yle birlikte yaşayacağımız evin adresini alıp ona gönderdikten sonra.

Alnımı cama yasladım ve biraz uyukladım. Uykusuz geçen bir gecenin ardından dinlenmeye ihtiyacım vardı.

Evimden muhtemelen yirmi dakika uzaklıkta, kasabanın uzak ucundaki bir yola saptığında kan çanağına dönmüş gözlerimi açıp etrafıma bakındım.

Madd'in mahallesi gündüzleri çok daha farklıydı.

Her ev kendi tarzında güzeldi, hepsi de ortasında kalın, yeşil çimenlerin olduğu devasa birkaç dikdörtgen oluşturunuyordu. Düzinelerce ev vardı, hepsi birbirinden o kadar uzaktaydı ki hepsinin kendine ait bir mahremiyeti ve birkaç dönümlük arazisi vardı.

Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim.

Madd'in evinin önüne park ettiğinde tanıdım. Mahallenin en uzak köşesine sıkışmıştı ve evinin arka tarafı ormana bakıyordu. Garaja park etti ve beni içeri götürürken kutularımı kamyonetinin arkasına bıraktı.

"Eğer biraz dinlenmek istersen, kanepe açık." Ona doğru işaret etti. "Ya da benim yatağım tabii ki. Odaların hiçbirinde yedek yok. Hiç ihtiyacım olmadı."

"Ben iyiyim, teşekkürler," dedim, onun boşluğuna yeni gözlerle bakarak.

Her şey bana ormanı hatırlatan nötr, doğal renklerle yapılmıştı. Rahattı ve ben bunu sevdim. Mobilyalar rahat ve güzel görünüyordu. Her yerde araziye çevreleyen ağaçlara ve arkadaki ormana bakan büyük pencereler vardı.

Ağaçları görmek onları özlememe neden

oldu. Kurdum, benden bile daha fazla.

"Ben vardiyaya gidiyorum," dedim ona ve arka kapıya doğru yöneldim.

"Mükemmel." Madd bana katılmak için izin isteme zahmetine girmedi, sadece beni odanın diğer ucuna kadar takip etti.

Kurdumla Madd'inkiyle flört etmeme konusunda bir konuşma başlatmaya çalışmadım. Ne sorarsam sorayım Madd'in peşini bırakmayacaktı ve aramıza mesafe koymak konusunda benim kadar o da özgürdü.

Madd'in kurdu da aynı şekilde, hatta daha fazla onun üzerinde olacaktı, bu yüzden flört etmek büyük bir mesele gibi görünmüyordu. İkimizin de rızası olmadan bağı mühürleyemezlerdi, bu yüzden bu benim kararımı falan etkilemezdi.

Arka kapıdan çıktık ve derin bir nefes aldım. Orman

inanılmaz kokuyordu.

Çam ağaçları, yağmur ve...

Madd gibi.

Kurdum kendine yol açarken bir büyü ürpertisi omurgamdan aşağı yuvarlandı.

Kıyafetlerimi hızla çıkardım, böylece yer değiştirdiğimde onları kaybetmeyecektim. Yanımda aynı şeyi yapan Madd'e bakmamak için kendimi zor tuttum ama bununla başa çıkabilecek kadar güçlüydüm.

İçimden bir ürperti daha ve kurdum kontrolü ele geçirirken bedenim değişti. Tüylerini silkeleyip bacaklarını ve patilerini gerdikten sonra yan tarafına baktı. İri yarı, koyu sarışın bir kurt onun yanında kamburunun üzerine oturmuş, onu izliyordu. Bekliyordu da.

İnsanının sık sık takındığı aynı yoğun bakışla.

"Merhaba dostum," diye mırıldandı kurdum, ona doğru yavaş adımlarla ilerlerken.

Başını biraz eğdi. *"Merhaba aşkım. Kesinlikle göz kamaştırıcısın."*

Süslendi. *"Biliyorum."* Onun yanına doğru ilerledikten sonra yavaşça etrafında bir daire çizmeye başladı. Adam olduğu yerde kaldı ve kendinden emin bir şekilde onun kararını bekledi.

Göğsündeki mırıltı her adımda daha da arttı. *"Ohh, harikasın."*

Göğsü memnuniyetle gümbürdedi ve kız onun yanına geldiğinde, ona sürtünmekte tereddüt etmedi.

"Hızlı mısın?" diye sordu.

"Bir asırdan uzun süredir alfabeyim. Tabii ki hızlıyım." Yine onun yan tarafına sürtündü, biraz daha sert.

"Bir vampirden daha mı hızlı?" Sesi şakacı bir hal aldı.

Dudakları kurt gibi bir sırtışıyla gerildi. *"Benim için koşarsan öğrenirsin."*

Onun sırtışına kendi karşılık verdikten sonra ormana doğru yola koyuldu.

Ormanda birlikte saatler geçirdiler, yarıştılar, yanları sürtünürken yürüdüler, güreştiler ve sadece doğada geçirdikleri zamanın tadını çıkardılar.

Kurdumun sadece bir kurt olma şansı bulmasının üzerinden çok uzun zaman geçmişti.

Sessiz kaldım ve eşiyle eğlenmesine izin verdim. Ormanı ben de seviyordum ve düşünerek çok şeyim vardı.

Yani, ben ve Madd.

Bana sunduğu her iki seçenekte de hayatımın nasıl olacağını düşündüm.

A seçeneği bağı mühürlemektir elbette. Bağı mühürlediğimizi varsayarsak, kalıcı olarak birbirimize bağlanmış olacaktık ama ayrı yaşayabilirdik. Bazı doğaüstü canlıların, bağ kurulduktan sonraki ilk birkaç yıl içinde fiziksel olarak eşlerinden ayrı yaşayamadıklarını biliyordum ama vampirler için böyle bir şey söz konusu değildi. Kurtadamlar için de öyle olduğunu sanmıyordum.

Vampirler kan için eşlerine güvenirdi ve kurtadamların hayvan yarıları bizi birbirimizi sık sık görmeye zorlardı ama bildiğim kadarıyla aramızdaki bağ bu kadardı.

Daha yeni tanışmıştık ve kurdum şimdiden beni sürekli Madd'in etrafında görmek istiyordu.

Eğer mühürlersek kendi evimde, kendi hayatımı yaşayabilirdim. Ama kurdum beni sürekli Madd'e doğru itiyordu. Ondan uzakta yaşamaktan asla memnun olmayacaktı - işe başladığımda ve ondan içki içtikten sonra gitmesinden dolayı mutsuz olmuştu.

Bu yüzden onunla yaşamak şüphesiz en iyi seçenektir.

Aramızdaki bağı mühürlemeseydik, işlerin çok gerginleşmesini engelleyebilirdim. Oda arkadaşı gibi kendi hayatlarımızı yaşayabilirdik, bu da arkadaş olup ondan ayrı yaşamaktan çok daha idare edilebilirdi.

Aynı evde uyuduğumuz için kurdum sakın olacaktı. Duygusal mesafeyi kabul edecekti, çünkü eve, Madd'e gideceğimizi biliyordu. Ve o kadar çok çalışıyordum ki, umarım çoğu zaman ondan uzak durabilirdim.

Bana yemek getiriyordu ama bir işi vardı. İtfaiyeci/paramedikti ve işlerimiz hakkında konuşurken çok çalıştığı izlenimini edinmiştim. Beni her zaman besleyemeyecek kadar meşgul olurdu.

Bu kesinlikle ondan tamamen uzak durmama yardımcı olur.

Kararımı verdim, kurdum Madd'inkiyle birlikte koşarken inceliklerini yavaşça çözdüm.

Bunu çantaya koymuştum.

Arkadaşımdan kaçma konusunda çok iyi olacaktım.

Arka bahçesine döndüğümüzde KURTUM bir dakikalığına Madd'inkine sürtündü. O da ona sürtündü, onu bırakmak için acele etmiyordu. Ama birkaç dakika sonra nihayet geri çekildi ve yer değiştirdi.

Büyü iyi hissettirdi, vücudumun üzerinde yuvarlandı ve cildimi hafifçe gerdi.

Madd'in kurdu yer değiştirmek yerine yanıma yaklaştı ve çıplak kalçama sokuldu. Parmaklarımı kürkünün içine sokmaktan kendimi alamadım. İnanılmaz derecede yumuşaktı ve onu kaşındığımda daha da yaklaştı.

Evine doğru geri dönerken kulaklarının arkasını ovmaya devam ettim. Daha önce sahip olduğum enerjinin çoğu gitmişti. Acıktığımı hissediyordum ve ilk kez yemeğe mi yoksa kana mı aç olduğumu anlayamıyordum.

Yine de, önümdeki muhteşem evde yaşayacağım fikrini zihnime yerleştirmeye çalışmak garipti.

Ailem öldüğünde çocuktum. Onlar öldükten sonra vampirler beni "evlat edindi" ve her zaman paraları vardı. Hapishane gibi hissettiren abartılı malikanelerde yaşıyorduk. Bize bakmaları için para ödedikleri dadılar yeterince iyiydi, ama bizi insan olarak değil, mülk olarak gördüklerini açıkça belirttiler.

Benimle birlikte düzinelerce kız vardı ve biz bir aile olmuştuk ama hiçbir zaman *evim* olarak görebileceğim bir yerim olmamıştı.

Tori ve Sienna hariç hepsini kaybetmek her şeyi daha da kötüleştirmişti.

Madd'in evinde kendimi evimde hissedebilecek miydim?

Bunu sadece zaman gösterecek.

Kıyafetlerimi ve ayakkabılarımı verandadan aldım.

Arka kapıyı çekiştirerek açtığımda Madd nihayet kımıldadı. Tam boyuna geldiğinde göğsü sırtıma değdi ve ben de nefesimi içime çektim.

Çıplak teni benimkine karşı inanılmaz bir his veriyordu.

Kendimi onun varlığından etkilenmemiş gibi devam etmeye zorlayarak eve girdim ve hızlıca üzerimi giyindim. Beni yalnız bıraktı, kendisi de giyinirken verandada kaldı.

Tekrar bağlarken bakışlarım yeni ayakkabılarıma takıldı. Dudaklarımın kıvrılmasına engel olamadım.

Çok sevimliydiler.

"Kurdum şimdi çok daha sakın. Seninkini serbest bıraktığın için teşekkür ederim," dedi Madd içeri girdiğinde.

"Yer değiştirmek iyi geldi," diye itiraf ettim.

"Altı ay boyunca tek bir forma hapsolmayı hayal bile edemiyorum."

"Hayatta kaldım." Bir sonra ekledim, "Tori şimdiye kadar eşyalarını taşımış olmalı. Gidip onu kontrol etmem gerek."

"*Yemek yemen*

lazım." "Onun da

öyle."

"Onun için de yiyecek alırsınız."

Buna tam olarak itiraz edemezdim.

Bu yüzden Madd'in beni kamyonetine götürmesine izin verdim ve usulca yolcu koltuğuna geçtim. Müziği omuzlarımı rahatlattı ve işgal ettiğim koltuğa rahatça yaslandım. Gözlerimi kapatarak zihnimin verdiği karara geri dönmesine izin verdim.

Bu fikir hâlâ midemi bulandırıyor ama içinde bulunduğum durumda en iyi seçenek buydu.

"Şimdi bağı mühürleme konusunda ne düşünüyorsun?" Madd sordu.

Eğer kurdumu senaryoya dahil etmediyseniz, en iyi seçenek buydu. Onun hakkında nasıl tepki vereceğini anlayacak kadar bilgisi yoktu, bu yüzden muhtemelen bir yuvayı paylaşmak yerine bağı mühürlemeyi tercih edeceğimi düşündü.

"Birlikte yaşamayı tercih ederim." Dışarıdaki karanlığa rağmen bakışlarımı pencereden ayırmadım. Çoğunlukla Madd ile göz teması kurmak istemiyordum.

Benim iyiliğim için fazla çekiciydi ve eğer bakışlarıyla karşılaşsam, ona herhangi bir oda arkadaşı gibi davranmayı planladığımı anlayabilirdi.

Öpüşmek yok.

Sarılmak yok.

Kesinlikle seks yok.

Madd'in yanıt vermesi bir dakika sürdü.

"Tamam." Verdiğim kararlar onu hazırlıksız yakalamıştım. "Neden?" diye sordu.

"Kurduğum zaten sana yakın olmam için beni zorlardı. Yanına taşınarak hayatı daha da kolaylaştırabilirim. Ve eğer sonunda uyumsuz olursak, bağı mühürlememek ayrılmamızı çok daha kolay hale getirecektir."

Direksiyonu daha sıkı kavradı.

Başka bir yere değil de yüzüne bakıyor olsaydım bu tepkiyi fark etmezdim.

"Biz uyumluyuz."

"Sana dün geceyi hatırlatmama gerek var mı?"

"Eğer birlikte bir saat flört edip yemek yapmadan önce barda nasıl takıldığımızı kastediyorsan, evet, kesinlikle hatırlıyorum. Eğer diğer kısımdan bahsediyorsan, bunun için çoktan özür diledim. Geçmişte kaldı. Özet geçmemi ister misin?"

Özür dilemişti.

Birbirimize ve deli gibi flört etmiştik. Şakacı ve eğlenceliydi.

"Hatırlıyorum."

Uzun bir nefes verdi ve eli kalçama indi. Boğazım biraz daraldı.

Sahiplenici tutuşu iyi hissettirdi. Gerçekten çok iyi.

"Bu konuda ciddi olduğundan kesinlikle emin misin?" Kendimi biraz savunmasız hissederek ona sordum.

Neredeyse her şeyimi ve değer verdiğim herkesi kaybetmiştim. Tori ve ben kaçana kadar hayatım bir acı nöbetinden diğerine geçmişti. O zamandan beri, sonunda yaşamak için bir şansım olmuştu.

Kanımın tadı dışında da bir değere sahip olmak.

İşimde çok iyi olmuşum ve bunun için kıcımlı yırtarak çalışmaktan zevk alıyordum. Bu beni hayal edebileceğimden çok daha iyi hissettirmişti.

Madd restoranın otoparkına park etti, sonra dönüp bakışlarımla yüz yüze geldi.

Vücudum onun ilgisinin sıcaklığı altında ısındı. Adam her zaman çok *Yoğun*.

"Hayatımda kaç kez bir kadına bir çift ayakkabı aldım biliyor musun, Aşkım?"

Benim de yüzüm ısındı. "Hayır."

"Bir kez. Bugün. O ayakkabı mağazasında, evime bıraktığın ayakkabıları karşılaştırırken deli gibi görünüyordum. Mağazadaki insanlar, orada olduğum süre boyunca lanet sosyal medya sayfalarında yayınlamak için fotoğrafımı çekmiyorlarmış gibi davrandılar. Ciddi olmasaydım, senin için bunu yapma şansım olmazdı. Sürümü önemsiyorum ama onlar için *alışveriş* yapmıyorum."

Wildwood'da yaşadığım süre boyunca insanların alfalar hakkında dedikodu yaptığını kesinlikle duymuştum ama bu şekilde düşünmemiştim.

Şehirde ünlü sayılırdı. Hatta dünyanın çoğu yerinde. İnsanlar onun kim olduğunu biliyor ve onu tanıyordu.

Ama o eski bir alfaydı.

Gerçekten de bir ayakkabı mağazasına gidip benim boktan ayakkabılarımı yenileriyle karşılaştırmak için zaman harcamış mıydı?

"O zaman birlikte yaşama planımı uygulayacağız sanırım," dedim.

Kabul eder gibi bir ses çıkardı. "Arkadaşını kontrol ettikten sonra eşyalarını benim evime yerleştiririz."

"Kaldığı ev mobilyalı mı?"

"Evet, gece boyunca sürüme bu işi hallettirdim. Ne yemek istersin? Tori ne sever?" diye sordu.

"Her şeyi yeriz. En ucuzu neyse."

Bana attığı kaşlar bu plana katılmadığını gösteriyordu. "İçeri gel ve istediğini seç. Fiyatlar umurumda değil."

Madd kamyonetten indi ve ben de isteksizce emniyet kemerimi çözdüm. Ben kendim açmaya fırsat bulamadan kapımı açtı ve teklif etmeden ya da sormadan inmeme yardım etmek için elimi tuttu.

Yine de jestini takdir ettim.

"İnsanlar bakacak. Onları görmezden gel," dedi ve girişe doğru yürürken parmaklarımı kalın, güçlü parmaklarıyla ayırdı.

"gereken küçümsenmiş sevgilileriniz var mı?" diye sordum. Kıkırdadı.

"Hayır."

Ondan alabildiğim tek şey buydu.

Yararlı.

nine

LOVE

MADD kapıyı benim için TUTTU, elimi tutmaya devam etti ve arkamda yakın durdu. Hareketlerinin ne kadarının sahiplenici, ne kadarının doğal olduğunu sormak istesem de sormadım.

Oturmak için bekleyen bir düzine grup vardı ve Archer beni herkesin önünden geçirirken taze ekmek ve pişmekte olan etin nefis kokusunu içime çektim.

"Merhaba Alfa," dedi ev sahibesi, onu görünce muhteşem, bronz yanakları kızarak.

Kurdum göğsümde usulca hırladı. Elini sıkıca kavradım.

"Sipariş vermemiz gerekiyor," dedi, gülümsemesine karşılık vermeyerek.

Yüz ifadesi yine de aydınlandı. "Mükemmel. Onu burada alabilirim."

Tutuşum daha da sıkılaştı ve Madd elimi hafifçe sıktı. Bana kan dolaşımını kesmememi mi söylemeye çalışıyordu yoksa orada onun değil de benim yanımda olduğunu mu anlatmaya çalışıyordu emin değildim.

Belki ikisi de.

Menüye bakmadan siparişini verdi ve ben de duvardaki menüyü hızlıca okudum. Tori'yle ikisini paylaşabileceğimizi ve böylece daha fazla yemek deneyebileceğimizi düşünerek tamamen farklı iki şey seçtim. Madd toplamı sormadan ödemeyi yaptı ve bir süre sonra kartını geri verdi.

"Pekâlâ, sadece birkaç dakika sürecek." Hostes neşeyle bize insanların beklediği çok dolu banklara doğru işaret etti.

Gördüğüm manzara karşısında yüzümü buruşturdum.

Madd ile bir yabancının arasına sokulmayı gerçekten istemiyordum ve görebildiğim küçük boşluğun her iki tarafında da erkekler olduğu için, bu muhtemelen onu kızdıracaktı.

Madd beni küçük boşluğa sürüklemek yerine bankın en ucuna kadar götürdü. Çoğu insanın dikkatinin tamamı olmasa da en azından bir kısmı onun üzerindeydi, bu yüzden konuşurken sesini yükseltmedi,

"Eğer kavga çıkmasını istemiyorsanız, arkadaşım ve benim burada oturmamız gerekiyor." Bir duraklama oldu, sonra herkes yerini aldı.

Madd'in ne kadar büyük olduğu düşünüldüğünde *çok fazla* yer yoktu ama yine de. Uzay.

Tereddüt etmeden oturdu ve beni kucağına oturttuğunda keskin bir nefes aldım. Sırtım göğsüne yaslanmış, başım çenesinin altında sıkışmıştı.

İnanılmaz derecede rahattı.

Lanet kurdum mırıldandı ve göğsüm birazcık guruldadı. "Özür dilerim," diye mırıldandı Madd.

"Ev sahibesi hor görülen bir aşık mıydı?" O başını bana doğru eğerken ben de başımı çevirerek fısıldadım. Umarım konuştuklarımızı başka kimse duymazdı.

"Hayır. Sana söyledim, hor görülen aşık yoktur."

"O zaman neden özür diliyorsun?"

"İnsan kadınlar benimle sık sık flört eder. Bundan rahatsız oldunuz, ben de özür diledim."

Oh.

"Bu kadar muhteşem olman senin suçun değil," dedim ve tekrar ondan uzaklaştım.

Çenesi bir kez daha başımın tepesine dayandı, baskı rahat olacak kadar hafifti. Kesinlikle acı verici değildi.

Yanlış bir şey yapmamış olmasına rağmen özür dilemesinin düşünceli bir davranış olduğunu sanıyordum.

Daha önce onun arkadaşı olup olmadığı konusunda bir açıklama yapmadığını söylemişti ama belli ki bu değişmişti.

Haber yayılmıştı ve bundan geri dönüş yoktu.

Bankta bekledik ve her ne kadar de bundan büyük keyif aldım. Fiziksel temas rahatlatıcıydı ve Madd'in vücudu benimkine karşı gülünç derecede iyi hissettiriyordu.

Sıcak ve güçlüydü, kalbi sürekli sırtıma çarpıyordu. Buna alışabilirdim.

Ev sahibi yemeğimizi çok geçmeden getirdi, bana gözünü bile kırpmadan Madd'e uzatırken hâlâ aynı parlak gülümsemeyi takınıyordu. "Bu arada eşini bulduğun için tebrikler."

"Teşekkürler," diye cevap verdim ona, dayanamayıp. Ona geri döndüğümde yüzümdeki gülümseme neredeyse onunki kadar parlaktı. "Onu *uzun zamandır* bekliyordum."

Kızgınlığım alaycılığımı bastıramayacak kadar güçlüydü.

Onun çapkın sohbetini böldüğüm için biraz şaşırılmış görünüyordu.

Madd beni yanına yaklaştırdı. "Gidelim, Aşkım."

"Çok tatlı bir lakap," dedi sonunda, gülümsemesini tekrar takınarak.

Madd beni restorandan çıkarırken omzumun üzerinden, "Benim adım Lovene, yani gerçekten değil," diye seslendim. "Ve arkadaşımınla flört etmeyi bırak."

Ben son kelimeyi söyleyemeden kapılar kapandı.

Bakışlarımı Madd'e çevirdiğimde sırtıyordu. Neredeyse gülmek için kendini zor tutuyormuş gibi görünüyordu.

Beni yolcu kapısına kadar götürüp içeri girmeme yardım ederken, "Pislik," diye mırıldandım.

Sanki kendi başıma yapamayacakmışım gibi boşta eliyi emniyet kemerimi bağladı, sonra da kocaman yiyecek torbasını kucağıma koydu.

Onun el kaplanmış benim Yanak, onun sırtmak
değiştirildi ile a belli belirsiz mutlu bir ifade.
"Sahiplendiğinde çok ateşli oluyorsun."

"Peki sen değil misin?"

Kıkırdadı. "Ölümcül demek daha doğru olur."

Bunu bilmek güzeldi.

Kamyonun etrafında , sürücü koltuğuna oturdu ve motoru çalıştırdı.

"Yani vampirler beni aramaya geldiğinde, onlarla flört ediyormuş gibi yapmalıyım ve sen de onları benim için öldürecek misin?"

Gözleri parladı. "Eğer bir vampirle flört edersen, o piç kurusuna neden bakma zahmetine girdiğini unutana kadar seni yatağıma bağlarım."

"Beni hapsetmek, beni yakalayıp kişisel kan torbası olarak kullanmak isteyen bir vampire neden baktığımı nasıl unutturacak?"

"Çıplak olacaksın. Ve bir sürü orgazm yaşardın."

Gözlerimi kırptım, vücudum ısınıyordu. "Beni aynı anda hem esir tutup hem de beceremezsin."

"Ağzımı ve parmaklarımı kullanacağım. Ve seni kanımla besleyeceğim, yüzden dokunmak çok hoş olurdu."

Olasılıksız senaryosunda onun için bu kadar iyi çalışan vücuduma lanet olsun.

"Acı verecek kadar sert olursun," diye karşı çıktım sonunda. "Günlerce. Muhtemelen haftalarca."

"Şu anda antrenman yapıyorum. Hazır olacağım."

Homurdandım. "Şu anda sert *değilsin*."

Bana bir kaşını kaldırdı ve hiçbir şey söylemedi.

"Şu anda sert değilsin... değil mi?"

"Nasıl öğrenebileceğinizi biliyorum."

Vücudumdaki sıcaklık onun sözleriyle alevlendi.

Bir yanım onu görmezden gelmek istiyordu. Diğer yanım ise zekice bir karşı söz bulmak istiyordu.

Çoğum, açıkça bir meydan okuma olan bu şeyi ona kabul ettirmek istedim.

"*Yap şunu,*" diye fısıldadı kurdum.

Azgın sürtük beni cesaretlendirmeyi asla bırakmayacaktı. Ve bir kez olsun durmasını istediğimden emin değildim.

Bir anlık tereddütten sonra kamyonetin konsoluna uzandım ve Madd'in sikinin üzerine hafifçe bastırdım. Kot pantolonu fazla esnemiyordu ama kesinlikle elimdeki kalın ereksiyonu gizleyemiyordu.

Kahretsin, gerçekten sertti.

"Sahiplenici olman beni tahrik ediyor," dedi. "Ve olmadığında."

"Yani... her zaman mı?" Elimi ondan çekmedim. Çekebileceğimden emin değildim.

"Evet."

"Dün gece beni istediğim gibi becermemiş olman çok kötü," dedim ve elime karşı zonkladı.

"Ben lanet bir morondum."

Kucağımdaki yemeğin kokusu güzeldi ama Madd'in kokusu düşünöldüğünde onun eline su dökemezdi.

Sürüsünün arazisine dönerken sessizdik. Oraya vardığımızda, kendi evinin sokağının aşağısında bir evin önüne park etti. Tam olarak ne kadar uzakta olduğunu göremeyeceğim kadar karanlıktı.

Kemerimi çözdüm ve kendim kapıyı tutmaya vakit bulamadan kapıyı açtı hem yemeği hem de elimi tuttu.

Kamyondan indiğimde parmaklarım onun parmaklarının arasındaydı ve onları tekrar yakalamadan önce sadece yolcu kapısını kapatacak kadar bıraktı.

Parmaklarını parmaklarımın arasından geçirdiğinde vücudum ısındı. Belki de onun elini tutmaktan hoşlanıyordum.

Biz kapıyı çaldıktan birkaç dakika sonra TORİ kapıyı açtı, yüzü aydınlık ve bakışları mutluydu.

"Hey!" Öne atılarak kollarını bana doladı ve sıkıca sarıldı. "Sana hiç seni sevdiğimi söyledim mi?"

"Yeterince sık değil," diye takıldım.

Sırıtarak beni serbest bıraktı. "Seni seviyorum. Ve yeni eşini. Ve yeni evimi!" Elim tuttu ve beni içeri çekti. "O da mı yemek? Bana yemek mi getirdin?"

"Madd getirdi," diye düzelttim.

"Peki, teşekkür . Resmen bir hayranınızım," dedi ve ona da sıırttı.

Onunla şakalaştığı için ona kızmamaya çalıştım. Sadece nazik davranıyor ve onunla konuştuğu kadar benimle de konuşuyordu.

Ama adamım, sahiplenme gerçek dışıydı.

Tori bana evi hızlıca gezdirirken Madd yemekleri mutfağa götürdü. Neyse ki bir malikâne değildi -dönüştüröldükten sonra bir daha malikâne görmesem yine de çok erken olurdu- ama çok sayıda odası olan güzel bir evdi.

alan. Mobilyalar süslü değildi, ama sağlam ve rahat görünüyordu, bu da bizim için fazlasıyla yeterliydi.

"Mükemmel," dedim ona, onun olacak ana yatak odasında durduğumuzda.

"Biliyorum." Bana hızlı ve sert bir sarılma daha yaptı. "Onun yanına taşınmanın sorun olmayacağından emin misin?"

"Öyleyim. Bana zarar verebilecek gibi değil." Bu düşünce karşısında gözlerimi devirdim ve o da sıırttı. "Bir kurt adamla çiftleşme hakkında ne kadar çok şey öğrenirsem, onun yanında olmanın güvenli olduğundan o kadar emin oluyorum. Benden nefret etse bile, bu konuda hiçbir şey yapamaz. Kader bizi birbirimize bağladı. Artık beni bırakıp gitme şansı yok gibi görünüyor."

"Ben değil de sen olduğun için memnunum desem ne kadar kötü olur?" " olmaz. Sadece dürüstçe. Senin olsam ben de aynı şekilde hissederdim."

Kabul eder gibi bir ses çıkardı ve birlikte merdivenlerden aşağı indik.

Aşağı indiğimizde Madd telefonuyla konuşuyordu, kaşlarının arasında bir kırıksıklık vardı. Yemeğine dokunulmamıştı ama üç paket servis kabı da masadaydı. Kapaklar hâlâ kapalıydı, ısıyı içerde tutuyorlardı.

Bakışları üzerime düştüğünde alnı yumuşadı. Beni belimden tutup kucağına çekecek kadar uzun süre ayakta durdu.

İstmeden dizine oturduğumda vücudum ısındı, ereksiyonu kalın ve sert bir şekilde kıcıma yaslandı. Bu pozisyon lokantada beni tutuş şeklinden kesinlikle farklıydı, o zaman sertliğini hissetmemiştim bile.

Tori önündeki yiyecek kutusunu açıp içindekilere ağzının suyu akarak bakarken yüzünde eğlenmiş bir ifade vardı. Madd önce benimkini, ardından da onunkini açtı.

"Ellerim var," dedim.

"Fark ettim." Yemekle birlikte gelen plastik çatal ve bıçağı bana uzattı.

Gözlerimi devirmek istesem de kabul ettim.

"İkinizin restorandaki fotoğraflarını gördüm," dedi Tori. "Çoktan sosyal medyanın her yerine yayıldılar."

Kaşlarım kalktı. "Ciddi misin?" Madd bana telefonunu uzattı ve "Wildwood Pack" etiketli bir mesaj dizisi gördüm.

İnanılmaz derecede rahat görüldüğümüz yarım düzine fotoğraf vardı. Yani... delicesine rahat.

Elinin benimkini kavrayışı ve omzumun onunkine değmesi.

Kollarıyla beni sarışı.

Mesajlara göz gezdirdim ve fotoğraflara gelen yanıtlar karşısında dudaklarım iznim olmadan yukarı doğru kıvrıldı:

Vay canına, çok rahat görünüyor.

Şanslı piç.

En azından sonunda açıkladı.

Videoyu izlerken tüylerim diken diken oldu

Same

Şansımız varken birimiz alfabayla çıkmalıydık. Tebrikler!

Umarım bana da biraz eş bulma büyüsü gönderir.

Sizin için heyecanlıyız!

Umarım benim eşim de aramızdaki bağ konusunda seninki kadar

. Sahipleniciliği çok ateşliydi. Minnettar ol, dostum.

Alfa o fotoğraflardan birinde gerçekten

gülümsüyor. Nerede?

Birileri bu görüntüye içerlemiş.

Dünyanın sonu gelmiş olmalı.

Ya da sadece ona takıntılı.

Çok daha fazlası vardı.

O haklıydı. Tam anlamıyla büyük, iğrenç bir aileydiler. "Video nerede?" Ona sordum.

Daha yukarı kaydırды ve bir mesajdaki bağlantıya bastı.

"Çok sıcak," dedi Tori, bir ağız dolusu makarna yerken bana olabildiğince sırtarak. Makarnaya takıntılıydı, bu yüzden ona içinde biftek olan bir makarna almıştım. Benim yemeğim sos ve peynirle boğulmuş bir çeşit tavuk yemeğiydi, bu yüzden aynı derecede inanılmaz olacağını umuyordum.

Madd'in söylediği bir şey karşısında dudaklarım kıvrılırken telefon ekranını izledim. Uzak köşeye sıkışmış bir şekilde otururken kolları bana dolanmıştı, sıkıca kavramıştı.

Birkaç dakika sonra ayağa kalktık ve mutlu ev sahibesi beni tamamen görmezden gelerek Madd'e bir çanta uzattı. "Bu arada eşini bulduğun için tebrikler."

"Teşekkürler," dedim ona tatlı tatlı gülümseyerek. "Onu *uzun zamandır* bekliyordum." Alnı kırıştı.

Madd beni kendine çekti, sıkı ve sahiplenici bir şekilde kavradı. "Gidelim, Aşkım."

"Çok tatlı bir lakap." Hostes tekrar gülümseyerek kendini toparlamaya çalıştı.

Madd beni kapılara doğru götürürken, "Benim adım Lovene, yani gerçekten değil," dedim. "Ve benimle flört etmeyi bırak-" son sözümü söyleyemeden kapılar kapandı, ama yine de boğuk "dostum!" sesim duyulabiliyordu.

Cam kapıdan Madd'in bana sırtıttığını görebiliyordunuz.

Video sona erdi ve yüzümü buruşturarak telefonu masaya bıraktım. "Vampirler nerede olduğumuzu bilmiyorlarsa bile artık biliyorlar."

Tori'nin gülümsemesi soldu.

"Bu gece seni sürüyle tanıştıracam," diye hatırlattı Madd. "Ve onlara ne olduğunuzu söyleyeceğim, böylece ikinizi de güvende tutabiliriz."

Tori'nin kaşları kalktı. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Tek seçenek bu," dedi Madd açıkça. "Kim olduğunuzu ve neden burada olduğunuzu kimse bilmezse sürü risk altında demektir. Love sosyal medyada ne kadar çok yer alırsa o kadar iyi, çünkü yanınızda insanlara ihtiyacınız var. Sizi yaratan klanın parası var, bu da bağlantıları olduğu anlamına geliyor. Ve eğer bağlantıları varsa, seni geri almak için onları kullanmaya çalışacaklardır."

"Kimse kan kurtlarının tarafını tutmaz," dedi Tori. "Çocukluğumuzdan beri bunu her gün kafamıza kazıdılar. Kimse onların yerine bizim tarafımızı tutmaz. Kimse bize normal bir hayat vermez."

"Sizi kontrol etmek istediler," dedi Madd. "Bunu yapmak için neden yalan söylemesinler ki?"

Göz kırptım.

Bunu hiç bir araya getirmemiştim - herkesin bizden nefret edeceği ve bizi avlayacağına dair uyarılar ve bizi uyumlu hale getirmek istedikleri gerçeği.

Tori'nin yüzü bana onun da bilmediğini

söylüyordu. "O zaman ne yapacağız?"

diye sordu.

"Bu gece sürüyle tanıştınız, böylece arkanızı kollayacaklarını anladınız."

Sonunda yemeğimden bir ısırık aldım. O kadar ki, gözlerim bir dakikalığına kapandı. "Eğer başka bir seçenek yoksa, onlarla buluşacağım."

"Ben de," diye onayladı Tori, sesi biraz . "Potansiyel eşimin orada olma ihtimaline karşı parfüm sıkıyorum."

"Sürümde iki kan kurdunun eş bulma ihtimali oldukça düşük. Kader bazen sarhoş olabilir ama bir dengesi var," dedi Madd.

"Bu teoriyi geleceğimle test etmekle ilgilenmiyorum." Tori bir ısırık daha aldı.

Bunun için onu suçlayamam. Onun yerinde olsaydım, ben de aynı şeyi yapardım.

Ağzıma bir lokma daha tavuk atarken, kendimi geçmişte aldığım tüm kararları yeniden sorgularken buldum...

Ve içine düştüğüm boktan duruma rağmen hayatın uzun zamandır olmadığı kadar iyi olduğunu bir kez daha fark ettim.

Vampirler beni ilk kaçırdığından beri olduğundan daha iyiydi.

Bunun değişmediğinden emin olmak için tahtaya ya da başka bir şeye vurmam gerekiyordu.

OceanofPDF.com

ten

LOVE

Birkaç ev aşağı yşrşdşkten sonra Madd'in sşrşsşnşn buluşacağı yere gittiğini sşylediği dşz bir kemerden geçtik. Tori o kadar gşlş bir parfşm kokuyordu ki neredeyse gşzlerim sulanacaktı ama kokusundan her řgřrdřđřmde bana sırttı.

İçimden bir onun yakın gelecekte çok fazla parfşm kullanacağını sşylşyordu.

Yola çıkmadan şnce sakladığımız iki kan torbasını da içmişti, vardiya değiştirmesi gerekeceğini biliyordu.

Mahallenin farklı yerlerinden yşrşyen birçok insan gşrdşk ve birçoğu bizi gşrdşklerinde el salladı ya da sırttı. Çoğu erkekti ve dşrtte birinden azı kadındı.

Biz oraya vardığımızda grubun bşyşk bir kısmı ormanda bekliyordu ve insanlar hala akın ediyordu.

Madd beni kalabalığın şnşne gştşrdş ve elini sırtımın kşşk kısmına koydu. Herkesin yşzş ormana dşnşk gibiydi ve beni de o yşne doğru gştşrdş.

Toplanan erkekler, kalabalığın geniş bir şkilde ayrılmasıyla bize fazlasıyla yer verdi.

Mesafenin Madd'in iyiliği için olduğundan oldukça emindim, sahiplendiğinde ölümcül olabileceğine dair uyarısını düşününce.

Tori arkamızdan geldi ve onu takip eden yoğun koku karşısında birden fazla adamın öksürdüğünü duydum. Onlar öksürdüğünde sırtmamak için yanağımı ısırmak zorunda kaldım. Onu tanıdığım kadarıyla, sırtmasını engellemeye çalışmıyordu.

Nihayet kalabalığın önüne ulaştığımızda Madd bizi arkamız ağaçlara dönük olacak şekilde çevirdi. Kolu belime dolandı ve beni kendisine doğru çekerek orada kaldı.

Birkaç adam daha oradaydı; birinin Madd'in betası olduğunu öğrendiğim Bauther olduğunu hemen anladım. Beta, alfanın sağ koluydu ve infazcılar hem alfaya hem de betaya hesap verirdi.

Bauther rahatsız bir şekilde boğazını temizleyerek bana

başıyla onay verdi. Tori usulca homurdandı ve ben yanağımı daha sert ısırdım.

"Ne yapmalıyız?" diye sordu hemen yanında duran Bauthera.

Bauther, "Bırakın konuşmayı biz yapalım," dedi.

"Konuşmayı da senin yapmana izin vermemi ister misin?" Beni daha da yaklaştıırken Madd'e mırıldandım. Belimdeki sahiplenici tutuşu kesinlikle gevşemiyordu.

"Evet. Sürü beni tanıyor ve bana güveniyor." Dudakları kulağıma değdi ve ben ürpermemeye çalıştım.

Kesinlikle sağlıklı olarak kabul edilebileceğinden daha çekiciydi.

Daha fazla şekil değiştiren içeri süzülürken olduğum yerde bekledim. Akış büyük ölçüde durulduğunda Madd sonunda sesini yükseltti.

"Madden sürüsü," dedi sesi kalabalığın üzerinde yankılanarak. Bir alfa, rolünün büyüyle kurtlarını bir şekilde kontrol altında tutabilirdi, ancak bu içgüdüsel bir büyüydü, gerçekten manipüle edilebilecek bir büyü değildi. "Eşimle tanışın, Lovene Hansen. Sizin de tahmin ettiğiniz gibi, Love bir fırıncı ve en yakın arkadaşı Tori'yle birlikte şehrin dış mahallelerinde yaşıyor." Ona bakmadan Tori'yi işaret etti. Göz ucuyla el salladığını gördüm.

Erkeklerden birkaçının gözleri biraz parladı.

Muhtemelen ona bakıp "POTANSİYEL diye düşünmüşlerdir.

"Tori, dün gece ve bu sabah sürünün birkaç üyesinin hazırladığı Gray'deki boş eve taşındı. Love benim yanıma taşınmayı kabul etti."

Şaşkın mırıltılar ve ifadeler kalabalığın içinde yuvarlandı.

"Love ve Tori'nin bizim korumamıza ihtiyacı var," dedi sesini yükselterek. Kalçamdaki tutuşunun sıkılaşması, daha önce davrandığı kadar kendinden emin olmadığını gösteriyordu. Doğrusu bu beni biraz tedirgin etti. "Onlar yakın zamanda kendilerini yaratan vampir klanından kaçan kan kurtları. Buraya huzur aramaya geldiler ve biz de bunu sağlayabiliriz. Ayrılmak isterseniz, her zaman olduğu gibi bunu yapmakta özgür olacağınızı bilin."

Kalabalıktan daha fazla mırıltı yükseldi. "Katılmak isteyenler için, bu gece koşuyoruz," diye seslendi.

Onay kükremeleri ve onları çok takdir ettim. Sürü bizi kabul etmişti.

Bu gerçekten çok iyi hissettirdi.

"İkiniz de yer değiştirin," diye emretti Madd, sesi sadece benimle ve Tori'yle konuştuğunu anlamama yetecek kadar alçaktı.

İkimiz de tereddüt etmedik. Kurtlarımız insan formlarımızın yerini aldı ve birlikte gökyüzüne doğru uludular, benim kahverengi kurdum ve onun kızıl kurdu.

Sürünün çoğu olduğu yerde kıpırdandı ve bizimle birlikte uludu. Madd'in kurdu benimkine sürtündükten sonra, onun arkasında kalması gerektiğini zihnine mırıldanarak onayladı.

Sonra ormana doğru yola çıktı.

Kurdum ona ayak uydurmakta hiç zorlanmadı ve arkamızdaki ağaçlara daha fazla şekil değiştiren daldı.

Heyecan damarlarında dolaşıyordu.

Ben paketten emin olmasam da o çok heyecanlandı.

Onun için aile gibi
hissediyorlardı. Kendini ait
hissediyordu.

Ve onlardan biri olmak *istiyordu*.

Kendi hislerime rağmen, onun bu konuda iyi hissetmesine sevindim. O benim bir parçamdı ama aynı zamanda bir bireydi. Mutlu, güvende ve sevilmiş hissetmeyi hak ediyordu, ben bu tuzağa düşmeme izin vermeyecek olsam bile.

Bizi nasıl korumam gerekiyorsa öyle koruyacaktım - Archer Madden'ı tarif edemeyeceğim kadar çok isterken onu nasıl uzak tutacağımı bulmak da buna dâhil olsa bile.

SAATLERCE KOŞTUK, sonunda gecenin bir yarısı Madd'in evine dönebildik. Yorgunluk üzerimde ağırlığını hissettirse de, moralim hatırlayabildiğimden daha yüksekti.

Kendimi mutlu hissettim.

Delicesine, gülünç derecede
mutluydum. Bu garipti, değil
mi?

Garip olmalı.

Tori birkaç saat önce bir grup dişi kurtla birlikte yola çıkmıştı, bu yüzden onu beklemeye zahmet etmedim. Zaten işe benden daha geç başlamıştı.

Avlunun kenarında insan formuma geri döndüm, yüzümden silemediğim bir gülümseme yayıldı. Madd'in kurdu yanıma sürtündü, ben kürkünü okşayınca guruldadı, sonra o da şekil değiştirdi.

Evine girerken çıplak göğsü yine sırtımı okşadı. Eşyalarım hâlâ kamyonetindeydi ama umurumda değildi.

"Sadece bir yatağımız mı var?" Ona sordum.

"Evet."

Gülümsemem hafifçe soldu.

O bir devdi, bu yüzden onu kanepede uyumaya zorlayamazdım. Ve onu orada uyumama izin vermeyeceğini bilecek kadar iyi tanıyordum.

Yani paylaşacağız.

Ama yatağı paylaşmak tehlikeli bir oyundu. Kolayca daha fazlasına yol açabilecek bir oyun. Hâlâ seks deneyimi yaşamak istiyordum ama bu şekilde birlikte olduktan sonra onu terk etmenin zor olacağını düşündüm.

Ayrıca, ona bir oda arkadaşı gibi davranmam gerekiyordu.

Belki de onu sarılıp yattığım bir oda arkadaşı olarak düşünebilirdim? Bu biraz zorlamaydı ama yapabilirdim.

Muhteme

len. Ish.

Muhtemelen.

Bir yolunu
bulurdum.

Onunla tartışmak yerine, "Ben bir yatak domuzuyum," dedim. "Güzel. Vücudunun alabildiğim kadarını üzerimde istiyorum." Kurdum mırıldandı ve ben de içimi çektim.

Azgın kaltak.

"Kaç tane düşünüz var?"

"İki tane var. Ama sabun yok." Tabii ki yoktu.

Ve tüm banyo malzemelerimi Tori'ye bırakmıştım.

Sıcacık oda arkadaşları. gereken şey buydu. Sıcacık. Ev arkadaşları.

Daha fazlası değil.

"Önce sen duş alabilirsin. Ben bize yiyecek bir şeyler bulurum," dedi Madd ve kalçamı tutup hafifçe sıktı.

"Zaten yemek yedik," diye . "Ne olmuş yani?"

Haklı bir noktaydı.

Kesinlikle yiyebilirdim. Dürüst olmak gerekirse, ondan da içebilirdim. Vücudum hâlâ iyileşmeye çalışıyordu ve vites değiştirmek beni çok yoruyordu. Bir günde iki kez vites değiştirmek ve koşarak o kadar zaman geçirmek vücudum için zordu.

"Ona aç olduğunu söyle, o da seni kanıyla beslesin," diye mırıldandı kurdum.

"Böyle bir şey ." "İnatçı olma."

"Birimiz olmak zorunda," diye homurdandım. "Aksi takdirde şimdiye kadar yemin etmiş olurduk."

"Yeminler iyi olurdu." "Gördün mü?"

Duşa girip kıyafetlerimi ve ayakkabılarımı çıkardım. Neyse ki kurdumun üzerindeki kir bana bulaşmamıştı ve zaten Madd'in evine dönerken bir dereye yıkanmıştı.

Yine de ormanda o kadar zaman geçirdikten sonra kendimi kirli hissediyordum, bu yüzden duş aldım.

Cildimi ve saçlarımı fırçalarken Madd'in sabununun muhteşem kokusu banyoyu doldurdu. Kurulandığımda aynı anda hem azmış hem de bitkin düşmüştüm.

Uzun bir gün olmuştu. Uzun, olaylı bir gün. Ve birkaç saat içinde işte olmam gerekiyordu, yani... evet.

Uyumam gerekiyordu.

Ama azgınlık öldürücüydü. O gün kamyonetinde yaşadığım orgazm vücuduma elektrik çarpması gibi gelmişti, yemin ederim, bana seks yapmayı ne kadar çok istediğimi hatırlatmıştı.

Sonra tekrar, onun kokusu suçlu olabilirdi. Ya da vücudu.

Ya da onunla ilgili hemen hemen her şeyi.

İtiraf etmek bana ne kadar acı verse de, adamın bu kadar baskın olmasını kesinlikle seviyordum. Eğer benimle tartışmasaydı, ondan etkilenmezdim.

Belki de bu bende bir sorun olduğu anlamına geliyordu.

Yine de bu yeni bir keşif sayılmazdı. Her ne kadar kendime çeki düzen veriyormuşum gibi davranmayı sevsem de, bende pek çok sorun olduğunun farkındaydım.

Odasında kıyafet kutumu göremedim ve kamyonetine havluyla gitmek istemedim, bu yüzden dolabından bir gömlek aldım ve başıma geçirdim. İçini görmesin diye koyu renk bir gömlek seçtim.

Azgınlığını ateşlemek için benden daha fazla yardıma ihtiyacı görünmüyordu.

Gömleği neredeyse dizlerime kadar iniyordu, bu yüzden normalden daha fazla örtünmüştüm. Belki de bu beni daha az azgın hissettirmeliydi, ama yapmadı.

Hala o muhteşem, inatçı piçi istiyordum.

Kâküllerimi taradıktan sonra banyosunda fön makinesi aradım ama bulamadım. Tori ve ben eski dairemizde bir tane paylaşmıştık, yani eğer onda yoksa resmen başım beladaydı.

İsteksizce yatak odasından çıkıp yakındaki bir duvara yaslandığımda müzik çalıyor ve mutfakta yemek cızırdıyordu. Başını müziğin ritmine göre sallıyor ve vücudunun sakladığı bir şeyi kesiyordu.

Birkaç dakika onu izledim.

Onu böyle bulmanın seksi bir yanı vardı. Rahatlamış.

Yemek pişirmek.

Müziğin tadını
çıkarıyorum.

Belki de bu onu bana daha insan gibi gösterdi.

Bakışlarım mikrodalga fırının saatine takılmadan önce birkaç dakika bakakaldım.

Kahretsin.

"Hey, Madd. Bu evde bir yerlerde saklı bir fön makinesi olma ihtimali var mı?"

Omzunun üzerinden baktı, gözleri vücudumda bakışları ısındı. "Kahretsin, kıyafetlerimin içinde çok güzel görünüyorsun."

Vücudum ısındı.

Onu çok fazla istedim. Çok, çok fazla. "Fön makinesi?" Kontrol ettim.

"Evet. Uh, hayır. Fön makinesi yok. Sende yok mu?"

"Tori'ye bırakmıştım."

"Yarın izinliyim, bu yüzden listeye ekleyebilir ve gün içinde bir tane alabilirim."

Sonunda gözlerini bedenimden çekti ve ne yaptığına odaklandı. "Neden bugün izin alıyorsun?"

"I sadece bulundu benim Dostum. O sadece var hakkında dört çiftler . kıyafetler, hatırladın mı?"

"Beş," diye düzelttim.

"Beş o zaman."

"Eşin kendi kıyafetlerini alabilir."

"Tabii ki yapabilir. Bunu sadece onun için yapıyorum."

İçimi çektim. "Sen
imkânsızsın." "Sen de öylesin,
Aşkım."

"Yarın iğrenç kaküllerimi yargılamak yok, tamam mı?"

"Geri kalanınızı kontrol etmekle o kadar meşgul olacağım ki saçınız
umurumda bile olmayacak. Yarın kaçta çalışıyorsun?"

"Şu andan itibaren üç saat sonra orada olmam gerekiyor, yani iki saat içinde
uyanmış olmam lazım. Aslında daha az, çünkü buradan dükkana yürümek
biraz zaman alacak. Yemeğin ne zaman biteceği hakkında bir fikrin var mı?"

"Yaklaşık beş dakika. Ve sabahın köründe işe yürüyerek gitmiyorsun. Seni
ben bırakacağım. Ayrıca, ne tür bir araba istiyorsun?"

"Bana lanet olası bir *araba* almıyorsun," diye homurdandım. Mantıklı
olduğunda bağımsızlığımı bastırmaya çalışırdım ama bu o durumlardan biri
değildi."

"Her üç günde bir yirmi dört saat vardiyalı çalışıyorum. Ben yokken işe
yürüyerek gidemezsin, bu yüzden sana bir araba alıyorum. Haftada kaç gün
çalışıyorsun?"

"Yedi. Ve bu da benimle bir gelecek istiyorsan benim fikrimi dikkate alman
gereken konuşmalardan biri." O bakmasa da aramızda bir işaret yaptım.
"Benim adıma tek elden kararlar veremezsin Madd. Bir ilişki böyle yürümez."

Bakışları bana kaydı. "Daha önce bir ilişkiniz oldu mu?"

"Konuştuğumuz şey bu değil."

Gözleri kısıldı ve göğsü uyarırcasına gümbürdedi. "Kim?" Vay
canına, benden bile daha sahiplenici bir pislikti.

"Hayır, daha önce hiç romantik bir ilişkim olmadı. Ama arkadaş olmamızı
istiyorsan, bence bunun için arkadaşlık gerekir. Bir insan olarak bile
sevmediğim biriyle sonsuza dek birlikte olamam. Seks inanılmaz olabilir ama
akşam yemeklerini daha az garip hale getirmez. Buna değmez."

Omuzları hafifçe gevşedi. "Ben de hiç romantik bir ilişki yaşamadım."

"Konuyu değiştirmeyi bırak."

Yemeğe tekrar baktı ve tabaklamaya başladı. Adam hiçbir şeyi yarım bırakmış gibi görünmüyordu; saatin bu kadar geç olmasına rağmen yemeğin birden fazla bileşeni vardı. "O zaman bana bir çözüm söyle. Sabahın erken saatlerinde bir araç olmadan ve kendini tehlikeye atmadan işe nasıl gideceksin?"

"İşe yürüyerek gittiğimde tehlikede değilim."

"O zaman beni endişelendirmeden oraya nasıl gideceksin?" diye hırladı.

Bu endişeye gerçekten karşı çıkamazdım.

Benimle ilgili her konuda çok endişeli olduğunu açıkça belirtmişti. Benim güvenliğim onun endişelenmesine gerek olmayan bir konu gibi görünüyordu.

"O günlerde seni işe ben bırakabilirim," diye önerdim. "Vardiyaların daha uzun olduğu için. Diğer günlerde sen beni bırakabilirsin."

"Sana bir araba satın alarak seni bağımsız kılmayı teklif ettiğimde, gerçekten bir araba için bana güvenmek mi istiyorsun, Aşkım? Çoğu durumda, sen çok açık bir şekilde bir alfasın. Tanıdığım hiçbir alfa senin bahsettiğin şeye izin vermez."

Yüzümü buruşturdum.

Haklıydı.

Kendimi hiçbir zaman bir alfa olarak düşünmemiştim, ama kesinlikle çok kafa tokuşturduk. Ve kesinlikle bir sürüş için ona güvenmek istemedim.

"Bana bir araba almana izin vermeyi düşüneceğim," dedim

sonunda. "Teşekkür ederim. O kadar da zor değilmiş, değil mi?"

"," diye uyardım.

Kıkırdadı ve ikimizin tabağını da mutfak masasına taşıdı. "Ben de arkadaş olmamızı istiyorum," dedi ve bir sandalye çekip bana doğru işaret . Oturdum

soru sormadan oturdu ve benim sandalyemi itti. O da oturana kadar yemeğimi yemek için bekledim ve birlikte yedik.

Müziği çalmaya devam etti ama onun dışında oda sessizdi. Huzurluydu.

Bedenim yorgun ama sakindi. Açlığım aklımın bir köşesinde, küçücük bir iğneydi.

Ve düşüncelerimin bir gün önce paylaştığımız akşam yemeğine geri dönmesine engel olamadım.

Kahretsin, sanki bir ömür önceymiş gibi geldi.

"Bütün vampirler açlıklarıyla hareket etmez," dedim yemek yerken. "Bunu söylememeliydim," diye itiraf etti.

"Bu doğrudu, değil mi? Vampirler hakkında böyle hissediyorsun. Pek çok insan vampirler hakkında böyle hissediyor. Ve bazı açılardan, açlığımız tarafından yönlendiriliyoruz. Bu bizi de rahatsız ediyor, sadece seni değil."

Dudakları aşağı doğru kıvrıldı. "Beni rahatsız etmiyorsun."

"Beni kızdırıyorsun." Sözler gönülsüzce söylenmişti. Tam bir baş belasıydı ama yine de ondan hoşlandığımı fark ettim. Sadece fiziksel olarak değil, bir insan olarak da. O lanet olası baskınlık beni öldürecekti.

"Yalancı." Bifteğinden büyük bir ısırık aldı. Ben de benimkinden bir ısırık aldım.

"Bir insanla eşleştirilmeyeceğimi fark etmeliydim," dedi Madd, su bardağını kapıp bir yudum alarak. Bakışlarım onun sallanan adam elmasına takıldı. "Boktan bir durum olurdu."

"İyi niyetinle onu bir anda buldozer gibi eziverirsin," diye katıldım. "En azından iyi niyetli olduğunun farkındasın."

"Muhtemelen senden çok korkardı. Tanıdığım herkesten daha fazla hırlyyorsun. Sen de en az bir vampirin açlığı kadar kurdun tarafından yönlendiriliyorsun."

Kıkırdadı. "Muhtemelen daha fazla."

İkimiz de birkaç dakika huzurlu bir sessizlik içinde yemek yedikten sonra nihayet şöyle dedi: "Açlığın seni yönlendirmiyor. Bunu söylememeliydim."

"Aslında öyleyim. Sadece hassas bir konu." Bifteğimden bir ısırık daha aldım.

"Diğer doğaüstü varlıklar gibi iyi ve kötü vampirler vardır. Olmadığını söylemek istememiştim."

"Sorun değil. Vampirlerin kötü bir ünü var ama bazı durumlarda bunu hak ediyorlar. Biri tarafından kullanılmadığım zamanlarda kötü adam olmaya alışkınım."

"Sen kötü adam değilsin, boktan bir durumda kapana kısıldın. Bu farklı bir şey."

"Beni tanımıyorsun," dedim açık açık. "Belki de kan kurdu olmayı ben istedim."

Gözleri kısıldı. "Sürecin nasıl işlediğini biliyorum, Aşkım. Yeterince uzun süredir buralarda olan bizler için bu bir sır değil."

"Nedir o zaman?" Ona inanmayarak karşı çıktım.

Mutfak eşyalarını yere koydu. "Sekiz ila on yaş arasındaki yetim insan kızlarını evlat ediniyorlar, sanki küçük şeylerin daha fazla acı çekmesini istemeyen nazik ruhlarmış gibi. Tüm kızları gruplar halinde bir araya getiriyorlar ve şefler onlara son derece düzenli yemekler veriyor. Doktorlar her ay onları ziyaret ediyor ve kan tahlilleri yaparak hepsinin olabildiğince sağlıklı olduğundan emin oluyorlar. Katı ama ergenliği geciktirecek kadar acımasız olmayan egzersiz rejimlerini takip ediyorlar."

Söylediği her kelimeyle midem daha da sıkılaştı.

Vücudum da öyle.

"Ergenlik döneminde kızların hormonları değişmeye başladığında, büyük miktarda vampir kanı içmeye zorlanıyorlar. Sonra da bir sürü kurt adam zehri enjekte ediliyor. İlk vardiya genç kızlar için, eş edinmiş yetişkin kadınlara göre çok daha acı vericidir."

O konuşmaya devam ederken geçmişimin dehşeti zihnimde titreşti.

Yaşadığım her an, acı içinde geçirdiğim her an.

Ama devam etti. "Daha fazla müdahale olmasa bile genç kızların yarısından azı hayatta kalabilirdi, ancak vampir piçler daha fazla müdahale ediyor. Kızlar uzun, travmatik vardiya boyunca acı çekerken, kanlarını yavaşça emiyorlar. Sonra da kalplerinin durmasını izlerler. Birçoğunun kalbi asla yeniden atmaz ama çok az bir kısmı atar. Kalpleri yeniden çalışır ve vampire dönüşme sürecini tamamlarlar. Vücutları değişmeyi tamamlar ve onlar da kurt olurlar. Onlar-"

"Dur." Sözlerim çok keskindi.

Ellerim sertçe titredi.

Duygularım gittikçe vahşileşiyor, kontrol altına alınması zorlaşıyor ve uyuyan kurdum bile içimde hoşnutsuzluk yaratıyordu.

tuttu ve bir parçam öfkelenmek istese de hayatım pahasına onun elini tuttum.

Çoğum sadece ağlamak istiyordu.

"Kan kurdu olmayı sen istemedin, Aşk. Kimse istemez. İçine sürüklendiğin bu boktan durumla en iyisini yaptın çünkü sen hayatta kalan birisin. Seni daha yeni tanıyorum ama şimdiden tanıdığım en güçlü insansın."

Gözyaşlarımla savaşarak hızla gözlerimi kııptım.

Boğazım o kadar düğümlemişti ki nefes almaya devam edebileceğimden emin değildim. "Hiçbir zaman güçlü olmadım. Sadece hayatta kalmak istedim."

"Sen lanet bir mucizesin. Genelde insanların %1'inden azı bunu başarır."

Diğer kızların yüzleri zihnimden geçerken tüm vücudum titredi.

Yüzler ve bedenler.

Fotoğraf çekmemize ya da saklamamıza izin vermediler. Onlara dair sahip olduğum tek şey anılarımdı.

Aniden ayağa kalktım. "Bir dakikaya ihtiyacım var."

Ve daha fazla açıklama yapmadan kaçtım.

OceanofPDF.com

eleven

LOVE

Kendimi Madd'in yatağına atmadan önce yatak odasının kapısını arkamdan kilitledim ve dizlerimi göğsüme doğru çektim. Gözyaşlarım başımın altındaki yastığı ıslattı ve nefeslerim keskin, çaresiz soluklara dönüştü.

Tori ya da Sienna ile dönüşümümün ayrıntıları hakkında hiç konuşmamıştım.

Hiçbirimiz geçmişin dehşetini tekrar yaşamak istememiştik.

Ama şimdi hatırlıyordum ve lanet olsun, gibiydi. Cehennemden de beterd.

Hayal meyal, kapı kolunun döndüğünü ve kilidin üzerinde durduğunu duydum. Bir an sonra tekrar duydum ve kapı hemen açıldı.

Tabii ki herifin kendi kapısının anahtarı vardı. Panik

atağımı durduramadım.

İstedim ama yapamadım.

Tişıörtünü çıkarıp benimle yatağına girmesini ya da beni kollarına çekmesini engelleyemedim.

Göğsüne dönüp gözyaşlarımla tenini ıslatmaktan bile kendimi alamadım.

Sırtıma dolamadığı, beni göğsünde sıkıca tutan kolu saçlarımı okşuyordu.

Yavaş yavaş nefes alışım .

Hafifçe mırıldanıyordu - nefesim düzleştiğinde bunu fark ettim. "Bu bir

Tara Brisk şarkısı mı?" Fısıldadım.

"Mmhm. Her şey için bir şarkısı var."

Kendimi tutamadım, güldüm. Ağlamaklı, sessiz bir kahkahaydı ama yine de bir kahkahaydı. O küresel bir doğaüstü pop yıldızıydı ve yıllardır öyleydi. Yine de kimse onun ne tür bir doğaüstü olduğunu bilmiyordu.

Esprilerim çabucak kayboldu ve zihnim eskiden yere geri döndü.

Geçmişe.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim. Ellerim aramızda kıvrılmıştı, parmaklarım onun göğsüne rahat olabileceğinden daha sert giriyordu. "Tişörtünü neden çıkardın?"

"Fiziksel temas kurtlar için rahatlatıcıdır."

"Öyle mi?"

"Sen söyle."

Onun bu şekilde bana yaslanmasında huzur verici bir şey *vardı*. Teninin benimkine karşı ne kadar sıcak ve yumuşak olduğu hakkında.

"Belki de öyledir."

Dudakları başımın tepesini okşadı. "Yine de ." "Seni bunu yapman için cesaretlendirdim."

"Hala."

"İkimiz de ısrarcıyız Madd. Başka türlü davranmanın anlamı yok. Üzgün değilim; özür dilemene gerek yok."

"Üzgünsün, Aşkım."

"Hayır, ben sadece... üzgünüm. Daha önce hiç kimseyle hayatımın bu kısmı hakkında konuşmamıştım. Tori ve Sienna ile bile."

"Sienna?"

"Genellikle sadece yüzde birimiz hayatta kalırız. O malikanede yüz kız vardı ve içimizden üçü geçişi başardı. Ben, Tori ve Sienna. Klan *kendinden* geçmişti. Bir fiyatına üç kan torbası."

"Sienna nerede?"

Gözlerim tekrar acıdı.

Gözyaşları bir kez başladı mı, onları durdurmak zordu.

"Bizimle birlikte gitmezdi. O her zaman bizden daha paranoyaktı, daha çok korkardı. Bizi yakalarlarsa ne olacağı konusunda endişeliydi ve reddetti. Kaçmak için sadece birkaç dakikamız vardı, onu ikna etmek için gereken zamanı harcayamazdık."

Beni göğsüne daha sıkı çekti. "Bana hangi klan olduğunu söylemeye hazır olduğunda, onu oradan çıkaracağız."

Duygularım çok yoğundu. En çok da minnettarlık.

"Ailenizden herhangi birini hatırlıyor musunuz?"

"Çok fazla değil. Birkaç anım var, bir de annemin gülümsemesinin zihnimdeki görüntüsü ve sevildiğime dair bir his. Gerçekten, gerçekten sevildiğimi. Babamın adımı söyleme şeklini de hatırlıyorum. Bana Vee derdi. Ama bir araba kazası oldu ve ailem gittikten sonra beni almak isteyen kimse olmadı. Vampirler dışında." Sulanmış gözlerimi tekrar sildim. "Kahretsin, bu bir terapi seansına dönüşüyor."

"Ofisime hoş geldin, Aşkım. Havanda olduğunda seks için de harika bir yer."

Tüm bedenimi titreten kahkahamı tutamadım. "Sen berbat bir terapistsin."

"Kuşkusuz."

Gülümsemem hüzünlü bir hal aldı ve tekrar
kayboldu. Kahretsin, geçmiş acı veriyordu.

"Vee sana Love'dan daha çok yakışıyor."

"Biliyorum." Gözlerimi sildim, ancak bunu yapmak biraz gereksiz görünüyordu. "Sistemdeyken, sosyal hizmet uzmanım bana Sevgi adını kullanırsam bir ev bulma şansımın daha yüksek olacağını söylemişti, çünkü bu beni tatlı ve nazik gösteriyordu."

"O zaman senin için de uygunsa sana Vee diyeceğim."

Başımı salladım, gözlerimden daha fazla yaş akıyordu.

Kahretsin, berbat durumdaydım.

"Bence daha fazla pop şarkısı mırıldanmalısın ki ben de kendimi toparlayabileyim," dedim gözyaşlarımı silerken.

Tekrar mırıldanmaya başlamadan önce dudakları başımın tepesini okşadı.

Yüzümü göğsüne bastırdım. Beni kendine yakın tuttu, mırıltısının yumuşak gürültüsü hafifçe üzerimde titreşiyordu.

Uykuya dalmaya niyetim olmamasına rağmen, o anın yumuşak huzuru beni sardı ve ryasız bir uykuya daldım.

ALARMIM dudaklarımın aşağı doğru kıvrılmasına ve vücudumun biraz hareket etmesine neden oldu. Kalın bir kol sırtıma dolandı ve yüzümü güçlü, sıcak bir göğse doğru daha da sıkıştırdı. Parmaklar saçlarıma dolandı ve nerede olduğumu hatırladığımda uzun bir i geçirdim.

Ve neden orada olduğumu.

Ağlıyordum... ve Madd bana sarılmıştı. Benimle de konuştu.

Ondan uzak durmam gerekiyordu, lanet olsun, ama o hayatımın derinliklerine doğru ilerlemeye devam etti.

Buna kızacak enerjim bile yoktu.

Yani bir şekilde aramıza daha fazla mesafe koymanın zamanı gelmişti. "İşe gitmem gerek," diye mırıldandım göğsüne karşı.

Homurdandı ve inledi ama beni yavaşça bıraktı.

Banyoya yöneldim, aynada gördüğüm kırmızı çerçeveli gözlerime ve vahşi perçemlerime bakarak yüzümü buruşturdum. Fön makinesi olmadan yapabileceğim en iyi şey onları ıslatmak ve daha iyi bir sonuç elde etmeyi ummaktı.

Dışarı çıktığımda Madd'i kıyafetlerimi dolabına yerleştirirken buldum. Hala gömleksizdi, üzerinde sadece bir gün önce giydiği kot pantolon vardı ve lanet olsun, ağzımın suyu akıyordu.

Ağzının suyu akıyor.

Eğer onu çıplak görürsem, geri dönebileceğimden emin değildim. Karın kasları böyleyse, kalçaları, kızı ve baldırları nasıl görünüyordu?

Bunu hayal etmeye başlarsam *gerçekten* ağzım sulanacaktı.

Ben giyinirken o mutfağa gitti. Saç maşası olmadan dalgalarımı ve kaküllerimi düzeltmeye çalışırken pişen yemeğin kokusu burnumu sızlattı. Gittikçe umutsuzluğa kapılıyorlardı ve üstelik biraz da yağlıydılar, bu yüzden kısa süre sonra bundan vazgeçtim.

Yeni ayakkabılarımı yırtık file çoraplarımın üzerine tekrar giydiğimde gülümsememi engellemek zor oldu ama başardım.

Ne de olsa yetişkin bir kadındım.

Düşünceli hediyeler verilmesini ve küçük miktarlarda sevgi gösterilmesini kaldırabilirdim.

Ve bunu iyi idare etmeliydim çünkü Madd'den hemen kaçmaya başlamam gerekiyordu. Bir gece önce ona içini dökmek iyi hissettirmişti, çok iyi.

Ona bağlanmaya devam etmeme ya da kalbimi riske atmama izin veremezdim. Teoride birbirimizin arkadaşı olmamız gerekiyordu ama ben hâlâ buna tam olarak inanmıyordum.

Ve her neyse, o bir buhar silindiriydi. Kırılgan bir papatya değildim ama kim hayatını paylaşması gereken kişi tarafından ezilmek ister ki?

Ben değil.

, ama inatçı değildim. Ya da en azından ben öyle düşünmüyordum.

Ama her neyse, işler çok hızlı ve yoğun bir hal almıştı. Belki zaman içinde kalbimi daha fazla açmayı düşünebilirdim ama yeterince uzun zaman geçmemişti.

Geçmişimi kimseye anlatmadım ama ona anlatmıştım.

Ve beni de ona söylemekten *hoşlanmaya* ikna etmeyi başarmıştı. Eğer kurdum mışıl mışıl uyumuyor olsaydı, bana da ondan ne kadar hoşlandığımı hatırlatıyor olacaktı.

Yani tam bir karmaşaydı.

Ama Tori ve ben kaçmadan önce içinde bulunduğum karmaşadan daha iyiydi. Sienna'yı her düşündüğümde hâlâ üzüyor ve endişeleniyor olsam da bu bir artıydı.

İyi olmasını umuyordum.

Yatak odasından çıktığımda çantamı Madd'in omzunda asılı buldum -evet, *hâlâ* gömleksizdi- ve boştaki elinde bir tabak yemek duruyordu. "Hazır mısın?"

Adam bir rüyadan çıkıp gelmiş gibiydi. Aramıza nasıl

mesafe koyacaktım?

Fırına giderken yemek yerken ikimiz de sessizdik ve o arka kapının arkasına park ettiğinde çantamı aldım.

Talihsiz planımı uygulamaya koyma zamanı gelmişti.

"Çoğu gün öğle yemeğini diğer fırıncılarla birlikte yiyorum, o yüzden benimle tanışmaya çalışmak konusunda endişelenme," dedim kahküllerimle oynayarak.

Bu sadece onları daha da yağlandıracaktı ama kötü göründüklerini bildiğim için kendimi mahcup hissediyordum. Ve biraz endişeliydim.

seksten uzak durma-kurtadam planımı uygulayacağım.

Madd'in alnı kırıştı. "Bunun nedeni kanlı kâse mi?" "Elbette değil.

Sadece arkadaşlarımı kaybetmek istemiyorum."

Düpedüz yalan değilse bile, gerçeği çarpıtıyordu.

Onları Madd'den kendime yer satın almak için bir bahane olarak kullanıyordum, başka bir şey değil.

"Pekâlâ. İlk molanızda kahve alacağım, o zaman dükkânda içeriz."

İçimden bir ses Madd'in en fazla bu kadar ödün verebileceğini söylüyordu. Kavga etmeye değmeyeceğini düşündüm ve kabul ettim.

Bana lezzetli ve pahalı bir içki ısmarlamasından zarar gelmezdi. "Öğle yemeğinin fotoğrafını da görmek istiyorum," dedi.

"Nesin sen, bebek bakıcım mı?"

"Yeterince yemiyorsun. Çantana para koydum, onunla yiyecek al." Kamyonetinden indi ve ben de aynısını yaptım, kapımı tekrar tutmasına fırsat vermedim. Bundan pek memnun görünmese de elimi tuttu ve beni fırına kadar on adım yürüttü.

"Bıraktığın için teşekkürler," dedim.

Cevap vermek yerine kollarını bana doladı ve beni kocaman bir kucakla sardı. Ne gözlerimin kapanmasına ne de kollarımın ona sarılmasına engel olabildim.

Aramıza mesafe koyma konusunda çok kötüydüm.

"Gerçekten çok iyi görünüyorsun, Vee. Endişelenmeyi bırak," dedi.

O seksi ses tonuyla eski lakabımı duyduğumda tüylerim diken diken olmasına rağmen ona dramatik bir iç çekiş verdim. Sonunda beni serbest bıraktı ve kapıya vurdu.

"Buraya ilk gelen benim." O şaşkınlıkla boş otoparka bakarken ben çantamı açıp anahtarları aradım.

"Bundan hoşlanmadım."

"Pek çok şeyi sevmiyorsun."

"Kadınının sağlıklı ve güvende olmasını istemem normal, Vee."

Sonunda anahtarlarımı buldum, çantamdan çıkardım ve doğru olanı kilide soktum. Kapıdan içeri süzüldüğümde, Madd kapı kapanmadan onu yakaladı.

Tam içeride durdum ve yüzümü ona

döndüm. Belli ki adamın söyleyecek başka

bir şeyi vardı.

"Telefonuna numaramı koydum. Onu kullan. Senin için endişeleneceğim ve gün geçtikçe kontrol edeceğim."

"Birkaç saat ayrı kalmaya dayanamıyor musun?"

Aşırı korumacılığından hiç utanmadan bir omzunu kaldırdı. "Eğer bağı mühürlersek, daha kolay olacaktır."

"Her zaman seninle aramızdaki bağı

mühürlemekle ilgilidir." "Ya da seks," diye

kabul etti. "Ya da yemek."

Dudaklarım hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. "üzerinde anlaşıyoruz."

Yüz ifadesi hafifçe yumuşadı, mizah gözlerine ulaştı. "En az iki iş arkadaşın gelene kadar otoparkta olacağım. Eğer erkekseler, bütün gün senin fırında oturuyor olacağım."

"Elimizdeki tek adam bir lise öğrencisi ve öğleden sonraları kasada çalışıyor. İyi olacaksın."

Gözleri parladı. "Vardiyası başladığında bana

mesaj at." "Böyle bir şey olmayacak Madd."

"Bu bir rica değildi. Vardiyası başladığında bana mesaj at, yoksa iş arkadaşlarından birinden bilgi alırım. İçimden bir ses onlardan birinin çok heyecanlanacağını söylüyor."

Beni görünce bilmek istediklerimi söyleyecek kadar."

Kaşlarımı  attım.

Ama tabii ki tam o sırada i lerinden biri otoparka girdi. "Tamam.

Programı kontrol edip sana haber veririm." Kelimeleri ısırarak söyledim. Yine de onu tatmin ettiler.

"Vay anasını," dedi iş arkadaşım Madd'in arkasından.

 i imdeki kurt yüzeye çıktı ve yüzüm bir hırıltıya dönüştü.

Bir kalp atışı sonra Madd beni arkamı dönmüş, sırtımı göğsüne dayamış ve ellerini kal alarımaya koymuştu. Ondan bir saniye sonra da beni de yanına alarak dışarı  ıktı. Vücudunun benimkiyle fiziksel teması kurdumu o kadar hızlı sakinleştirdi ki, yüz ifadem tekrar nötr hale geldi. Kurdum mırıldanmaya başladı.

" zninizle," dedi.

 ř arkadaşım, gözleri adama dikilmiş olan Madd'e, "Gerçekten eş misiniz?" diye sordu.

Bedenim sertleşti ve elleri kal alarımdayan kayarak sahiplenici bir şekilde karnımın üzerinde gezindi. "Evet. Ve biraz yalnız kalmak istiyoruz."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Tabii ki. Özür dilerim. Tebrikler!" Kilidini açtığım kapıdan girip gözden kayboldu.

"Hep böyle mi olacaklar?" Merak ettim, kurdum içimde durgun bir şekilde uzanıyordu. Madd onu yeterince sakinleştirmişti ve uykuya geri dönüyordu.

"Söylemesi zor. En azından bir süre devam edecek." Dudakları yanağımı okşadı ve ben bir  rpertiye zorlukla bastırdım.

Bu çok iyi hissettirdi.

Bir gece önce geliştirmeye başladığımız duygusal bağ, sadece *fiziksel olarak* değil, duygusal olarak da iyi hissettirdi. Fizikselliğin yanı sıra *duygusal olarak* da iyi hissettirdi.

"Güvende ol. Bana mesaj at. Başka biri gelene kadar otoparkta bekleyeceğim," dedi ve belimi bırakıp benim için kapıyı tutmadan önce.

İçimden inleyerek içinden geçtim. Boku yemiştım.

Delicesine berbat. Ve eğlenceli bir şekilde değil.

Şey... muhtemelen eğlenceli bir şekilde, bir noktada ondan tekrar beslenmek zorunda kalacağımı düşünürsek. Ama boktan bir şekilde de.

OceanofPDF.com

twelve

LOVE

Otomatik pilotta kruvasan yapmaya başladığımda ortaya çıkan yorgunluk sayesinde SABAH ÇABUK GEÇTİ. Tori benden iki saat sonra oraya vardı ve sonra sessiz fısıldaşmalarla birbirimize yetişirken neredeyse uçup gitti.

"Dün gece nasıldı?" Ben sordum.

"Hayatımın en güzel gecesiydi," diye itiraf etti, yüz ifadesi biraz hülyalıydı.

"İçecek birini buldun mu?"

"Bir sürü kişi. Sürüdeki kadınlar beni evlat edineceklerini açıkladılar ve bir grup çiftleşmemiş erkeği benim için kan bağışında bulunmaya ikna edecekler. Bir *zulam* olacak, Aşkım."

"Bunu hak ettin. En azından bu karmaşadan iyi bir şey çıktı."

Kaşlarını çattı. "Sende de bol miktarda kan olmalı. Eminim Madd acıktığında seni besleyecektir."

Yüzümü buruşturdum. "Ondan uzak durmaya

çalışıyorum." Kaşları kalktı. "Nasıl? Neden?"

"Ben de en az kadar bir eş istemiyorum." Başımı salladım. "Ve bu çok garip. İşler çok yoğunlaşıyor. Çok hızlı ve... rahatsız edici."

"Bana hiç rahatsız görünmedin." "Kapa çeneni," diye homurdandım.

Tori gülümsedi.

"Sen de bir eş almaktan kaçınmaya çalışıyorsun," diye . "Tek bildiğin, sürüdeki erkeklerden birinin senin olabileceği."

"Evet, ama birinden eşiniz olmadan önce kaçınmak, olduktan sonra kaçınmaktan çok daha kolaydır. Bence bu çok az, çok geç, Aşkım. O seni istiyor. Sen de onu istiyorsun. Neden bunun olmasına izin vermiyorsun?"

"konuşmaya devam edersen arkadaş olamayız," diye uyardım.

Güldü. "İyi ki yıllar önce birbirimizi kardeş olarak kabul etmişiz."

Çalışırken sohbet etmeye devam ettik. Tori konuyu sürekli bana ve Madd'e getirse de ben konuyu değiştirmeye devam ettim.

Çok geçmeden telefonum cebimde titredi ve eldivenlerimi çıkarıp önlüğümünden aldım. Patronum, düzgün bir şekilde sterilize ettiğimiz ve biz fırıncılar birbirimize göz kulak olduğumuz sürece telefonlarımızı yanımızda taşımamızı umursamazdı.

ARCHER

Mola için hazır mısınız?

Telefonumda ilk adını gördüğümde kaşlarım havaya kalktı. Kendisini Madd olarak tanıtmıştı ve kimsenin ona Archer dediğini duymamıştım. Öyleyse neden adını bu şekilde yazmıştı?

Ben de ona mesaj attım.

BEN

Tabii. için on taneye ihtiyacım var.

ARCHER

TAMAM. Ne içmek istersin?

BEN

Seçici değil. Tatlı bir şey olsun. Beni şaşırt.

ARCHER

Sürprizleri sevmem.

BEN

Sadece kahve, bir şey seç.

Bana iç çeken birinin gif'ini gönderdi ve dudaklarımın kıvrılmasına engel olamadım.

Şu lanet alfa.

Yeni bir çift eldiven alıp tekrar çalışmaya başladığımda Tori bana, "Ondan kaçtığını sanıyordum," diye takıldı.

Ona bıkkın bir bakış attım. "Kurt adamdan kaçmanın bir sanatı var. Eğer çok fazla uzaklaşırsam, ne yaptığımı fark edecektir."

"Ve eğer hiç uzaklaşmazsan, ondan gerçekten kaçmış olmazsın." "Aynen öyle."

"Peki, iyi şanslar. Kaçınmanın işe yaradığını göremiyorum ama yine de senin tarafındayım." Bana göz kırptı.

Onu tersledim, o da güldü.

Eldivenlerimi çıkarıp birkaç kruvasan aldıktan sonra kasaya ve koltuklara doğru ilerlediğimde binadaki tüm gözler bana çevrildi.

Wildwood'da bana bakılmasına alışkın değildim... ama vampirler tarafından izlenmeye alışkındım. Birçok, birçok vampir tarafından. Dürüst olmak gerekirse, bu büyük bir olay değildi.

Orada yoklarmış gibi davrandım.

Eğer konuşmamızla ilgili haberler ve fotoğraflarımız şehirde dolaşıyorsa, bunun gerçekten ne önemi vardı? Beni arayan vampirler şüphesiz nerede biliyorlardı. Madd'i benimle ne kadar çok görürlerse, o kadar dokunulmaz görünecektim. Umarım bu bir şekilde onları korkutur ve Sienna'yı peşimden göndermelerini sağlardı.

Ayrılmak istememişti... ama üçümüzün birbirimize bağlı olduğumuzu biliyorlardı.

Madd tezgâha en uzak masada oturuyordu ve önünde iki kahve fincanı vardı.

Tezgâhın arkasından çıkıp kalabalığın arasından geçerken iş arkadaşlarım bile bana bakıyordu.

Benim için ayrıldılar ve en büyük dalgayı aştığımda Madd'in gözleri vücudumda geziniyordu.

"Bana mesaj atmadın," dedi ben .

"Yine de bana mesaj attığında cevap verdim. Bu yeterli gibi görünüyordu." Kahvelerden bana doğru uzattı, ne aynı fikirdeydi ne de karşı çıkıyordu.

Ona bir peçetenin üzerinde iki kruvasan uzattım. Biri sade, diğeri jambonlu ve peynirliydi. İkincisinden ilk *buluşmamızda* bahsetmiştim ve hatırlayıp hatırlamadığını görmek istedim.

Onu test mi ediyordum?

Belki biraz.

Durumu göz önünde , bunun kötü bir şey olduğunu düşünmedim.

"Telefonuma kendini Archer olarak koymuşsun," dedim içkimi yudumlarken. Şekerli, kremi bir iyilik dalgası usulca inlememe neden oldu.

Madd'in gözleri .

İçimden bir ses aklının bir gün önceki kamyonetine gittiğini söylüyordu.

"Neden ilk adını yazdın?" Dürttüm. "Seni gerçekten tanıyan hiç kimsenin sana böyle hitap ettiğini duymadım."

"İnsanlarla olan savaşta ölmeden önce ailem öyleydi. Eğer ben senin ailenin lakabını kullanabiliyorsam, sen de benimkini kullanabilirsin."

Bu çok tatlıydı.

Ondan kaçmayı gerçekten zorlaştırıyordu.

"Pekâlâ." Kahvemden bir yudum daha aldım.

En azından şekerli iyiliğim vardı. Bu benim kaçınma başarısızlığımı daha tolere edilebilir hale getirirdi.

"Bunlar şu meşhur jambonlu ve peynirli kruvasanlar mı?" Bir tanesini kaldırıp kontrol etti.

"Ünlü değil ama lezzetli. Hayranı değilsen diye bir tanesi sade." Ben de kendiminkinden bir ısırık aldım. Patronum iyi biriydi ve sözleşmelerimize eğer istersek her gün birkaç tane bedava unlu mamul alabileceğimizi yazmıştı. Çalıştığım her vardiyada izin verilen maksimum miktarı aldım.

"Et ve peynir eklemek her şeyi daha iyi yapar," dedi ve bir ısırık aldı. Çiğnerken göğsünden onay sesleri yükseliyordu. "Vay be."

"Bifteğe jambon ve peynir mi eklemek istiyorsun?"

"Neden olmasın?"

Gülümsememi engellemek için bir ısırık daha aldım.

Onun açık sözlü, basit mizahında çok hoşuma giden bir şey vardı. Sanırım mizah anlayışlarımız uyuşmasaydı kader bizi bir araya getirmezdı.

"Peki ya dondurma?"

"Çok fazla dondurma yemem, bu yüzden muhtemelen daha çok hoşuma giderdi." Gözlerim sahte bir dehşetle açıldı. "Bir sürü paran var ve sen dondurmaya harcamazsın?"

Kıkırdadı. "Hayır. Dondurma sever misin?"

"Tabii ki. Benim bir *ruhum* var. Görünüşe göre senin aksine."

Dudakları yukarı kıvrıldı. "En sevdiğin hangisi?"

"Pamuk şeker, aslında. Dükkana gidip her aldığımda kendimi beş yaşında gibi hissetmeme neden oluyordu."

"Eminim pek çok yetişkin pamuk şekerli dondurmayı seviyordur."

"Hayır, ciddi. Bir keresinde, hala klandayken, Tori ve Sienna ile dondurma yemeye gitmiştim. Ellerindeki tek pamuk şekeri aroması jelibon ayıcıklarla doluydu. Çalışana istediğimi söylediğimde, 'çocuk aroması' istediğimi *iki kez* kontrol etti. Onun sözleri, benim değil."

Homurdanma sırası Madd'deydi. "Ne göt ama."

"Eh, değil. Yine de bana dondurma verdi, önemli olan da buydu." "Nasıldı?"

"Dondurulmuş jelibonlar iğrençti ama dondurma harikaydı. Şekerin etrafında yemek için harcadığım çabaya kesinlikle değdi."

Madd'in dudakları biraz daha yukarı doğru kıvrıldı.

"Sence bundan sonra sosyal medyada kaç fotoğrafımız olacak?" Başımı, gözlerini hâlâ üzerimizde hissedebildiğim birçok insana doğru eğerek sordum.

"Onlara bakmaları için çok fazla şey vermedik, bu yüzden muhtemelen çok fazla değil. Eğer bir daha kucağıma otursan, dün gece olduğu gibi internet patlayabilir."

"Sadece üzerine oturmamı ."

"Bunun açık olduğunu umuyorum. İsterseniz bunu size tekrar kanıtlayabilirim."

Bir gün önce ne kadar sert olduğunu kanıtladığını hatırlayınca bedenim ısındı. "Sanırım iyiyim."

"Teklif her zaman geçerlidir."

"Tabii ki öyle." Sandalyemde arkama yaslandım, bir ısırık daha aldım ve saate baktım. "Sadece iki dakikam daha var."

"Arkadaşlarınla öğle yemeğini atlayamayacağına emin misin?"

Gerçekten mi?

Ben istedim.

Umutsuzca, delicesine istedim.

Ama akıl sağlığım için lanet olası kaçınma planıma sadık kalmam gerekiyordu. Ve güvenliğim için de.

Madd'e karşı kolayca bir şeyler hissedebileceğim giderek daha da netleşiyordu. Çok, çok kolay.

Yani, plan bir zorunluluktur.

"Hayır." Kruvasanımın son lokmasını yedim. "Benim de geç saate kadar çalışmam gerekebilir."

Bunu gerçekleştirmek için Tori'nin vardiyasının son birkaç saatini almam gerekecekti ama hallederdim. Çok heyecanlanacaktı.

Zaten çalışma saatlerini önemli ölçüde azaltacağından emindim. Artık ücretsiz barınağı ve ücret ödemek zorunda olmadığı düzenli bir kan kaynağı olduğuna göre, bizim yaptığımız gibi haftada seksen dört saat çalışmasına gerek yoktu. Çalışma saatlerinin teknik olarak yasal olup olmadığından bile emin değildim ama kan kurdu statümüzü göz önünde bulundurursak, umurumuzda bile değildi.

Çalıştık ve uyuduk. Hepsi bu kadardı.

"Vardiyan şimdiden on iki saat oldu, Vee."

Bu lakabı her kullandığında içim ısınırdı. Bu kadar çok sevmekten nefret ediyordum. Kendime bir daha asla ona karşı bu kadar savunmasız olma şansı veremezdim.

"İş arkadaşlarımdan biri erken ayrılmak zorunda," diye yalan söyledim.

Gözleri kısıldı. "Ve *sen* vardiyayı almak zorundasın? Neden? Eminim burada haftada on iki saatlik yedi vardiyadan daha makul bir programla çalışan birileri vardır."

"Gönüllü oldum. Çalışmayı seviyorum ve paraya ihtiyacım var."

Bana doğru eğilirken avuçlarını masanın üzerine yaydı. "Sen *her zaman* yeterince var. Bütün şehir benim." "Sen ben değilsin, unuttun mu?"

Gözleri parladı ve kurdu bana dik dik baktı. "Sen kadar benimsen, ben de o kadar seninim, dişi. Sahip olduğum her şey senin."

"Henüz bağı mühürlemeyi kabul etmedim."

Kurdum içimde mutsuzca hareket ederek beni ele geçirmeyi düşündüğü konusunda uyardı.

Eşikle bir bağ kuramayacağım fikri hiç hoşuna gitmemişti. "Yapacaksın," dedi Madd.

Kurdum biraz sakinleşti.

Onun baskınlığını benim kadar, hatta daha fazla seviyordu.

"Gitmem gerek. Güzel kahve için teşekkürler. Kruvasanların tadını çıkar." Yavaşça ayağa kalktım ve kolumu yakalamadan önce iki adım atabildim.

Tek bir hareketle beni ayak parmaklarımın üzerinde döndürdü ve kollarına çekti. Göğsüm onunla buluştu ve kollarım onun da sırtına dolanırken gözlerim otomatik olarak kapandı.

Sanki vücudum ona sarılmamak için direniyordu.

Kokusunu derin derin içime çektim, bunu yaparken kollarımdaki tüylerin diken diken olmasını görmezden geldim.

Muhteşemdi.

Cennet gibi kokuyordu.

Kahretsin, dişlerimi boğazına geçirmek istedim.

O zonklayan sürtükleri görmezden geldim ve uçlarının dudağımı kesmesine izin vermemeye çalıştım. Ne de olsa ilk gece Madd'inkini kestiğimde ne kadar zarar verebileceklerini kanıtlamıştım.

Bir dakika sonra beni tutuşunu gevşettiğinde, çenemi geriye yatırdı ve ağzını ağzıma indirdi.

Öpücük beni hazırlıksız yakaladı.

Beni şaşırttı ama kötü anlamda değil.

Biraz bile değil.

Dudaklarının benimkilere yumuşak bir dokunuşuydu ama önemliydi.

Sahipleniciydi.

Bizi izleyen herkese, evet, bazı konularda aynı fikirde olmadığımızı ve hala birbirimizi tanımaya çalıştığımızı... ama arkadaş *olduğumuzu* söylüyordu.

O bana aitti, ben de ona.

Belimi hafifçe sıktı, sonra beni bıraktı. "Kahveni al. Öğle yemeğinin fotoğrafını istiyorum. Para cüzdanında." Bazı sözleri daha önce söylediklerinin tekrarı gibiydi ama aldırmadım.

Benimle ilgileniyordu ve dürüst olmak gerekirse bunu başka birinin yaptığını hiç hatırlamıyordum.

Tatlı bir şeydi.

Peki neden ondan kaçmaya çalışıyordum?

Zihnim bu konuda bulanıklaşmaya başlamıştı. Yine de planıma sadık kalmalıydım.

Mutfağa geri döndüm ve Tori ile diğer iş arkadaşlarımın Madd-Archer'ın beni öptüğü bir videoyu izlediklerini, içkimi almamı ve öğle yemeğimin fotoğrafını göndermemi söylediklerini gördüğümde tek kelime etmedim. Ayrıca cüzdanıma para koyduğunu da söyledi.

Kontrol etmedim.

Bu onun kazanmasına izin vermek olurdu.

Ve daha önceki konuşmamıza bakılırsa, çantama bir sürü para koyduğunu varsaymak güvenli görünüyordu.

Yanından geçerken kahvemın kalanını Tori'ye uzattım ve tüm yüzü heyecanla . Tüm paramız kana gittiği için hiç böyle ikramlarımız olmamıştı.

Tadına baktığında benim gibi o da inledi.

Tekrar çalışmaya başlamadan önce telefonum cebimde titredi.

ARCHER

Adamın programını göndermedin.

Lanet olsun.

BEN

Bana bir saniye
ver.

Telefonumdan programı açtım -her gün çalıştığımı bildiğim için programa hiç bakmadım- ve çocuğun programını bulana kadar kaydardım.

BEN

Öğleden sonra 3'te
burada.

ARCHER

O zaman saat 3'te lobide
olacağım.

BEN

Bu gerçekten gerekli değil

ARCHER

Öyle olduğunu söylemedim.

orada olmayacağım anlamına gelmiyor.

BEN

Bazen ben buradayken çalışmak zorunda kalacağını biliyorsun.
Beni her zaman takip edemeyeceksin.

ARCHER

Nerede bir istek varsa, orada bir yol
vardır

BEN

Güzel bir tek cümle.

Selam veren bir adamın gif'ini gönderdi.

ARCHER

Onu birkaç saat izledikten sonra bir tehdit olup olmadığını
anlayacağım. Eğer öyleyse, kurtlarımdan biri ben isteyken ona
göz kulak olmaktan mutluluk duyacaktır.

BEN

O kesinlikle bir tehdit değil.

ARCHER

O zaman yarın seni takip etmeme gerek
kalmayacak.

BEN

Evet, doğru.

ARCHER

İşten sonra akşam yemeği için hazır olacaksın,
değil mi?

BEN

Evet

ARCHER

Genelde kaçta yatarsınız?

BEN

Akşam 8 civarı

ARCHER

Ouch

BEN

Evet. Fırlıncı hayatı tam bir sürtük.

ARCHER

Ayarlayacağım.

BEN

Buna değilsin. Aynı programda olmamız gerekmiyor.

ARCHER

Yaptığımızı hiç söylemedim.

BEN

Ama ayarlayacağını söylemiştin.

ARCHER

Çünkü aynı programda olmak istiyorum. İstemek ve ihtiyaç duymak çok farklı şeylerdir.

BEN

hiç sinir bozucu olduğunu söyleyen oldu mu, Archie?

ARCHER

Ben alfayım. Hemen hemen herkes bunu kabul ediyor.

Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum.

BEN

Bu bir değil

ARCHER

Yine gururum okşandı.

Tipik programınızın size iş dışında dört saatten daha az bir zaman verdiğinin farkında mısınız?

BEN

Bunu fark ettim, evet.

ARCHER

Bu delilik. Çok fazla çalışıyorsun.

BEN

O zaman yr git. Sana tasma takmadım. Olsaydı bile, kurtulmanın bir yolunu bulacak kadar büyük olduğunu düşünüyorum.

Senin ev hanımın olmayacağım, unuttun mu?

ARCHER

Lanet bir ev kadını olmanı istemiyorum. Normal miktarda çalışmanı istiyorum. Şu anda iki katından fazla tam zamanlı çalışıyorsun.

BEN

Eminim gerçekten denesem üç vuruş yapabilirim.

Bu bir yalandı.

Birkaç hafta içinde doksan saate ulaşmıştım ve bu beni ölümün vücut bulmuş hali gibi hissettiriyordu. Ben de 84'te sınırladım.

Yine de, kaçınma planımla, tekrar yukarı çıkmam gerekecek.

ARCHER

Bu kadar çok çalışmasaydın sana yedirebileceğim dondurmaları düşünsene.

Sonunda benim dilimden konuşuyordu.

kabul edememem çok kötü oldu.

BEN

Fikrimi değiştirsem size haber veririm ama şimdilik hayır.

ARCHER

Lanet olası inatçı kadın.

BEN

Lanet olası zorba adam.

ARCHER

Ne sıklıkta yemek yemeniz gerekiyor?

BEN

Normal bir vampir kadar sık değil.

ARCHER

Bana bir numara lazım, Vee.

BEN

Haftada bir ile iki haftada bir arasında. Gerçekten acıktığımda karnım guruldamaya başlıyor.

ARCHER

Her pazartesi o zaman? Çalışma programıma uymayan haftalarda Salı gününe geçebiliriz.

BEN

Kulağa hoş
geliyor.

Sohbet sona erdi ve biraz tartışmış olmamıza rağmen tekrar çalışmaya başladığımda gülümsememi engelleyemedim.

OceanofPDF.com

thirteen

MADD

ADAM BİR TEHDİT DEĞİLDİ, bu yüzden onu izlemek için uzun süre kalmadım. Yine de Vee'yi ikinci molasında yakaladım ve bir fincan kahveyi daha büyük bir takdirle kabul etti. Bu beni iyi hissettirdi.

O gün on dört saat çalıştı ve ben hatırlattıktan sonra bana öğle yemeğinin fotoğrafını gönderdi. İstedğimden daha küçüktü ama en azından yemek yediğini biliyordum.

İşten çıktıktan sonra ona yemek yaptım. Sohbet kolayca aktı ve o sabahki gerginliğini atlatmış görünüyordu.

Yemeğimizi bitirdikten sonra bulaşıkları birlikte yıkadık ve o da hemen yatağına uzanıp uyudu.

Birkaç saat içinde uyanacağını bilmek kurdumu ve beni vahşileştirdi. Bir gece önce geç saate kadar uyanık kaldığımızda kaybettiği uykuyu telafi etmek için yeterli bir zaman değildi. Ama bağımsız olmaya kararlıydı. Ona izin vermekten başka seçeneğim var mıydı?

Bir alfa dişiyle çiftleşmeyi beklemiyordum ama onun alfa olmadığı konusunda hiçbir tartışma yoktu. Benim kızım baştan aşağı bir alfaydı.

Ve çok seksiydi.

Tatlı ve narin olduğu zamanlarda ondan etkilendiğimi düşünmüştüm ama bu arzunun, benimle tartışmaya başladığından beri karşı koyamadığım çılgın şehvet karşısında hiçbir etkisi yoktu.

Onun yatağımızdaki baygın haline bakarken, kurdumun aklına aynı fikirde olduğum bir düşünce geldi:

"O bize ait."

Arzu bedenimi yakıyordu ama onunla savaşılabildim.

Onu fiziksel olarak benim yapmadan önce, birlikte yalnız olmaktan daha iyi olacağımızı görmesi için onu ikna etmem gerekiyordu.

Ve bunun için ihtiyacım olan tek şey zamandı.

OceanofPDF.com

fourteen

LOVE

Ertesi sabah alarmım çaldığında zaten kendimi bok gibi hissediyordum.

Vücutum Madd-Archer'dan içmeye çabuk alışmıştı ve tekrar *açlık* seviyesine düşmeye hazır değildi.

Madd-Archer, kahretsin- yataktan yuvarlanırken tutarsız bir şeyler homurdandı. Aramızda hâlâ uyumadan önce koyduğum yastıklardan bir duvar vardı, bu yüzden uzuvlarımı onunkilerden ayırmak mümkün değildi.

Bir gün önce öğle yemeği için cüzdanıma yasal olarak *beş bin dolar* koymuştu, bu yüzden onu telefonuma koyduğu isimle aramak zorunda hissettim. Belli ki kullanmamı istiyordu ve ben de reddedecek kadar kaltak değildim. Özellikle de ne kadar çaba harcadığını düşünürsek.

Ve birlikte koştuktan sonra yaptığımız o derin konuşma. Ondan sonra kendimi hâlâ savunmasız hissediyordum ve bu hoşuma giden bir duygu değildi.

Tökezleyerek banyoya gittim ve orada bulduğum şeye göz kırptım.

Pahalı bir fön makinesi duvardaki sade ve şık bir tutucunun içinde duruyordu.

Yanında bir saç maşası vardı. Gerektiğinde dalgalarımı düzeltmek için kullandığımla aynı boyuttaydı - ki onu benden daha çok kullandığı için Tori'ye bırakmışım.

Koyu gri havlu yanındaki duvarda kalın bir bornoz asılıydı. Tezgâhın üzerinde meyve kokulu losyon şişeleri duruyordu.

Süslü duşa bir göz attığımızda meyve kokulu jeller, şampuanlar ve saç kremleri gördük.

"Kahretsin," diye fısıldadım.

Ona kesinlikle ilk ismiyle hitap etmek zorundaydım.

İsteksizce duştan bir şişe şampuan aldım ve lavaboda perçemlerimi yıkadım. Kısa sürede kurudular ve itiraf etmeliyim ki harika kokuyorlardı.

Banyodan çıkmadan önce dalgalarımı düzeltmeye ya da maskara sürmeye zahmet etmedim. Bu kadar yorgun olmadığımda, ucuz rimelimle yeniden başlayabilirdim.

Tabii ki ancak dolabın kapısına kadar gelebildim ve durup içine bakmaya başladım.

Onun kıyafet bölümü de aynıydı. Benimkiler mi?

Aynı değil. Kesinlikle

aynı değil.

Benimkilerle birlikte en az bir düzine elbise daha vardı ve hepsinin etiketi hâlâ üzerindeydi. İçlerinden birinin fiyatını kontrol etmeye çalıştığımda, etiketin o kısmını kestiğini fark ettim.

Elbiselerin altındaki zeminde de yeni ayakkabı çiftleri sıralanmıştı.

Dolabı, şifonyer ihtiyacını ortadan kaldırmak için gömme çekmeceleri olan süslü bir şeydi. Bu yüzden, ilk taşındığımda bana verdiği çekmeceleri açarken kalbimin hızlı atışını görmezden geldim.

Elbette, iki düzine yeni külot vardı. Hepsi eskilerimle aynı kesimdeydi ve genellikle satın aldığım siyahla uyumlu farklı koyu tonlardaydı. Bir ara seksi olması için tanga denemiştim ama

Onları çok fazla küçümsedim, bu yüzden herhangi bir rahatsızlık duymadan seksi kalmak için arsız olanları giydim.

Sütyen çekmecesini de aynıydı. İki düzine sütyen -kim *iki düzine* sütyene ihtiyaç duyar ki? Aynı sütyeni bir hafta boyunca rahatlıkla giyebilirdim.

Hepsi de her zaman giydiğim dolgusuz, balenli tarzdaydı ama danteller külotlarla uyumlu farklı tonlardaydı. Kumaşın kendisi açıkça daha pahalıydı ve şimdiye kadar giydiğim her şeyden çok daha yumuşak hissettiriyordu.

Sütyen çekmecesinin altındaki çekmecedeki bir düzine file çorap ve benzeri tayt ve onlarla birlikte bir sürü çorap buldum.

İç çekerek yeni kıyafetlerimi giydim. Aptalca rahatları.

Bir gece önce uyumadan önce yatak odasına uzun, dekoratif bir ayna eklendiğini fark etmiştim, bu yüzden yeni kıyafetimle ona doğru yürüdüm ve kendimi kontrol ettim.

Lanet olsun.

Her şey tam oturdu.

Ve giydiğim eski ucuzluk mağazası versiyonundan çok daha iyi görünüyordu. Alışveriş yapmayı ne kadar sevsem ve bizim için ne kadar hayat kurtarıcı olsa da, yeni kıyafetler daha rahat ve daha çekiciydi.

Bunu itiraf etmek hoşuma gitmiyordu ama gerçek buydu.

Maskaramı bulmak için banyoya geri dönmeden önce saçlarımı biraz kabarttım. Sürmeyi planlamamıştım ama yüzümün yeni ve güzel kıyafetlerimle uyumlu olmasını istiyordum.

Tabii ki, makyaj malzemelerini çekmecedeki düzenli bir şekilde saklanmış olarak bulduğumda, her zamanki ucuz tüp gitmişti. Onun yerine yarım düzine pahalı seçenek ve daha da fazla renk ve marka göz kalemi vardı.

İkisini de uygulamak için bir dakikamı ayırdım.

Bana aldığı şeyleri kullanmayı reddedecek ne yüreğim ne de iradem vardı. Zaten para bir faktör olmasaydı kendime alacağım şeylerle aynı çizgideydiler.

Ve ben bir sürtük değildim. En azından gerekmedikçe.

İşim bittiğinde komodinin üzerinden telefonumu aldım. O da ben uyuduktan sonra bir noktada en yeni modeliyle değiştirilmişti.

"Gitmemiz gerek, değil mi?" Madd - kahretsin, belki de ona sadece yüzüne karşı ilk adıyla hitap ederdim - sordu, ocağı kapattı ve benim için pişirdiği yemek tabağını aldı. Adam gömleksizdi ve üzerinde bir çift eşofmandan başka bir şey yoktu.

Eşofmanlar beni gerçekten etkiledi.

Özellikle de gözleri vücudumda gezindiğinde, ereksiyonun onları da etkilediğini fark ettim.

"Evet." Ben tabağı aldım, o da bir çatal aldı. Ardından da anahtarlarını. Garaja girdiğimizde, kamyonetinin yanında yeni, sarı bir SUV bulmak beni hiç şaşırtmadı. "Gerçekten mi Archer?"

"Seni yolda bırakmayacağım," dedi açıkça.

İçimi çekmeme rağmen, kamyonetinin yolcu kapısını benim için açtığında içeri süzüldüm. "Bütün eşyalarımı değiştirmene gerek yoktu."

"Ben istedim. Bugün başka elbiseler de geliyor. Onları da sipariş etmem gerekti. Her şey tam oldu mu?"

"Mükemmel," diye itiraf ettim. "İlerisi için söyleyeyim, üç ya da dört sütyen çoğu kadın için yeterlidir."

"O zaman seni sadece üç ya da dört farklı sütyenle ."

Gözlerimi devirdim, garajdan çıkarken benim için pişirdiği yumurta ve pastırmayı ısırdım. "Henüz beni sütyenlerimin içinde görmene izin vermedim. Fikrimi değiştireceğimi sana düşündüren ne?"

"Kararlı iyimserlik."

Homurdandım.

"Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?" diye sordu. Soru rastlantısalı ama güvenliydi. En son kanını içtiğimde işlerin nasıl gittiğini düşünürsek, sorması iyi bir işaret gibi görünüyordu.

Yemeğimden bir ısırık daha aldım. "RİA taktırdım. Klan, değerli kan torbalarının yanlışıyla hamile kalmasını istemiyordu, bu yüzden isteğe bağlı değildi."

Hırladı ama bir şey söylemedi.

Aslında bunu yapmamasını takdir ettim. Söyleyecek bir şey yoktu.

"İstersen onu çıkarabiliriz."

Sözleri beni şaşırttı.

Kaşlarım kalktı. "Eşinle tanıştıktan hemen sonra çocuk sahibi olmak ister misin?"

" sayılmaz." Direksiyonu sıkı sıkı tutuyordu. "Ama hiçbir şekilde onlar tarafından kontrol edilmeni istemiyorum."

Bu konuda kesinlikle hemfikiriz.

"Duyarlılığınızı takdir ediyorum ama anne olmaya hazır değilim. Olacağımdan da emin değilim. Eğer çocuğumuz olursa *ne* olacağını bile bilmiyorum. Vampir mi? Kurt adam mı? Senin tahminin de benimki kadar iyi."

"Bir kan kurdu. Hem vampir hem de kurt adam genleri her zaman ." "O zaman çocuğumuz her zaman bir hedef olacaktır."

Archer kaşlarını çatı. "Onları da seni koruduğum kadar koruyacağım ve onlar da sana sahip olacaklar. *Hiç* kimse çocuklarımıza zarar veremeyecek."

Onun sert kesinliğinde seksi bir şey vardı. Ve dürüst

olmak gerekirse, bu ona inanmamı sağladı.

Bu, başka bir sorumlu olmaya hazır olduğum anlamına gelmiyordu. Birkaç gün öncesine kadar açlıktan ölüyordum ve şimdiden kendimi yeniden açlığa doğru sürüklüyordum.

Yolculuğun geri kalanında sessizdim.

Başka ne diyeceğimi bilemedim.

Molam sırasında benimle dükkanın arkasında buluştu ve birkaç kişi bizi izlemeye çalışırken birkaç dakika konuştuk.

Bu konuda sinsi değillerdi ama biz yine de onları görmezden geldik.

Tori'yi yine vardiyasının son birkaç saatini bana bırakması için ikna ettim - o kadar heyecanlıydı ki fazla ikna gerekmedi - bu yüzden geç saatlere kadar çalıştım.

Ve yine erkenden uykuya daldım.

Haftanın geri kalanı da benzer şekilde geçti. Madd nihayet Pazartesi günü işe gitti, bu da bana son bir özgürlük günü kazandırdı.

Ve açlık.

Pazartesi günü yalnız uyumak garip geldi açıkçası ama bunu çok fazla düşünmeme izin vermedim.

Salı günü geldiğinde, işten eve dönerken bana mesaj attıktan sonra öğle yemeği için beni aldı.

Yani yirmi dört saatten fazladır ayaktaydı.

Aç olduğumu biliyordu ve çok yorulmuş olmalıydı. Bu da ondan beslenmem gerektiği anlamına geliyordu.

Bunu daha fazla ertelememe izin vermesine imkan .

Ve tabii ki hiç vakit kaybetmedi, ben kamyonetinin yolcu koltuğundayken fırından uzaklaşır uzaklaşmaz konuyu açtı.

"Benden ne zaman içmek istiyorsun?"

İçimden bir ses ondan tekrar köpük bardak doldurmasını istemek için çok geç olduğunu söylüyordu. Dişlerimi boğazına geçirdikten sonra kontrolümü kaybedip damarlarından içeceğime emindim.

"İşten sonra, belki."

"Bu bir belki değil, Vee," dedi açıkça. "Aç kalmana izin vermeyeceğim."

Midem iki gün önce işte guruldamaya başlamıştı ama evde birlikte olduğumuz kısa süre içinde bunu ondan saklamayı başarmıştım.

Yine de kendi seğimimle aç kalıyordum, ki bu...

Boktan bir .

Bundan kaçış yok.

"Bu gece evde yaparız," dedim. Göğsü

aynı fikirde değilmiş gibi gümbürdedi.

"Kurallar hakkında konuşmak için zamana ihtiyacımız olacak," diye ekledim. "Aramızda boşluk olması gerekiyor. Senden içerken seninle seks yapmak isteyeceğim ve sen de bunu isteyeceksin."

"Eğer istediğin buysa bundan kaçınabiliriz. Akşama kadar beklemeye gerek yok, muhtemelen şu anda açsınızdır."

Kendimi tutabileceğimden emin değildim ve kesinlikle açtım.

Umarım o benden daha fazla kendini kontrol edebiliyordu.

"Ne istiyorsun?" diye sordum.

Göğsü tekrar guruldadı. "Sanırım birlikte olduğumuz ilk gece bunu açıkça belirtmiştim. Sen benim dostumsun; elime geçen her fırsatta senin içinde olmak istiyorum."

Vücudum kızardı.

Konuştukça kalęalarımın arası kayganlaşıyordu.

"Onunla kesinlikle seks yapmalısınız," dedi kurdum. Huzursuzlanmaya başlamıştı ve tekrar kaçmaya hazırđı. Ama o kadar çok ęalıřıyordum ki bu mümkün görünmüyordu.

"Bu berbat bir fikir."

"Neden?" diye karşı

çıktı.

Ona verecek gerçek bir cevabım yoktu.

Onunla seks yapmak istemedim, çünkü ona olan hislerimin daha da güçlenmesine izin vermek istemedim. *O* benim duygularımın büyümesini istiyordu.

"Aramızda mesafe bırakırsak daha iyi olur. Seks muhtemelen kötü bir karar olur," dedim sonunda.

Bana doğru döndüğünde gözleri kısılmıştı. "Boşluğu *korumak* mı?" Kahretsin.

"Bu yüzden mi fazladan çalışıyorsun?" diye homurdandı.

Çifte bok.

Yorgun ve huysuzdu.

Ve görünüşe göre, planımın parçalarını zihninde bir araya getiriyordu.

"Bana fırında ihtiyaçları var," dedim.

Çoğunlukla doğruydu, ama saatlerimin yarısını alması için başka birini işe almak gerçekten büyük bir mesele olmazdı. Kruvasanları halletmek için hâlâ bolca vaktim olurdu.

Kimse onları benim kadar iyi yapamazdı.

Yoldan çekildi, boş bir benzin istasyonunun otoparkına park etti, böylece yüzünü bana dönebildi. Gözleri öfkeyle parlıyordu ve bu pek hayra alamet gibi görünmüyordu. "Benden bilerek kaıyordun."

Yalan söylemenin bir anlamı

var mıydı? Muhtemelen

yoktu.

"Aramızdaki şeyler çok yoğunlaştı, çok hızlı oldu," dedim açıkça. "Boktan anılarımı geri getirdin ve ağladığımda bana sarıldın. Bu beni gerçekten çok utangaç hissettiriyor ve bu noktaya bu kadar çabuk gelmemizden rahatsızım."

Burun delikleri alevlendi. "Kan kurtları hakkında bildiklerimi sana anlatmam için beni sen zorladın. Boktan anıları geri getirmeye alışmıyordum."

"Belki de sadece birlikte zehirliyizdir," diye karşılık verdim.

"Hem de nasıl. Ben seninle ilgileniyorum, sen de benim için aynısını yapıyorsun, bunu kendine itiraf etsen de etmesen de. Kahve içmek için her buluştuğumuzda bana iki kruvasan getiriyorsun ve sadece birini kendine saklıyorsun. Bilerek ya da bilmeyerek, benim sana baktığım gibi sen de bana bakıyorsun."

"Neye inanmak istiyorsan ona inan, *Archie*. Sadece yola geri çek. Geri dönmem gerek." Elimle yolu işaret ederek ondan uzaklaştım.

Tekrar hırladı.

Sonra tekrar trafiğe çıktı ve fırının aksi yönüne doğru ilerledi.

Tamamen sıçmıştım.

"Nereye gidiyoruz?" Ben talep ettim.

"Uzaklaş." Sesi sert ve öfkeliydi.

"Yani şimdi beni *kaçırıyor* musun? Bunun gerçekten iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyorsun Arch? Bu seni daha çok sevmemi sağlamayacak."

"Arkadaşım *kasıtlı* olarak *benden kaçıyor*, bu yüzden evet, bence harika bir fikir." Gerçekten kızgındı.

Başımı koltuğun başlığına yasladım ve patronuma hasta olduğumu bildiren bir mesaj gönderdim.

Hemen bana istediğim kadar izin alabileceğimi söyledi ve her hafta yaptığım tüm çalışmalar için teşekkür etti. O anki ana duygum hayal kırıklığı olsa da takdir edildiğimi hissetmek güzeldi.

Arabayı şehirden çıkarıp ormana doğru sürerken ikimiz de gergindik. Nereye gittiğimiz hakkında hiçbir fikrim yoktu ama Scale Ridge'e doğru gitmediğimizi biliyordum.

Kızgın olmama rağmen, camları indirdiğinde derin bir nefes aldım.

Orman inanılmaz kokuyordu.

Onun kamyonetindeyken bile ağaçların arasında olmak, başka hiçbir şeyin hissettirmedeği bir şekilde kendimi bütün hissetmemi sağladı.

Her ne kadar bundan kaçınmaya çalışsam da, bu kadar çok saat çalışmanın benim için sürdürülebilir olmadığını biliyordum. Archer'dan sonsuza kadar kaçamazdım. Ondan uzak durma konusunda ber battım ve artık bunu yapmak istemiyordum.

Ve adamım, çok yorulmuştum.

Boş otoyolda iki saat ilerledikten sonra Archer bir toprak yola saptı.

Camları açık bıraktık, ikimiz de pisliğe aldır mıyorduk. Yolumuza devam ederken ağaçların arasına gömülmüş birkaç kulübe fark ettim ve merakım arttı.

"Burası da neresi?" Rüzgârın sesini bastırmak için sesimi yükseltmek zorunda kalarak seslendim.

"Asıl sürü arazisi," diye geri seslendi Archer. "Burayı ilk ben inşa ettim ama sayımız çok hızlı artınca bina maliyetlerini düşürmek için şimdiki şehre taşınmak zorunda kaldık. Şimdi bir avuç dolusu kurt burada kulübeler tutuyor. Bazı kurtlar onları kiraya veriyor. Ben kiralamıyorum."

Evleri tuttukları için onları suçlamadım. Orman muhteşemdi ve kulübelerin ve toprak yolun dışında arazi el değmemiş görünüyordu.

Ayrıca, orijinal Wildwood paket arazisinde bir kulübede kalmak için tonlarca para ödeyecek pek çok insan vardı.

Sonunda bir kulübenin garajına girmeden önce yarım saat daha yol aldık. Ne kadar eski olursa olsun, burası muhteşemdi. Dış cephe kaplaması zengin bir yeşil renge boyanmıştı ve yakın zamanda yapılmış gibi görünüyordu. Büyük pencereler temizdi. Sundurmayı oluşturan tahtalar mükemmel bir şekilde sıralanmıştı.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Archer ona iyi bakmıştı.

Garajı arkamızdan kapattı ve aşağı indiğimde elimi tutmak için oradaydı. Savunmaya geçmeme rağmen yardımını kabul ettim.

Elimi onunkinden çekmeye başladığımda parmaklarını benimkilerin arasına kaydırđı. Bu hareket ve temasın mutluluk verici sıcaklığı boğazımı şişirdi.

"Kafamı boşaltmak istediğimde buraya gelirim," dedi ve beni içeri götürdü. "Şehirdeki evimizden daha küçük ama daha sessiz. Geceleri yıldızları da daha rahat görebiliyorsun."

Evin mutfağına girdik ve etrafıma bakındım. Dolaplar koyu bir renk tonundaydı ve tezgahlar krem rengi granitti. Duvarlar sıcak beyazdı ve yerler koyu kahverengi ahşaptı, eski ve yıpranmıştı, bu da mekânı yaşanmış hissettiriyordu.

Ev gibiydi.

Gerçekten, gerçekten

ev gibiydi.

Boğazım daha da şişti.

"Ne kadar kalacağız?" Ben sordum.

"Aynı sayfada nasıl buluşacağımızı bulmamız ne kadar sürerse o kadar." Elimı bıraktı ve buzdolabına doğru yürüdü. Dondurucuyu açtığında elindekilerin listesini çıkarıyor gibiydi.

"Bu yüzden işimi kaybetmek istemiyorum," dedim dolaplara yaslanarak.

Gerçekten mi?

O kadar yorgundum ki, o anda işim umurumda bile değildi.

Ve acıkmıştım, ben de acıkmıştım.

Düşüncelerim tarafından yönlendirilmiş , midem yüksek sesle guruldadı.

Archer'ın başı döndü ve bana ters ters baktı. "Haftada bir kez benden içersen midenin guruldamayacağını söylemiştin."

Onunla kavga etmekten yorulmuştum ve bir elimi kısa, karışık dalgalarımın üzerinde gezdirdim. "Tüm bu değişim beni acıktırdı." Bir süre sonra ekledim, "Ben duş alacağım. Boşluğa ihtiyacım var."

Bulduğum ilk banyoya girdim ve kapıyı arkamdan kilitlemeye zahmet etmedim.

Duş vardı... ama bir de küvet vardı. Süslü bir şey değildi ama birden içimden küvete girme isteği geldi. Suyu açıp ısıtmaya başladım, sonra da soyundum.

Banyo yapmayalı uzun zaman olmuştu.

Dürüst olmak gerekirse, rahatlamayalı uzun zaman olmuştu.

Gideri tıkadığımda, kendi köpük banyomu yapmak için Archer'ın duş jelinden biraz suya fişkırttım. İşe yaradığında dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

Belki rahatlamak bir şekilde her şeyi anlamlandırmama yardımcı olurdu.

OceanofPDF.com

fifteen
LOVE

Suya girdiğimde telefonum küvetin kenarına çarptı ve oturmaz elime aldım.

TORI

Hasta mısın? Neyle, aşk böceğiyle mi?

BEN

Ha ha.

TORI

oluyor?

BEN

Archer beni kaçırdı.

TORI

Umm... ne?

BEN

Kaçınma planımı öğrendi ve beni ormanın ortasındaki kulübesine sürükledi. Ona göre, aramızdaki sorunu çözene kadar gitmiyoruz.

TORI

Ohhhh

Sana bu planın kötü bir fikir olduğunu söylemiştim.

BEN

Bir eş bulmaktan kaçınmak için elinizden gelen her şeyi yapmıyormuş gibi davranmayın

TORI

Sana söyledim, onlarla tanışmadan önce her şey farklıdır. İstenmeyen bir bağdan kaçınıyorum. Seni korkutan mevcut bir bağdan kaçınıyorsun.

BEN

Kaltak

TORI

Evet, öyleyim. Teşekkür . Kurdum iltifatınız karşısında gururlandı.

BEN

Ona bağlanmak istemiyorum.

TORI

Biliyorum. Sevdiğimiz her şey ölür, birbirimiz hariç.

BEN

Tahtaya vur

TORI

Bitti

Sence sürü gerçekten Sienna'yı kurtaracak mı?

BEN

Ben yaparım.

Umarım onu da katılmaya ikna edebiliriz.

TORI

Parmaklar çapraz

İşe gitmem gerekiyor, ama Loveland'da iyi şanslar Bu

espi beni güldürdü, bu arada

BEN

Görüşürüz.

Kimsenin kruvasanlarımı mahvetmediğinden emin ol.

TORI

Evet efendim.

Ona göz deviren bir emoji gönderdim, o da göz kırparak cevap verdi ve konuşma bu şekilde sona erdi.

Başımı küvetin arkasındaki duvara yasladım, gözlerimi kapattım ve suyun içinde rahatladım. Archer'ın sabun kokusu havayı dolduruyordu ve dürüst olmak gerekirse, cennet gibi hissettiriyordu.

Cennetim sadece beş dakika sürdü, çünkü suyu kapatır kapatmaz banyonun kapısı açıldı.

İçimi çektim, gözlerimi açma zahmetine girmedim. Baloncuklar üstümü örtecekti ama zaten çıplaklığım konusunda pek de endişeli değildim. Her ne kadar Archer'la arama mesafe koymaya çalışsam da, ondan en son içki içtiğimde hâlâ kıyafetlerinin üzerinde orgazm olmuşum.

" kay," dedi.

Gözlerimi açtığımda kot pantolonunu kalçalarından aşağı ittiğini ve boksör külotuna karşı öfkelenen devasa bir ereksiyonu ortaya çıkardığını gördüm.

Cevabım sert oldu. "Ne halt sen?" "Sana katılıyorum. Kenara

kay."

"Seni ben davet etmedim," diye karşılık verdim.

"Senden bir davet beklersem, lanet hayatımın geri kalanını beklemek zorunda kalırım, Vee." Boxer külotunu çıkardı ve bakışlarım onun ereksiyonuyla buluştu.

Sıcak.

Sikişme
k.

Lanet
olsun.

Muhteşemdi.

"Bu içimizde iyi hissettirecek," diye mırıldandı

kurdum. Karşı çıkma zahmetine bile girmedim.

Azgın sürük haklıydı.

Küvete adımını attı ve ben de sonunda bacaklarımı göğsüme kadar çekip yan dönmeyi akıl edebildim. Normal büyüklükte bir küvetti ama o normal büyüklükte bir adam değildi.

"Bunun işe yarayacağını sanmıyorum," dedim, o benim karşı tarafıma otururken. Omzu su musluğuna garip bir şekilde çarptı ama umurunda değil gibiydi.

Bacaklarından birini kalçalarımın bir tarafına sıkıştırdığında ofladım, sonra aynısını diğeriyle yaptı.

"İyi olacağız. Bana ayaklarını ver."

"Ben burada iyiyim."

Bana bir kaşını kaldırdı.

Bir anlık tereddütten sonra nihayet ona bacaklarımdan birini verdim.

Onu ereksiyonuna sürmeden kalçalarının üzerine yerleştirdi. "Gördün mü, işe yaramasını sağladık." Elleri inciklerimin üzerine yerleşti, büyük ve sıcaktı.

"Ama neden bu işi yapmamız *gerekliyordu*?"

"Çünkü şu anda buradasın, benimle kapana kısılmışsın, konuşmadan kaçmanın bir yolu yok." Bacaklarımı hafifçe sıktı ve karnımın alt kısmı sıkıştı.

Baloncukları atlamalıydım. Onu çok daha iyi görebilirdim. Yine de o piç kurusuna bakmamam gerekiyordu.

Açıkçası, bunda başarısız oluyordum.

Uzun bir nefes aldım. "Pekala, konuşalım."

"Artık yalan yok mu?"

"Artık yalan yok."

"Ne sıklıkla yemek yemeniz gerekiyor?"

"Bu konuda gerçekten yalan söylemedim. Çoğu durumda haftada bir yeterli olur ama açlıktan hâlâ iyileşme sürecindeyim ve bu hafta çok fazla yer değiştirdik. Yer değiştirmek benim vücudum için normal bir kurtadam için olduğundan daha zor."

Başını salladı. "Eğer vardiyalı çalışırsak, seni haftada iki ya da üç kez beslemem gerekecek."

"Maalesef."

Kalçalarını hafifçe sıktı. "Eğer fark etmediysen, seni beslemekten zevk alıyorum. Bu benim için talihsizlik değil."

"Benimle birlikte olmanın seni ne kadar tehlikeye farkında olduğunu sanmıyorum, Arch."

"Ve benimle çiftleşmenin ne kadar büyük bir güç verdiğinin farkında olduğunu sanmıyorum.
Sen, Vee."

Onu inceledim.

Gözleri yavaşça omuzlarımda ve köprücük kemiğimde gezindi, göğüslerimin kabarıklığında durdu. Üzerimi örten baloncuklar vardı ama sanki onların içini görebiliyormuş gibi hissediyordum.

Belli ki yapamıyordu ama yine de o his vardı.

"Konuşmalarımız hep bu konuya dönüyor. Aynı nokta etrafında konuşmak bizi bir yere götürmüyor," dedim sonunda.

"O zaman neden konuşmayı
kesmiyoruz?" Gözlerimi kırptım.

Bakışları tekrar benimkilere döndü ve beklediğimden daha yoğundu. "Benim yanımda rahat değilsin, Vee. Fark etmediğimi mi sandın?"

"Geçmişimi anlatmadan önce daha rahattım."

"Evet, o konuşmada daha erken geri çekilmeliydim. Özür dilerim." Özü gerçek gibiydi. "Ama bana içini açtığın için üzgün değilim. Bana geçmişini bilme ayrıcalığını verdiğin için üzgün değilim."

"Bunu *kimseye* vermem." Bakışlarımı köpüklü suya indirdim. "Bunun artık konuşmamakla ne ilgisi var anlamıyorum."

"O gecedan beri gerginsin. Konuşmak yardımcı olmuyor ama dokunmak olacaktır."

Bakışlarım tekrar ona döndü. "Affedersiniz?"

"Fiziksel dokunuşun kurtlar için çok önemli olduğunu biliyorsun. Omuzlarını ovmana izin ver. Sana sarılmama izin ver. Seni öpmeme izin ver. Sana zevk vermeme izin ver."

"Bu oldukça büyük bir istek, de öyle değil mi?"

"Eę bağı oldukça büyük bir bağ, öyle değil *mi*?" diye karşı ıktı. Haksız da sayılmazdı.

"Bilmiyorum." Başımlı , sırf onun yoğun gözleriyle daha fazla karşılaşmamak için banyoya baktım. "Ben sadece... yorgunum."

"Bu da yardımcı olacaktır."

"Bir omuz masajının yorgunluğumu gidereceğini sanmıyorum, Arch."

"Sadece dene. Buraya gel ve kucağıma otur. Sana sarılmama izin ver ve nasıl hissettiğini g r."

Ona bir bakış attım. "Şu anda senin siki­in üzerine oturmaya­ım."

Kıkırdadı, sesi alçak ve çakıllı çıkıyordu. "Sadece sarılmak istemiştım, Vee. Seks değil. Aletimi görmezden gelemezsin ama bu durumdan faydalanmayı planlamıyordum."

Ona inandım.

"Bunda benim çıkarım ne?" Ben sordum.

"Nihai rahatlama ve keyif dışında mı?" Bir

homurtuyu geri çektim. "Evet, onun dışında."

Uzun bir süre düşündü ve sonunda şöyle dedi: "Sana kamyonetimin anahtarını vereceğim. Burada olduğumuz süre boyunca sende kalabilir. Eğer beni ekmeye karar verirsen, seni durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey olmayacak. Geri dönmek zorunda kalacağım."

Kurdu kaçmaya aldırmazdı.

Ama nihayetinde bana gerçekte ne teklif ettiğini anladım. G .

Geri dönüp beni ormana götürdüğünde g  ondaydı. Anahtarlar bendeyse, ne kadar kalacağımıza karar verme gücüne de sahiptim.

Ve yaratmaya çalıştığım mesafeyi korumak için onu geri çevirmem gerektiğini bilsem de... yapamadım.

Güç söz konusu olduğunda değil.

Hem de benden tek istediği sarılmakken, ki ben bunu zaten çok istiyordum.

", tamam." Kâküllerimi parmaklarımla taradım. Bok gibi görünüyordlardı ama umurunda değil . "Şimdi mi?"

"Evet."

Olduğu yerde kaldı, bir santim bile kıpırdamadı.

Bu durumda da güç bendeydi ve bunu bana elinden geldiğince açık bir şekilde ifade ediyordu.

Bunu takdir etmek istemedim ama takdir ettim.

"Gözlerini kapat," dedim.

Onları itaatkâr bir şekilde kapattı.

Onun çıplak bedenine kendi bedenimle tırmanmak üzereyken bana bakmasına izin vermemek aptalcaydı ama kendimi biraz daha az savunmasız hissetmemi sağladı.

Yavaşça kendimi bacaklarının arasından çıkardım.

Bir bacağımlı belinden diğer bacağıma geçirdiğimde hâlâ hareket etmiyordu.

Kendimi onun üzerine bıraktığımda vücudu adeta bir heykel gibiydi. Göğsümü yavaşça onunkine bastırdığımda kalın ereksiyonu kıkırtıların arasına bastırdı. Kollarımı geçici olarak sırtına doladığımda zonkluyordu.

İnanılmaz
hissediyordu.

Sıcak ve sert.

Daha da güzel kokuyordu.

Orman gibi, güvenlik gibi ve... kahretsin, bunu tarif edecek bir kelime bile bulamadım. "Artık hareket edebilir miyim?" diye sordu.

"Mmhm."

Kolları beni sardı, sıkıca kavradı ama sıkmadı.

Kalbi göğsümde bir davul gibi çarpıyordu. "Kalbin neden çarpıyor?"

"Çünkü eşim kollarımda." Sesi çakılıydı, göğsü benimkine çarpıyor ve kollarımda tüylerimi diken diken ediyordu.

Kendimi
güvende
hissettim.

Güvenli.

Muthuyum.

Basit bir sarılma bana bunu nasıl

yapabilirdi? "İstedğin bu muydu?"

Fısıldadım.

"Siktir, evet." Kolları biraz sıkılaştı, göğsü hala benimkine karşı hafifçe gürlüyordu. Bir kez olsun mırıldanan o oldu. "Bunu çok uzun zamandır istiyordum, Vee. Açıklayabileceğimden çok daha fazlasını. Erkek kurtlar yalnız olmak için yaratılmamıştır."

"Dişi kurtların da öyle olduğunu sanmıyorum," diye sessizce

itiraf ettim. Göğsü biraz daha gürlledi. "Yardıma oluyor mu?"

"Maalesef."

Kıkırdadı.

Birkaç dakika sessizlik içinde oturduk. Omuzlarıma masaj yapmıyordu ama yine de yavaşça gevşediler. Sahip olduğum her kas yumuşamış gibiydi. Vücudumdaki stresin her zerresi kaybolmuş gibiydi.

Ve lanet , yorgunluğum bile yavaş yavaş kayboldu. Yine de bir

süre sonra midem guruldamaya başladı.

Archer homurdandı. "Karnın her kurdu kontrolü benden almaya çalışıyor."

Hafifçe güldüm. "Bana bir geyik falan mı yakalamayı planlıyor?"

"Evet. Ona göre, eğer yeterince tazeyse, sen de ondan içebilirsin." Bu imgeye yüzümü ekşittim. "Ben almayayım."

"Çok şükür."

Beni kavrayışını düzelttiğinde dudaklarım hâlâ yukarı doğru kıvrılmıştı, ereksiyonu hâlâ kıcıma dayanıyordu. "Şimdi senden içmemi ister misin?"

"Benim aletimle kendini tatmin ettiğinde sinirlenmeyeceğin sürece," dedi.

Gülümsemem genişledi. Ona hâlâ bakire olduğumu söylememiştim... ama bir şekilde bu konuşmanın garipliğinden kaçınabileceğimi umuyordum. "Artık kulağa o kadar da kötü gelmiyor."

"Sana sarılmanın işe yarayacağını söylemiştim."

"Haklıydın." Gözlerimi kapattım, hâlâ kucaklaşmanın tadını çıkarıyordum. "Sen de inecek misin?"

"Sadece bana izin verersen."

Sözlerini düşündüm.

Yapmasını istiyordum... Sadece bunun aramızdaki şeyleri nasıl değiştireceğini bilmiyordum. Ve bu beni korkutuyordu.

Ama onun kollarında otururken korku o kadar da büyük bir mesele gibi görünmüyordu.

Ben de kalçalarımı ondan uzaklaştırdım ve bir elimi kalçalarımın arasına soktum. Ereksiyonunu yakaladığımda küfretti ve kendimi ona doğru indirdiğimde daha acımasızca küfretti, böylece uzunluğu doğru bastırıldı. Klitorisimdeki baskı nefes alış verişimi ve henüz hareket etmeye bile başlamamıştım.

Elleri kıcıma indi ve ona karşı hafifçe kamburlaştım, tekrar küfretmesine neden oldum.

"Ben de senin iyi hissetmeni istiyorum. Senin için ne kadar zaman oldu?" Dilimi boynundaki nabız noktasının üzerinde hafifçe gezdirerek sordum.

"Biriyle birlikte olmayalı bir asırdan fazla oldu."

Sözlerinin ardındaki yoğun hırıltıyla kalçalarım sarsıldı.

Kahretsin, bu çok uzun bir süreydi.

"Belki de şu ana kadar beklemeliyiz-" diye başladım.

Kıçımı kavrayarak beni kendisine doğru salladı ve bir inilti yükseldi.

"Yeterince bekledik. Isır beni artık, Vee."

Sözleri üzerine dişlerim uzadı ve onları derisine batırmadan önce daha fazla tereddüt etmedim.

İniltisi derin ve gürültülüydü, neredeyse

vahşiydi. Benimki çaresizdi.

Bunalmış.

Onun tadı *gerçek dışıydı*.

Beni bir aşağı bir yukarı sürükledi.

Kanını olabildiğince çabuk yuttum, o beni hareket ettirdikçe içtim. Orgazm

beni çok hızlı ve çok sert vurdu.

Boğazına doğru haykırdım, zevk içimi keserken kalçalarım sarsıldı. Hırladı ve serbest kalışını karnımda ve göğüslerimde hissettim.

Yine de ona daha çok ihtiyacım vardı.

Geri çekilebilmem için hiçbir şansım yoktu.

Beni ona karşı hareket ettirmeye devam etti, önce daha yavaş, sonra zevkim arttıkça daha hızlı.

Sonunda yine paramparça oldum.

Dişlerim boğazından çıkarken çığlıklarım havayı doldurdu ve karnımı bir kez daha zevkle kaplarken kükredi.

Göğsüne doğru yığıldığımda vücudum titriyordu.

İçimden akan kan bana neredeyse onun sarılması kadar iyi . Beni kendine doğru çekerken daha sıkı tutuyordu.

"Muhtemelen temizlenmeliyiz," diye mırıldandım omzuna karşı. "Daha sonra. Seni işaretlediğimi bilmek hoşuma gidiyor."

Sözlerindeki sahiplenme duygusu ayak parmaklarımdan kıvrılmasına neden oldu. "Sarılma konusunda haklıydın."

"Biliyorum, öyleydim." Ellerinden biri tekrar kıcıma kayd ve hafifçe sıktı. "Hayatını zorlaştırmaya çalışmıyorum, Vee. İstedğim hiç de bu değil."

Bir parçam bunun gerçek olduğunu biliyordu.

Ben sadece... , insanlara kolay kolay güvenmezdim.

Ve bizim durumumuz sadece güven değil, *çok fazla* güven gerektiriyordu. Bana düzgün davranacağına güvenmek ve benim onun hakkındaki yargılarıma güvenmek.

Kadere güvenmek.

Kurduma güveniyorum.

"Sanırım sana inanıyorum," dedim. Belirsizliğim, onu dengeleyebileceğini umduğum dürüstlikle eşleştirildi.

Kıcıma tekrar sıktı, sadece hafifçe.

Fiziksel temas ona bağlı hissetmemi sağladı. Hatta ona daha fazla güvenmemi sağladı. Ki buna kesinlikle ihtiyacım vardı.

Yine de dokunmak güven için iyi bir temel gibi

görünmüyordu. Kurdum öyle olduğunu düşünüyordu. Ama

ben? O kadar da değil.

"Beni rahat bırakmak istemediğini biliyorum ama düşünmek için gerçekten zamana ihtiyacım var," dedim. "Bu her ne kadar harika bir his olsa da, bu sabaha kadar senden uzak durmak için elimden geleni yapıyordum."

"Eşinden kaçamazsın, Vee."

"Görünüſe göre değil."

Kıçımı son bir kez daha sıktı, sonra beni kucağından indirdi. Başladığım yere tekrar yerleştiğimde, göğsünü sabunlu suyla temizledi ve ayağa kalktı.

Baloncuk parçaları yontulmuş karın kaslarına, kalın ereksiyonuna ve devasa kalçalarına yapışmıştı. Dışarı çıkıp bir havlu kaparken onlara aldırış etmedi. Havlu çok geçmeden etrafına sarıldı.

Alçak ve seksi sesiyle kollarımdaki tüyleri yeniden diken diken etti: "Konuştuğumuz, beni beslediğin ve sana dokunmama izin verdiğin için teşekkür ederim. Banyonun keyfini çıkar." Banyodan çıkıp kapıyı arkasından kapatmadan önce parmak eklemlerinin arkası omzuma değdi.

Başımın arkası küvetin arkasındaki duvara çarptı. Ondan

kaçmaya çalıştığım gibi kaçamıyordum.

Ve artık ondan kaçmak istemiyordum. Bu

da bana tek bir seçenek bıraktı: Bağlı

kucaklamak.

Düşüncesi bile ödümü koparıyordu.

OceanofPDF.com

sixteen

MADD

LOVENE nihayet bir saat sonra banyodan çıktığında saçları ıslaktı ve hem ayakkabılarını hem de daha önce giydiği balık ağlarını bırakmıştı. Üzerinde sadece kısa elbisesi vardı.

Kadın o kadar muhteşemdi ki, doğru düzgün düşünemiyordum.

Benden beslenmesine izin vermek ve çözölmesini izlemek beni daha da emin yaptı.

Onu istedim.

Ona

ihtiyacım

vardı.

Ama benim olmayı kendi başına kabul etmek zorundaydı. Ona baskı yapamazdım ya da karar vermesi için onu zorlayamazdım, bu yüzden sabırlı olmam gerekiyordu.

"Sabrın canı cehenneme," diye hırladı kurdum zihnimde.

"Bunu küvette yaptığıma eminim."

"Ve bak seni nereye getirdi. Onun kokusunu aldığımızdan beri zihninin hiç bu kadar berrak olmamıştı."

O piçin yanılmış olmasını diledim.

"Benimle kadar mücadele edeceğini kanıtladı," dedim. "Onu hiçbir şey yapmaya zorlayamam."

"O zaman onu benimle koşmaya ikna et. Kurduyla konuşacağım."

Muhtemelen kötü bir fikirdi, ama gerçekten ne zararı olabilirdi ki?

Ona sormak için ağzımı açmadan önce Lovene mutfağına ulaştı ve tezgahın üzerine eğildi. "Kurduğum keşfe çıkmak istiyor. Koşmak için bize iyi bir yön gösterebilir misin?"

"Size katılacağız," dedim.

Başını eğerek selam verdi. Yüzünde zerre kadar şaşkınlık yoktu. Birbirimizi uzun zamandır tanı mıyorduk ama benden herhangi bir şekilde uzaklaşmasına nasıl tepki vereceğimi anlamasına yetecek kadar uzun bir süre olmuştu.

Buzdolabından bir şişe su aldım ve onu verandaya götürmeden önce verdim. Biz yürürken içti, sonra şişeyi salıncağın yanına bıraktı. Birlikte sessizce soyunduk, sonra verandanın merdivenlerinden aşağı indik.

Ayaklarımız toprağına basar basmaz kurtlarımız bizi ele geçirdi. Bir ömür boyu yer değıştirdikten sonra bile hala iyi hissettiriyordu.

Vee'nin kurdu hemen benimkine sürtündü. Göğsü yumuşak bir mırıltıyla gürlledi ve kurduğum ona yakın olmaktan memnun bir şekilde sırtına sokuldu.

"Ortağın zorluk çıkarıyor," diye homurdandı kurduğum Vee'ninkine, gerçi hâlâ ona sarılıyordu.

"Seninki çok talepkâr davranıyor," diye karşı çıktı onunki. "Onunla kavga etmeyi bırakması gerekiyor."

", " dedi kurduğum.

Bunu kesinlikle kabul etmemiştim ama haksız da sayılmazdı. Dostumla barışmak için rahatlamam gerekiyorsa, bunu nasıl yapacağımı bulacaktım.

"Ondan kaçmayı bırakması gerekiyor," diye ekledi kurduğum.

"Patronu ona istediğı kadar izin almasını söyledi. Onlar bu işi çözene kadar bu kulübeden ayrılmamasını sağlayacağım."

Vee'nin kurdunun bu bilgiyi paylaşmasından heyecan duyacağını düşünmemiştim ama paylaştığına sevindim. Fırının sahibini arayıp işten birkaç hafta izin alması için ne gerektiğini sorma dürtüsüyle savaşıyordum. Bunun onu kızdıracağını biliyordum, bu yüzden direndim ama kolay olmadı.

Kurtlar birlikte ormana girdiler ve günün geri kalanını doğada geçirdiler. Birlikte koştular, oynadılar ve avlandılar. Bunun basitliği, dişimle bunu bulmak için içimi sızlattı.

Sadece sadeliği değil, huzuru da.

Kahretsin, o huzur için yapamayacağım şey yoktu.

KURTLARIMIZ kontrolü tekrar bize verdiğinde, hava birkaç saattir karanlıktı.

Yer değiştirmeyi bitirdiğimizde Vee'nin yan tarafı benimkine çarptı ve onu dik tutmak için belini tutmaktan kendimi alamadım.

Kadının yardımına ihtiyacı yoktu ama yine de ona dokunma isteğime karşı koyamadım.

"Özür dilerim," diye mırıldandı, uzaklaşmadan önce vahşi perçemlerini yüzünden itti.

"Bana dokunduğun için özür dileme," dedim kendimi onu bırakmaya zorlamadan önce kalçasını hafifçe sıktım.

Başını salladı ve verandanın merdivenlerine doğru yürüdü.

Gözlerimin onun vücudunu takip etmesine engel olamıyordum. Pürüzsüz, biçimli omuzlarında, o muhteşem sırtında ve küçük, sıkı poposunda gezindiler.

Yumruklarım yavaşça sıkıldı.

Yumuşak etini ve kaslarını neredeyse ellerimde

hissedebiliyordum. Onu tekrar istiyordum.

Ona tekrar *ihtiyacım vardı*.

Ve her zaman yapardım.

Elbisesini başının üzerine çekti. "Buranın kaç yatak odası var?" Beni aynı yerde, sikim kalkmış ve yumruklarım sıkılmış halde görünce kaşlarını kaldırdı. "İyi misin?"

"Peki," diye homurdandım. "Üç yatak odası var."

Üçünde de yatak olduğunu hatırlayınca yumruklarım daha da sıkıldı. Sürü ilk büyümeye başladığında odaları ödünç vermişim ve o zamandan beri mobilyaları kaldırmaya zahmet etmemişim.

"Harika. Dolapta senin eşyaların olmayan bir tane talep edeceğim. Koşu için teşekkürler."

Bununla birlikte, beni olduğum yerde bıraktı.

Burnumdan uzun bir nefes verdim.

"Çok talepkâr davranıyorsun. O gitmiyor, bu yüzden ona özgürlük vermelisin," dedi kurdum.

"Bütün günü onun kurduyla geçirdikten sonra bunu söylemek senin için kolay." "Kendine gelecektir."

Umarım haklıydı.

Merdivenlere doğru yürürken yerden pantolonumu aldım ama içine girmeye zahmet etmedim. Onun çoktan saklanmış olduğuna bahse girerdim.

Pantolonumu mutfak tezgahına fırlattım ve telefonumu elime aldım, parasını ödediğim alışveriş ve teslimat hizmetinden gelen mesajı gördüm.

Yiyecekler yakında yola çıkacaktı.

Bakışlarım hemen arkasına kapandığı kapıya yöneldi.

Aramızda o kadar mesafe varken uyuyabilmem mümkün değildi, bu da dikkatimi dağıtmam gerektiği anlamına geliyordu.

Sanırım kulübe temizleniyordu.

OceanofPDF.com

seventeen

LOVE

Madd'i düşünmemeye çalışarak tavana baktım ama başarılı .

İşten çıktığından beri uyumamıştı ve onu daha önce hiç görmediğim kadar bitkin ve halsiz görünüyordu.

Yine de iddia ettiğim odanın kapısının dışında çalışan süpürgenin sesini duyabiliyordum.

Bu da inatçılığımın sona ermesi gerektiği anlamına geliyordu.

Hoşumuza gitse de gitmese de, ben onun kanını içmeye devam ettikçe fiziksel olarak yakınlaşacaktık. Bu bağın tamamen fiziksel olup olmaması bize bağlıydı.

Eğer bu bağdan kaçınmanın bir yolu yoksa, fiziksel yakınlıktan daha fazlasını istiyordum. Konuştuğumuz gibi arkadaş olmamızı istiyordum.

Bu, benim onun süpürme işini yarıda kesmem ve biraz uyumasını sağlamamla başladı.

Yataktan kalktım, dağınık saçlarımı kabarttım ve elbisemi düzelttim.

Odadan çıktığımda bakışlarını halıdan kaldırdı ve kendimi adama bakmaya zorladım.

Gözlerinin altındaki koyu halkalara.

Omuzlarındaki gerginliğe.

Saçlarının vahşiliğine.

Süpürgeyi biraz fazla sıkı tuttuğu için.

"Ne yapıyorsun?" Süpürgenin sesinden ona seslendim. Hareket etmeyi bırakmıştı ama makineyi kapatmamıştı, bu yüzden hareket ettirmezse muhtemelen halının üzerinde garip bir yama bırakacaktı.

"Süpürüyorum," dedi, hâlâ hareket etmiyordu.

Ona doğru yürüdüm. Eğilerek makineyi inceledim. Düğmeyi bulduğumda çevirdim ve sonunda ses kesildi.

Doğrudum ve onu bana bakarken buldum. Bakışları yoğun... ve bitkin.

"Git otur." Süpürgenin sapını ondan alarak kanepeye doğru işaret ettim.

"Ben-" diye söze başladı.

Gözlerim ona dikildi ve o da sözünü kesti.

Başını sallayarak kanepeye doğru ilerledi ve oturdu. Yemek vaktinin geçtiğini düşünürsek, aç olduğunu varsaymak yanlış olmazdı.

Mutfığa gidip dondurucudan birkaç burrito çıkarırken omzunun üzerinden beni izledi. Çabucak ısıttım, sonra tabağı kanepeye taşıdım.

Kitabı Archer'ın kucağına koyup yanına oturduğumda, bana bakmadan önce kaşlarının arasındaki kırııklıkla kitaba baktı.

"Yemek yemelisin," dedim açık açık.

Gözleri biraz daha büyüdü ve bir ısırık almakta tereddüt etmedi.

"Bana yer verdiğiniz için teşekkür ederim." Koltuğumda döndüm ve ona daha iyi bakabilmek için bir dizimi minderine üzerine kaldırdım. "Gerçekten düşünecek zamanım olmadı

Tanıştığımız gecedan beri bunların hiçbirini yapmadın, yüzden minnettarım. Yine de yorgun olduğun ve uyumak yerine temizlik yapmandan hoşlanmıyorum."

Başını eğdi, hâlâ çiğniyordu. "Bırakın ikisini, aramızda bir kapı varken bile uyuyamıyorum."

"O zaman bunu bana

söylemelisin." Yüzünü buruşturdu.

"Pekâlâ."

Kahretsin.

Konuşmanın içine etmeye başlamıştım bile.

Yemeğinden bir ısırık daha aldı.

"Eşler arasındaki ideal ilişki size nasıl görünür?" Ona sordum.

Arkadaş olmaktan bahsetmiştik ama bu konuşmayı benim başlattığıma emindim. Hatırlayabildiğim kadarıyla ona ne istediğini sormamıştım. Sormuş olsam bile, aradan biraz daha zaman geçtikten sonra tekrar sormak güvenli görünüyordu.

Soru onu şaşırtmış gibiydi.

Yemeğini yutmadan önce bir an sessizlik oldu ve şöyle dedi: "Gördüğüm en mutlu çiftler arkadaş olanlar. Birlikte eğlenirler. İşler kolay olduğunda birbirlerine dönüyorlar ve hayat zorlaştığında da aynısını yapıyorlar. Açıkça iletişim kuruyorlar. Ben de eşimle her zaman böyle olmayı umdum," diye açıkladı Archer.

Yemeğinden bir ısırık daha alırken ona tekrar baktım. Çok

güçlüydü.

Ve yoğun.

Bırakın bir kadını ya da arkadaşlığı, herhangi bir şeye özlem duyduğunu hayal etmek bile zordu.

"Eşinin senin de sevgilin olmasını istiyorsun, değil mi?" diye sordum.

"Sen, Vee. Evet, arkadaşım olduğun kadar sevgilim de olmanı istiyorum." "Bu sen misin, yoksa bağ mı?"

Gözleri kısıldı, "Bağ, o gömleğin altında bir şey giyip giymediğini merak etmeme neden olmuyor, Vee. Bu tamamen bana ait. Aramızdaki bağ beni kumaşı kalçalarına sokmaya ve kendimi içine gömmeye itmiyor. Ya da önünde diz çöküp, bu lanet gezegendeki diğer tüm erkeklerden daha fazla zevkini dilime dolayana kadar sana ziyafet çekmeye."

Vücudum ısındı.

arasındaki ıslaklığı gizlemek için dizlerimi birbirine bastırdım. Başka bir erkek olmadığını bilmiyordu.

Ona bunu söylemem gerekiyordu... ama bunu garipleştirmeden nasıl yapacağımı bilmiyordum.

"Yemeğin üzerinde çalış," dedim ona.

Bir ısırık daha aldı, çiğnedi ve yuttu. Bakışlarım sallanan boğazını takip etti.

"Bana bakman beni tahrik ediyor," dedi kısık bir sesle ve ikinci bir bakış atmadan dürümünü yere bıraktı.

"Ne gibi?"

"Beni içinde istediğin gibi."

"Tanıştığımız ilk gecedan beri sana böyle bakıyorum, Arch." Bakışları ısındı. "O zaman yeniden yapmam için bana bir şans ver."

İlk içgüdüm hayır demekti.

Aramıza daha fazla mesafe koymak için. Ama onu çok istiyordum.

Ve bundan da öte, aramızdaki ilişkiyi nasıl yürütebileceğimi bulmak istiyordum.

Ben de dedim ki, "Pekala. Bana o gecenin nasıl olması gerektiğini göster."

Madd tabağını kanepeye bıraktı ve beni kalçalarımın tutarak minderlerin üzerinden kaldırdı. Odayı geçerken dudakları dudaklarıma çarptı. Bir an sonra sırtım duvara çarptı.

Dillerimiz birbirini buldu ve yemin ederim cenneti bulmak gibiydi.

Elleri bacaklarımda sıcaktı, beni öperken tenimi kazıyordu.

Ben de onu aynı yoğunlukla öptüm, dudaklarımız ve dillerimiz savaşıyordu. Parmaklarım başının arkasındaki kısa, dikenli saçların üzerinden kayarak tepedeki uzunluğu buldu ve saç tellerine battı.

Elleri açlıkla kıcımların üzerinde gezindi ve dudaklarını dudaklarımdan çekti. "Dişlerinle dudakımı kes."

"Geçmiş deneyimlerim bana hayır diyor," diye nefes aldım.

Dili tekrar benimkini okşadı ve bir dakikalığına dikkatimi dağıttı. "Bu bir rica değildi, Vee. Tekrar yapmak istiyorum."

Dişlerimi inmeye zorladım.

Gözleri ateşle parlıyordu.

Dudaklarını yakalayıp hassas derisini kestiğimde zevkle gürledi.

Madd'in elleri kalçalarımın yukarı kayarak kıcımlarını buldu ve sıktı. Parmakları pürüzsüz, tutuşu ise sertti.

Bacaklarımı daha da ayırıp ereksiyonunu çıplak, ıslak merkezime doğru sallarken ağzı hâlâ benimkiyle birlikte hareket ediyordu. Üzerinde hâlâ bir çift eşofman vardı ama ben o anın içinde kaybolmuştum ve bunu umursamıyordum.

Gömleğimi yukarı kaydırarak beni daha fazla ortaya çıkardı. Vücudum ortaya çıktıkça göğsü memnuniyetle gümbürdedi ve kumaş yere düştüğü anda elleri göğüslerimi almak için yukarı kayd.

Madd'in başparmakları meme uçlarımların üzerinde gezindiğinde inlememi durduramadım.

"O gece seni dilimde istedim," dedi, elleri tekrar vücudumdan aşağı kayarken. Başparmakları kaygan göbeğimin üzerinde geziniyordu ve ben de onlara karşı hareket ettim. "Ama sabrım olmadığını biliyordum. Doruğa ulaştıktan sonra zevkimiz senden sızarken seni ağızımla becerecektim."

Klitorisimi daire içine aldı.

Daha sert, daha umutsuzca sallandım. "Lanet olsun, ağzın çok pis."

"Hiçbir fikrin yok. Sana yapmak istediğim şeyler, kadın..." "Kanıtla," diye nefes aldım.

Pantolonunu yarıya kadar indirmişti ve bir kalp atışı sonra içime giriyordu.

Kanalımın ortasından bir şeye çarptığında başımın arkası duvara çarptı ve acı dolu bir nefesle boğuldum.

... Kalınlığı...

Sıcaklığı...

Canımı biraz yakmıştı ama inanılmaz da hissettiriyordu.

"Lanet olsun," diye hırladı, sıcak ve öfkeli gözleri benimkilerle çarpıştı. "Sen bakire misin?"

"Belki," demeyi başardım.

"Bana yalan ." İçimden çıkmaya başladı.

Saçlarını sıkıca kavradım. "Eğer şimdi durursan, seni affetmem."

Kıçımı sertçe sıktı ama hareket etmeyi bıraktı. "Bana gerçeği söyle."

Kalbim düzensiz atıyordu. Hâlâ onun içimdeki hissine alışmaya çalışıyordum ama bunu bilmeyi hak ediyordu. "Klan kimsenin bize dokunmasına izin vermezdi. Bizi kendi malları olarak görüyorlardı. Eğer seks yapsaydık, bu enerjimizi tüketir ve daha az kan üretmemize neden olurdu."

Madd homurdandı, "Hangi klan?"

Yine de ona söylemek istemedim.

Ama Sienna'yı kurtarmasını istiyordum... ve onlardan güvende olmak istiyordum. "Garver," dedim.

"Teşekkür ." Dudaklarımı tekrar yakaladı ve zihnim klandan ayrıldı.

Geçmiş bıraktı.

Yavaşça içime girdi.

Bir an daha acı çekti ve ardından sıcak, yoğun bir rahatlama geldi.

İçimde dibe vurdu ve nefesini ağzına verdim. Ellerim saçlarından ayrıldı ve omuzlarına indi.

"Bana nasıl hissettiğini söyle," diye emretti, cevabımı beklerken vücudu hareketsizdi.

"İnanılmaz," diye başardım, konuşurken dudaklarım onunkileri

okşuyordu. Çekildi ve tekrar içime girdi.

İçimden boğuk bir çığlık

kaçtı. Gerçek dışıydı.

O gerçek değildi.

"Kahretsin, benim için ıslanmışsın." Göğsü benimkine karşı titreşti. Parmaklarım omuzlarına daha derinden saplandı.

"Sen de beni benim seni istediğim kadar istiyorsun-oooh kahretsin," inledim, tam da ona ihtiyacım olduğu yerde tekrar iterken.

"Hayır, Vee." Tekrar içimde dibe vurdu ve ben . "Seni çok daha fazla istiyorum."

Tekrar itti.

Ve tekrar.

Her hareketimde çığlıklarım daha da yükseliyordu, ta ki sonunda kendimi kaybedene kadar.

İçime daha sert ve daha hızlı girdi, orgazmımı kendi orgazmıyla kovaladı. Aleti zonkluyordu ve beni serbest bırakmasıyla sular altında bırakırken hırladı.

Yüzümü omzuna bıraktım, çenesi başımın üzerine düşerken göğsüm hızla inip kalkıyordu. Hâlâ içime gömülmüştü ve elleri hâlâ arkamdaydı.

"Nasıl oluyor da hayal ettiğimden daha iyi sikişiyorsun?" diye gürledi.

"Kan kurdu gibi bir şey olmalı."

"*Seninle* ilgili bir şey olmalı." Kıçımı kavrayışını düzeltti ve pantolonundan .

Bir an durakladı ve telefonunu eline aldı. Parmakları bir an için ekrandaydı, sonra telefonu bıraktı ve beni duvardan uzaklaştırdı. Nedenini merak edemeyecek kadar o anın içinde kaybolmuştum.

Kabinde ilerlerken kollarımı boynuna doladım, siki her adımda içimde hareket ediyordu.

Yatağının kenarına oturduğunda kalçalarımı oynatmaktan kendimi alamadım.

Ellerini belimin kıvrımlarına doğru kaydırды. "Isır beni."

"Eğer bunu yaparsam, hala sahip olduğumuz azıcık öz kontrolü de

kaybederiz." "Kendini kontrol etmeyi unut. Beslen, Vee."

Teklifi reddedecek kadar aptal değildim.

Bir kalp atışı sonra dişlerim boğazına gömülmüştü.

Kanı ağzıma doldu ve tadı o kadar erotikti ki beynim çalışmayı tamamen durdurdu. Kalçalarım yuvarlandı, vücudum onunkine doğru eğildi.

Zehrim kontrolünü tamamen elinden almadan önce, ben ondan içerken bir dakika boyunca olduğu yerde kalmayı başardı.

Bir hırıltıyla bizi ters çevirdi ve sırtımı yatağa sabitledi. İçime girerken bacaklarım kıçına dolandı ve onu boşaltmaya devam ettim,

Şehvetin

içinde

kayboldum. O

beni becerdi.

Ben onu

becerdim.

Ve çok geçmeden, hırlayarak beni tekrar serbest bırakmasıyla doldururken, bir nefesle boğazını bıraktım.

İçimden çok erken çıktığında inlememe ya da kalçalarımın arasına diz çöküp dilini klitorisimin üzerinde gezdirdiğinde ettiğim lanete engel olamadım.

Bir sonraki orgazm çok sertti.

Ardından gelen de öyle.

Onu saçlarından tutup yatağa geri sürüklediğimde ne kadar zaman geçtiği hakkında hiçbir fikrim yok, böylece horozunu tekrar alabilirdim, ama kesin olan bir şey vardı:

Bir dostluk bağı, birkaç saat öncesine göre şimdiden çok daha iyi görünüyordu.

OceanofPDF.com

eighteen

LOVE

İşimiz bittiğinde kendimi Madd'in yatağında göğsünün üzerine yayılmış halde buldum. Aleti hâlâ içimdeydi ama kalın basıncı ikimizin de hareket edemeyeceği kadar iyi hissettiriyordu.

Ben gözlerimi kapatıp onun kucağında rahatlarken sırtımı hafifçe okşadı.

Hiç bu kadar memnun hissettiğimi sanmıyordum. Kesinlikle klanla değil. Ya da Tori ve ben birlikte açlıktan ölürken.

Gerçeküstü bir duyguydu.

Kurdum o kadar yüksek sesle mırıldanıyordu ki göğsüm hiç durmadan hafifçe gümbürdüyordu. Madd'inki de aynısını yapıyordu, bu yüzden endişelenecek bir şey olduğunu düşünmedim.

Uykuya dalması sadece birkaç dakika sürdü, elinin ağırlığı sırtımın ortasında duruyordu. Uyanık geçirdiği onca saatten sonra, sonunda uyumuş olması beni hiç şaşırtmadı.

Bir süre onun kollarında kaldım. Drama ve koşturmayla geçen günün ardından yorgun düşmüş olsam da, onun kanı beni uyandırmıştı.

Yemek için biraz acıkmıştım ve canım bir şeyler pişirmek istiyordu. Yani... belki onun için bir şeyler yapabilirdim.

Yine de en sevdiği yemeklerin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Biftek ve patates dışında, ama onu da her zaman pişirirdi.

Diğer odadan gelen telefon sesi dikkatimi beyin fırtınası seansımdan uzaklaştırdı. Benim değildi, o yüzden Madd'in olmalıydı.

Merak beni harekete geçirdi.

Hareket ettiğimde eli belime daha sert bastırdı ve ereksiyonundan kurtulduğumda homurdandı. Bir şekilde uykuda kaldı.

Kurtulmak için kendimi ondan sıyırmak zorunda kaldığımda sıırtmamak için dudağımı ısırdım. Battaniyeyi üzerinden çektiğimde ve sikiinin üzerinde nasıl eğildiğini gördüğümde mücadeleyi kaybettim.

Bu kadar yorgun , seks daha da iyi olacaktı.

Bu düşünce içimi ısıttı ama görmezden geldim, dolabından temiz bir tişört kaptım ve telefonunu bulmak için dışarı çıkmadan önce üzerime geçirdim.

Mutfağa doğru giderken tekrar çaldı ve sesin yerde duran pantolonundan geldiğini fark edince kenara çekildim.

Pantolonunun üstünden almam sadece bir saniyemi aldı ve ekrana baktım.

Birkaç mesaj ve Bauther'dan gelen bir cevapsız arama vardı, ancak bir market teslimat servisinde gelen bir mesaj en üst sıradaydı.

GROCERIES

Daha fazla ürün eklemek için son şans! Siparişler otuz dakika içinde kapanacaktır.

Huh.

Sipariş vermiş olmalı.

BAUTHER

Nasıl gidiyor? Eşini kaçırdığını duydum.

Bir kez daha sıırtmama engel olamadım. Tori sürüdeki diğer kadınlarla konuşuyor olmalıydı, bu da onu terk ettiğim için kendimi daha iyi hissetmemi sağladı.

Bir an düşündükten sonra cevapsız arama düğmesine bastım ve telefon şifre istemeden Bauther'ı geri aradı.

İkinci zil sesinde telefonu açtı. "Hey, Alfa."

"Selam, sen."

Bauther kıkırdadı. "Selam, aşkım. Madd nerede?"

"Uyuyor. Bir şeye ihtiyacım var. Şey, iki şeye." Cevap

vermedi, ben de devam ettim.

"En sevdiği yemeklerin listesine ve telefonunun şifresine ihtiyacım var." Bir süre daha sessizlik oldu.

"Anahtarları burada," diye ekledim. Bu bir yalan olsa da, onları bana vereceğine söz vermişti ve muhtemelen fazla çaba harcamadan bulabilirdim. "Ondan uzaklaşmak isteseydim, sadece giderdim."

Bauther homurdandı. "Pekâlâ. Kod, sürünün başladığı tarih - 1 Aralık. Listeyi telefonuna göndereceğim. Numaranız nedir?"

Bir çırpıda . "Teşekkürler."

"Sorun değil." Bir an durakladıktan sonra ekledi: "Tori sürüyle iyi anlaşıyor gibi görünüyor. Onu çok seviyorlar ve şimdiden grup mesajlarına eklediler. Seni de eklemek istiyorlar."

Beni şaşırttı.

Tori'nin iyi uyum sağladığını bilsem de, aynı şeyi yapmak için bir davet beklemiyordum. Onların alfasıyla çiftleştiğim için bunun mantıklı olduğunu tahmin ediyordum ama...

Bilmiyorum.

Nedense bu beni hâlâ şaşırtıyordu.

"Sevindim. Yeterince kan alıyor mu?"

"Sürüdeki her çiftleşmemiş erkek ona birden fazla kan torbası getirdi, bu yüzden hazır olduğundan eminim."

"Sen de dahil misin?" Alay ettim.

Kıkırdadı. "Evet, ben de dahil."

"Peki, iyi şanslar. Ve eğer yapabilirsiniz listeyi hemen gönderin." "Göndereceğim. Sorduğun için teşekkürler."

"Mmhm. Görüşürüz." Konuşmanın daha fazla uzamasına izin vermeden telefonu kapattım ve Madd'in market alışverişi siparişi vermek için kullandığı uygulamayı açtım. Saate baktığımda bir şeyler eklemek için sadece yirmi dakikam olduğunu gördüm ve telefonumu almak için odama yöneldim.

Elime aldığımda liste geldi.

BAUTHER

Aklıma gelenler bunlar. Daha fazlasına ihtiyacınız varsa, daha fazla düşünebilirim.

Jöleli çörek Biftek

ve patates

Şekerleme

S'mores

Listeye göz kırptım.

Çok rastgele ve *insancaydı*.

Jöleli çörek, biftek ve patates, şekerleme ve s'mores seven bir adamdan nasıl hoşlanmayabilirdim? Özellikle de onun rastgele, ilginç beğenilerini görünüşü ve yoğunluğuyla eşleştirdiğinizde?

İnternette bir sürü yorum alan bir jöleli çörek tarifi bulmak sadece bir dakikamı aldı, ben de Madd'in siparişine malzemeleri ve şekerleme ve s'mores için ihtiyacım olan malzemeleri ekledim.

Siparişin eklerini onaylattıktan sonra kabinin içinde dolaştım ve sonunda keşfe çıktım.

Çok büyük değildi ama küçük de değildi. *Rahatlık* burayı mükemmel bir şekilde tanımlıyordu. Sadece seyrek süslemeler değil, boyutlar da rahattı. Hiçbir şey çok küçük ya da çok dar değildi.

Ev , yüzden üstlenecek herhangi bir iş aramaya zahmet etmedim.

Yiyecekler sabaha kadar gelmeyecekti, yani bir şeyler için fazlasıyla zamanım vardı.

Verandada fark ettiğim salıncağa oturmak için dışarı çıktım.

Salıncağı ayaklarımla yavaşça iterken Madd'in telefonu çaldı ve ekrana baktım.

EDISON

Saat 12'de bölge kontrolü yapıldı. Arazi güvende.

Mesaja tıkladım ve kendimi "İnfazcılar" etiketli bir grup sohbetinde buldum.

Tanımadığım başka bir kişi mesaj attı.

SMITH

Hiçbir gözümüz ya da kulağımız vampirlerle ilgili bir haber bildirmedi. Gece yarısı tekrar kontrol edeceğim.

BAUTHER

Love'in numarasını aldım. Onu gruplara ekliyorum.

Kişimi gruba mesaj attı ve birçok kişi mesajı beğendi.

SMITH

Az önce onu kadın gruplarına ekledim. Teşekkürler!

Telefonum titrediğinde yere baktım.

İki farklı kadın grubu sohbetine eklenmiştim. Biri "Enforcers <3" olarak etiketlenmişti, diğeri ise yanında bir kurt emojisi olan "Wildwood Bitches" olarak adlandırılmıştı.

tutamadım.

Smith bir kadın olmalıydı, çünkü o iki mesaja beni de eklemişti.

Beni üç grup sohbetine daha eklediklerinde telefonum birkaç kez daha titredi.

Aşırı sayıda mesaj dizisi gibi *görünüyordu*, ancak paket büyük bir aile gibi olması gerekiyordu.

Telefonumu yanımdaki salıncağa bıraktım ve Madd'inkine tıkladım.

Hemen daha önce fark etmediğim, Vex adında birinden gelen yeni bir mesaj buldum. Mesaja tıklayıp kelimeleri gözden geçirdiğimde midem sıkıştı.

Madd ona daha önce, bizi yaratan klanın adını söyledikten sonra mesaj atmıştı.

MADD

Garver Klanı sorumlu. Onları dışarı çıkarın. Sienna'yı bulup koruduğunuzdan emin olun.

VEX

Şimdi bir ekip topluyorum. Wildwood'da etraflarını sardım bile, ekibi karargâhlarına saldırmaya hazırlıyorum. İçeri girdiklerinde size haber veririm.

O zamandan beri mesaj atmamıştı, bu yüzden henüz harekete geçmediklerini düşündüm. Karnım hala sıkışık olsa da...

Rahatladım.

Madd tam da ondan beklediğim şeyi yapıyordu. Beni koruyordu. Vex'in kim olduğunu bilmiyordum ama Madd'e klanın adını verdiğimde onlara saldıracaklarını anlamıştım.

Ve Sienna'yı kurtar.

Bunu bu kadar çabuk yapması hazırlıksız yakaladı ama *şaşırtmadı*. Aksine, onun hakkında bildiklerime mükemmel bir şekilde uyuyordu. Bilginin üzerine oturacak ya da bir şey yapmaya karar verdikten sonra bekleyecek türden biri değildi.

Ama yine de gergindim.

Vex'ten ekiplerin içeri girdiğini ya da girdikten sonra nasıl gittiğini duyana kadar kesinlikle uyuyamazdım.

Özellikle de Sienna'nın güvenliği söz konusu olduğunda.

Beklerken zihnimi meşgul edecek başka bir şey bulamayınca Madd'in telefonunu kurcalamaya geri döndüm.

Endişeme rağmen, mesajları söz konusu olduğunda meraklandım.

Arkadaştık ama sadece benim yanımdayken nasıl olduğunu görmüştüm. Sürekli yoğunluğunu. Odaklanmasını ve kararlılığını. Ya sürüsünün yanında farklıysa?

Ya onların yanında daha mutluysa?

Bilmek istedim.

Ama okudukça (ve araştırdıkça) kendimi daha da rahatlamış hissettim.

Madd kendisine gelen her mesaja kısa ve duygusuz cevaplar verirdi. Mesaj üzerinden asla uzun veya eğlenceli bir konuşma yapmaya çalışmadı. Emojiler, gifler ya da başka bir şey kullanmazdı.

Benim dışımda.

Ben konuşmalarımızı bitirmeye çalışırken o devam ettirdi. Gifler ve emojiler kullandı.

Denedi.

Ve bu beni daha *cazip* hissettirdi. Ona daha çok inanmamı da sağladı.

Benimle ciddi olduğunu söylemesi bir şeydi, ama başka kimseyle denemediği yolları benimle denediğini görmek tamamen farklı bir şeydi. Mesajlarında birkaç *yıl* geriye gittiğimde bile konuşmalar hep aynıydı.

Kısa.

Duygusuz.

Çaba eksikliği.

Okudukça daha da meraklandım.

Madd kimdi, gerçekten? biriydi? Benimle nasıl farklıydı? Bunu öğrenmenin tek yolu onunla konuşmak, onu tanımaktı.

Diğer insanların yanında nasıl davrandığını tespit ettiğime tamamen ikna kadar telefonunu devam ettim.

Ciddiyi
m.

Aloof.

Biraz huysuz.

Herkesle arasına mesafe koydu.

Sonra, nihayet ayakkabı mağazasında özür ayakkabımı alırken bahsettiği fotoğraflarını buldum.

Bir ayakkabısını diğerinin yanında tutarken kaşlarının arasındaki kalın kırıışıklığı gördüğümde dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı.

Bir video , oynat düğmesine basmadan önce tereddüt etmedim.

Yirmi dakika boyunca Madd mağazada dolaşıp ayakkabıları karşılaştırdı. Ne kadar saçma olsa da, gözlerim tüm süre boyunca ekrana yapıştı.

Gördüğü ilk çifti kapmakla kalmıyor, onlar hakkında düşünüyordu. İçten içe tartışıyordu.

Bundan daha düşünceli nasıl olabilir?

Sosyal medya takipçisinin sayfasına baktım, Madd'in yıllar boyunca çekilmiş daha fazla fotoğrafına ve videosuna göz attım.

Elbette, kişiliği hakkındaki teorim doğru çıktı.

Her fotoğrafta ve videoda sinirli ya da düpedüz kızgın görünüyordu.

Gülümsediği ya da herhangi bir şekilde mutlu olduğu tek bir fotoğrafını bile bulamadım. Benimleyken *çok sık gülümsemese* de zaman zaman gülümserdi.

İçimden bir ses, onu sürekli itip kakmasaydım ya da ondan kaçmasaydım gülümsemelerimin daha sık olacağını söylüyordu.

Bana tüm hayat hikayesini anlatana kadar onu rahatsız edeceğime karar vererek, benimkini benden öğrendiği gibi, Tori ile mesajlaşmalarımı açtım.

BEN

Duyduğuma göre sürünün en gözde bekarlarının kanlarından oluşan büyük bir zulanız varmış.

TORI

LOL

Bu doğru, ama bunu zaten biliyordun.

Sana kim söyledi?

BEN

Bauther

Ondan Madd'in en sevdiği yiyeceklerin bir listesini istedim ve o da bana senin hakkında bilgi verdi

TORI

Seni bilgilendirmesi gerektiğini düşünmesi çok hoş.

BEN

Mmhm

Kanının tadı nasıl?

TORI

Dondurucularımda bulursam size haber veririm.

Seni aylar önce Madd ile tanıştırmalıydık.

BEN

Ha ha.

TORI

En sevdiği yiyecekler?

BEN

Yeterince kaçındım. Şimdi, onunla deniyorum

TORI

LANET OLSUN. Dikkat et, Archer Madden. Kalbini benim kızıma kaptırmak üzeresin.

BEN

Bir an kiminle konuştuğunu unuttun mu?

TORI

Hayır, sadece kendimi kaptırdım.

Ama senin adına sevindiğimi biliyorsun. Onun inatçılığı seninkiyle iyi gider.

BEN

Benim kurdum da benzer bir şey söylüyor

TORI

İkinizin de alfa olduğunu mu?

BEN

Belki de

TORI

Kurdum sizi ilk kez birlikte gördüğünde

BEN

Kurdun kan torbalarından herhangi birine ilgi gösterdi mi?

TORI

Neyse ki hayır. Olursa anlarsın, çünkü sen ne olduğunu anlayamadan ben bu şehirden gitmiş olacağım.

BEN

LOL

Evet, doğru.

Eğer kaçma ihtimalimiz olsaydı, aylar önce gitmiş olurduk.

TORI

Şşş. Bırak da kendime yalan söylemenin tadını çıkarayım.

BEN

Tamam. Çabucak gidersin.

TORI

Aynen öyle.

BEN

Ona klanın adını daha önce söylemiştim. Hemen birine bir mesaj göndererek onları indirmesini ve Sienna'yı kurtarmasını söyledi. Adam henüz ekibini gönderme konusunda mesaj atmadı ama yakından izliyorum

TORI

Sonunda

Onun için endişelendim.

BEN

Ben de öyle. Ona daha önce söylemeliydim.

TORI

Siz de durumunuzdan korkuyordunuz ve aradan o kadar uzun zaman geçmedi.

BEN

Hala kötü hissediyorum.

TORI

Ona zarar vermezler. Biz gidince ellerinde bir tek o kaldı.

BEN

Biliyorum.
Yine de.

TORI

Endişelenmeyi bırak. O anlayacaktır. O seçimini yaptı.

BEN

Biraz daha zaman olsaydı, onu bizimle gelmeye ikna edebilirdik.

TORI

Geçmiş geçmişte kaldı, Aşkım. Bırak orada kalsın.

Gözlerim onun mesajlarına takıldı.

O haklıydı.

Şu ana odaklanmam gerekiyordu.

BEN

Vex'ten haber aldığımnda sizi bilgilendireceğim.

Bana bir başparmak işareti yaptı.

Birkaç dakika boyunca karanlığa baktım ve sonunda uyuyamasam da Madd'e yakın olmak istediğimi kendime itiraf ettim.

Ben de ikimizin telefonunu da kulübeye ve onun yatak odasına taşıdım.

Yanında yatağa girdiğimde sırtımı ön tarafına doğru çekti. Ereksiyonu kalçalarımın arasına sıkışmıştı ama bu beni tahrik etmiyordu. Sadece beni biraz rahatlattı.

Ne de olsa onun yanında kendimi güvende hissediyordum.

Sonraki birkaç saati Pinterest'te vakit harcayarak, Madd'e sokularak ve Vex'ten haber bekleyerek geçirdim. Uyumak hâlâ olasılıklar dünyasının çok dışındaydı.

Ama sonunda sabah 5'te mesaj attı.

VEX

İki takım da şimdi giriyor. Bizi izlemeye devam edin.

Karnım daha da sıkıştı. Tüm

vücudum gerildi.

Sonunda tekrar mesaj atana kadar geçen yarım saat hayatımın en uzun süresiydi.

VEX

Wildwood'daki vampirlerin hepsi güvende. Klanın merkezinin yarısı da öyle. Liderleri ellerinde, yani Sienna'yı bulmaları an meselesi. Bittiğinde sana haber veririm.

Sonraki bir saat, önceki otuz dakikadan bile daha uzundu.

Bir sonraki mesaj , sesli rahatlama iç çekişime engel olamadım.

VEX

Takım onu aldı. Konuştuğumuz gibi onu Wildwood'a giden bir uçağa bindiriyorlar. Klan liderlerinin öldürülmeden önce acı çekmelerini sağlayacağım. Vampirlerin geri kalanı hapse girecek.

Dağların derinliklerinde ejderhalar tarafından yönetilen doğaüstü bir hapishane vardı. Vampirler orada yavaşça ve acı çekerek ölüyordu. Belki de klanın bunu yaşayacak olmasına üzülmeliydim ama üzülmedim.

Onları bir daha görmek zorunda kalmayacağıma seviniyordum.

"İyi misin?" Madd mırıldandı, saçlarımı hafifçe geriye çekerken parmakları yüzümde yumuşacıktı.

"Ben iyiyim. Vex Sienna'yı buldu."

Başını kaldırdı, telefonunu elimden alırken bakışları hızla uyandı. Biraz rahatlama önce mesajlara hızlıca göz attı.

"Güzel. Güvende olmasına sevindim." Dudakları yanağımı okşadı. "Bana uyanık olduğunu ve haber beklediğini söylemeliydin. Dikkatini dağıtırdım."

"Uyumaya ihtiyacın vardı."

Ağzımı kendi ağzıyla yakaladı ve beni yavaşça öptü. Çekilmeden önce birkaç dakika boyunca kendimi bu hissin içinde kaybettim. "Wildwood'a geri dönmeliyiz. Oraya vardığında orada olmak istiyorum."

"Elbette." Yataktan kalkmadan önce dudakları son bir yumuşak öpücükle tekrar benimkilere değdi.

Bir gün önceki kıyafetlerimi giydim ve o da giyindi. Ayakkabılarımızı giyerken kapı çalındı ve saate bakınca bunun market alışverişı olduğunu anladım.

"Bauther'dan telefonunun kodunu aldım ve market siparişine bazı şeyler ekledim. Sürpriz olması gerekiyor, o yüzden hiçbir şeye yakından bakma," dedim ona, ön kapıyı açarken.

Elleri kalçalarımı hafifçe kavradı ve beni kapının eşiğinde durdurdu. "Yiyecekler *bizim*. Ve eğer benden telefonumun şifresini isteseydin, sana kendim verirdim."

"Burnumu sokacak olsam bile mi?"

"Saklayacak bir şeyim yok. Devam et." Dudakları boynumun kenarına değdi ve beni bırakıp yanımdan geçmeden önce belimi hafifçe sıktı.

Gizlice gözetlememi onaylamasını kesinlikle beklemiyordum.

Ama ben fırsat bulamadan tüm market poşetlerini kapması ve yardım etmeme izin vermeden kamyona yüklemesi beni hiç şaşırtmadı.

Birkaç dakika sonra yoldaydık, Wildwood'a doğru uçuyorduk.

nineteen

LOVE

Wildwood havaalanına giderken Tori'yi kabinden almak için vaktimiz yoktu, bu yüzden doğrudan oraya gittik.

Madd'in bağlantıları sayesinde uçağı indiğinde dışarıda onu bekliyorduk. Elini sıkıca kavradım ve o da ölümüne kavrayışım hakkında tek kelime etmedi.

Birkaç iri yarı, mürekkepli kurt adamdan sonra uçaktan indi. Onu gördüğümde midem daha da sıkıştı.

Açık teni her zamankinden daha solgundu.

Endişeli kahverengi gözlerinin altında koyu halkalar vardı.

Onu son gördüğümde olduğundan daha zayıftı.

Düz sarı saçları bükülmüş ve kaburgalarının tepesine kadar karışmıştı.

Üzerinde sadece bir çift bol, yırtık pırtık gri tayt ve üzerinde kan lekeleri olan açık pembe bir kazak vardı.

Madd'in elini bıraktım ve ona doğru koştum. Önündeki iri adamlar yolumdan çekildi, bakışları arkamda bıraktığım arkadaşşıma kaydı ve Sienna'ya sertçe çarptım.

Bana sıkıca sarıldı, ben de onu daha da sıktım.

"Seninle birlikte gitmeliydim," diye fısıldadı. "Onları peşimden gönderdiğin için teşekkür ederim."

"Bizimle gelmen için seninle konuşmalıyım," dedim, gözlerim dolmuştu.

"Bu senin hatan değil." Gözyaşları omuzlarıma çarptı.

Sonunda birbirimizi bırakmadan önce bir dakika daha birbirimize sıkıca sarıldık. Bakışları hemen arkamdaki birine takıldı ve gözleri büyüdü.

Omzumun üzerinden baktım ve Madd'in elleri cebinde orada durduğunu görünce rahatladım.

Dostça ya da en azından rahat görünmeye çalışıyordu. Gerçekten de öyleydi. Onu iyi tanıımıyorsanız, her zaman sizi öldürmeyi düşünüyormuş gibi görünen o yüzlerden birine sahipti.

"Sienna, bu Archer Madden. Eşim." Elini tuttum ve hafifçe sıktım. "Wildwood sürüsünün alfası ve seni kurtarmaları için diğerlerini gönderen kişi."

"Peki, teşekkür ," dedi, sesindeki ve yüzündeki tedirginlik çok açıktı.

"Elbette." Madd'in sesi yumuşaktı.

Sienna'yı yanıma çektim ve ona tutundum. Benden birkaç santim daha uzun olmasına rağmen, ayrı kaldığımız süre içinde o kadar kilo vermişti ki rüzgârda uçup gitmesinden endişe ediyordum.

Havaalanından çıkıp Madd'in kamyonetine doğru yola koyulduk. Sürünün bulunduğu mahalleye giderken arkada onunla birlikte oturdum ve ayrı kaldığımız süre boyunca olan biten her şeyin özetini anlattım.

Tori'nin evine vardığımızda biraz daha rahat görünüyordu. Çok değil ama biraz.

Olanlardan sonra kendini toparlayacağını bilecek kadar. Üçümüz de hayatta kalanlardan başka bir şey değildik.

Tori'nin evinin eşiğinden içeri girer girmez ağır narenciye kokusu gözlerimi yaşarttı. Elimi yüzümün önünde sallayarak kokuyu dağıtmaya çalıştım ama nafiile.

Sienna hareketlerimi taklit ederek, "Lanet olsun," diye öksürdü.

"Gerçekten çiftleşmek istemiyor," dedim, ilerlemeye devam ederken hızla göz kırpım.

"Hayır, öyle değil," diye karşılık verdi Tori. Bir dakika sonra girişte kollarını Sienna'ya dolamış ve ona benim gibi sıkıca sarılmıştı. "Bize her şeyi anlat," diye emretti ve buzdolabından yiyecek bir şeyler çıkarıp Sienna için kocaman bir tabak hazırladı.

Madd mutfaktaki bar taburelerinden birine oturdu ve Tori ile ben ayrıldıktan sonra olanları anlatmaya beni de yanına çekti. Çenesini başımın üstüne yasladı ve kollarının ortama dolanması, en iyi arkadaşlarımdan birinin neler yaşadığını bilmenin verdiği endişeye rağmen kendimi güvende hissetmemi sağladı.

Tori hikâyemizi kendi açısından anlatmaya başladığında vücudum yavaş yavaş gevşedi. Uykusuz geçen gecemin yorgunluğu nihayet etkisini göstermeye başlamıştı.

Bir süre sonra Tori, "Sanırım Love yatmaya hazır," dedi. Kendimi uyandırmaya çalışarak başımı salladım.

"Hiç yorgun değilim," diye mırıldandım.

"Çıkın buradan," dedi ve bizi ön kapıya doğru salladı. Madd usulca ayağa kalktı, beni ayağa kaldırdı ve sendelediğimde beni sabitlemek için bir kolunu belime doladı.

Sienna'nın midesi yemek yerken yüksek sesle guruldadı ve yüzünü buruşturdu. Kana ihtiyacı vardı.

"Dondurucularımla dolu, bu yüzden sizi bağlayacağım. Aşk ve alfa kendilerini gösterebilirler," dedi Tori. Sienna'yı garajına açılan kapıya doğru götürdü; orada fazladan iki dondurucu olduğunu biliyordum. İkisi de ona kan torbalarını getiren bazı adamların hediye siydi.

Hepsi onun ierlerinden biriyle iftleşmesini umuyordu.

Kamyona geri döndük ve eve giderken ormana girip çıkan birkaç kişinin yanından geçtik.

İerlerinden ilki bize doğru bir selam attığında Madd camları indirdi.

İkinci grup el salladı. Üçüncüsü sırttı ve bize başını salladı.

Tanıştığımız geceki barmen olduğunu hatırladığım bir kadın -Jerri- bizi görünce gülümsedi. Yoluna devam etti ama "iftleşmeniz için tebrikler Alfalar!" diye seslendi.

Başlık beni biraz daha uyandırdı.

Madd bacağımı hafifçe sıktı.

ÇABUCAK EVE VARDIK. Burayı evim olarak görmeye başladığıma inanamıyordum ama .

İçeri girerken derin bir nefes aldım. Madd yine yardım etmeme izin vermediği yiyeceklerle arkamdaydı.

Hatta ev gibi kokuyordu. Ben, Madd ve bir şekilde rahatlık gibi.

antalarla mutfağa giderken dudakları yanağımı okşadı. Ben görmesini istemediğim her şeyi çıkarana kadar poşetlere dokunmasa da onları hızlıca birlikte kaldırdık.

Onun için pişirme planımı daha uzun süre gizli tutabileceğimden emin değildim ama elimden geleni yapacaktım.

Biz işimizi bitirirken kapı çalındı. Madd bir süre sonra kapıyı açtı ve kimseyi selamladığını duymayınca omzumun üzerinden baktım.

Onu verandadan kocaman bir alüminyum tabak yemek taşırken bulduğumda kaşlarım havaya kalktı.

"Srn oldukça harika," diye itiraf ettim.

"Sürümüz öyle," diye kabul etti. "Yine de şu anda akşam yemeği yemek yerine seninle yatakta olmayı tercih ederim."

Gülümsemem genişledi. "Uyuyorsun, değil mi?"

Bir onay sesi çıkarmadan önce gözleri yavaşça vücudumda gezindi.

"Uyuyorum."

Güldüğümde ifadesi yumuşadı.

Çatal ve bıçakları aldım, sonra masada ona katıldım. "Bize ne bıraktılar?"

Benim yanımdaki koltuğa oturdu ve tabağın üzerindeki alüminyum

folyoyu soydu. Yemeği gördüğümde midem guruldadı.

Tavuk, pilav ve sebzeler, sosla yıkanıyor. Yummm.

"Sanırım *bizim* pakete aşık oldum," dedim ve bir takım kaplar alıp içine daldım. O kadar güzeldi ki, ilk ısırıkta inlememe engel olamadım.

Bir ısırık aldı, homurdanmadığı fark ediliyordu. Yeme şekli bana onun da hoşuna gittiğini söyledi.

Ve eğer istersem onu nasıl inleteceğimi biliyordum.

"sağlayabileceğimden emin değilim," diye itiraf ettim, lokmalar arasında.

"Daha önce hiç bir sürüye katılmadım.

"Benimle çiftleştin. Seni varsayılan olarak

sevecekler." Ona pis bir bakış attım.

Çatalını bıraktı ve yüzümü kavradı, gözlerim onda kalacak şekilde beni tuttu.

"Canlı, kararlı ve eğlencelisin. *Eğlencelisin*, Vee. Seni sevmek isteyecekler çünkü sen benimsin - ama öyle olmasan bile, bizimle bir yer bulacaksın. Seni kim olduğun için sevecekler."

Boğazım şişti.

Başımı eğdim.

İltifatlar ve ben... şey, biz tanışmıyorduk. Tori, Sienna ve ben çoğunlukla iğneleme ve ortak travma temelinde iş görüyorduk. Etkileşimde bulunduğum diğer herkes ya fırında çalışan bir iş arkadaşım ya da bana işkence eden ve beni kullanan klanın bir üyesiydi.

Sonunda yanağımı bıraktı. "Şu anda o kadar güzel kokuyorsun ki, beni deli ediyorsun."

Konunun değişmesiyle bir kahkaha attım. "Günün bu şekilde geçmesinden sonra nasıl azdın?"

"Sanırım hâlâ gereken çok uzun yıllar süren bir yalnızlığım var." "Yalnızlık mı?" Yemekten bir ısırık daha aldım ama başımı hafifçe eğdim.

O da bir ısırık daha aldı.

Sonunda cevap vermeden önce çiğnerken bekledim.

"Sürü, yalnızlığımın acısını hafifletti ama silmedi. Kurdum eşini istiyordu. Ben dişimi bulmak ve ona sarılmak istiyordum. Yıllar boyunca, on yıllar boyunca yalnız uyumak cehennem gibi hissettirdi."

Uzun bir süre onu inceledim.

Yemeğe geri döndü.

Belli ki kaçınma planım başarısız olmasına rağmen çok iyi işlemişti.

Kaderin beni adamdan kendimi çok fazla uzaklaştırmıştım. Kan kurdu olmam umurunda değildi.

O sadece... beni istedi.

Ve ben de onu istedim.

Belki de her şeyden daha fazla.

Ama aynı zamanda hikâyesini de bilmek istiyordum. Kim olduğunu ve neler yaşadığını.

"Bu kadar uzun süre acı çekmek zorunda kaldığın için üzgünüm," dedim sonunda.

"Acı çekmeye değdin."

"Bunu için elimden geleni yapacağım." Gözlerini bana dikti.

Kaplarını yere koydu.

Ve bir an sonra, devasa, kaslı alfa mutfak zeminindeydi. Bacaklarımı ayırıyordu.

Kıçımı sandalyenin kenarına sürüklüyor.

Külotumu indiriyor.

Ve klitorisimi yalıyor.

Çatalımı ve bıçağımı düşürdüm.

"Bana buna değmediğini bir kez daha söylemek ister misin?" diye homurdandı arasından. Dili tekrar klitorisimin üzerinde gezindiğinde inledim.

Ve tekrar.

Ve tekrar.

"Hayır," diye başardım.

"İstediğim buydu. İstediğim şey sensin, Vee. Sen benimsin. Anladın mı?"

Beklemeden önce dili tekrar kabaca üzerimde gezindi. "Ben seninim."

Göğsü memnuniyetle gümbürdedi ve bacaklarımı daha da ayırdı.

Parmaklarım saçlarına dolanırken, beni diliyle ve parmaklarıyla çok hızlı bir şekilde uçurumun kenarına sürükledi. Ağzında paramparça olduğumda, zevkimin her damlasını yalayarak tekrar gürledi.

Sonunda kalçamın iç kısmını öptü.

Sonra üzerimi örtmek için elbisemi tekrar aşağı çekti ve masanın altından kayarak çıktı.

Tekrar yanıma oturup sandalyesini yaklaştıırken eli bacağıma indi.

Bir ısırik daha aldığında hâlâ sersemlemiştim.

Çatalımı doldurup bana uzattı, ben de bir süre sonra itaatkâr bir şekilde o ısırığı da aldım.

Gerçeğe dönmem birkaç dakikamı aldı, özellikle de yemek yerken çıplak kalçama masaj yaparken.

Bunu yaptığımda, aklım beni indirirken benden hiçbir şey istememiş olduğu gerçeğine takıldı.

Bu düşünce aklımdan çıkmadı.

olunca, başka bir gerçeği kabul etmek zorunda kaldım. Daha zor bir gerçeği.

İlişkimizden benim kadar çok şey almıyordu. Ben de *ona* çok şey *vermiyordum*.

Seks ve yapmayı planladığım yemekle birlikte kanepesinde o konuşmayı yaparak aradaki farkı düzeltmek için adımlar atmıştım bile. Ama genel olarak, hala benden çok daha az alıyordu.

Ve dürüstçe?

Bunu değiştirmek istedim.

Yemek yerken aklımdan olasılıklar geçti. Birçok, birçok olasılık.

Yine de herhangi birinden bahsetmeden önce ikimizin de yavaşlamasını bekledim.

"Klanla her şey yoluna girdiğinde fırındaki çalışma saatlerimi azaltmam konusunda ne düşünüyorsun?" Çatalını ağzına götürürken ona sordum.

Dudaklarında aniden durdu.

"Diğer fırıncıların çoğu haftada on saatlik dört vardiya çalışıyor. Birkaçı beş sekizlik yapıyor. Şu anki programımı göz önünde bulundurursak, patronumun üç on ikiyi kabul edeceğinden eminim. Eğer mümkün olacağını düşünüyorsanız, benim çalışma günlerimi de sizinkilerle aynı günlere denk getirmeye çalışabiliriz."

Çatalını yavaşça tabağa geri indirdi, sonra bana daha fazla bakabilmek için sandalyesinde döndü. Eli hâlâ kalçamdaydı ve orada kalmasını umuyordum.

"Bunu çok isterim, Vee."

Omuzlarım biraz gevşedi.

Bu fikre sıcak bakacağını biliyordum ama yine de onayladığını duymak iyi hissettirdi.

"Programımı birkaç ay önceden hazırladım, dolayısıyla onları sıraya koyabiliriz."

"Ne kadar boş zamanımız olacağını bir düşünsene," diye düşündüm ve yüzümü ona döndüm. Dizlerimiz birbirine vurdu ama ikimiz de kıpırdamadık. "Yürüyüş yapabiliriz, kurtlarımızı serbest bırakabiliriz, birlikte film izleyebiliriz, çalışmadığımız günlerde sabah seksi yapabiliriz..."

"Bu fikre bayıldım," diye mırıldandı kurdum.

"Kulağa inanılmaz geliyor. Özellikle son fikri çok beğendim." Madd'in gözleri parladı.

Dudağımı ısırarak başımı salladım. "Ve eğer ikimiz de eminsek, bağı mühürlememek için hiçbir neden yok."

"Ciddi misin sen?" Bakışları yoğundu ve yüzümde geziniyordu.

"Ben olsam bu konuda şaka yapmazdım, Arch."

"Ben her an bağı mühürlemeye hazırım. Ne kadar çabuk kalıcı hale getirirsek o kadar iyi."

Vücudum ısındı.

Ve sandalyemden kayarak Madd'in önünde diz çöktüğümde aramızdaki şeyleri eşitlemek için son çabamı gösterdim. "Ne yapıyorsun-" elimi şortunun üzerinden ereksiyonunun üzerine kaydırduğımda sözünü kesti.

Onu serbest bıraktığımda küfretti.

Öne doğru eğilip dudaklarımı ona doladığımda dili daha da renklendi.

"Lanet olsun," diye hırladı, ben onun uzunluğunun üzerinde sallanırken. Ne yaptığımı bilmiyordum ama fikir oldukça basitti. Ve yanlış bir şey yaparsam bana söyleyeceğini düşündüm.

Elleri dalgalarımın dolandı, ben onu daha derine çekerken neredeyse acı verecek kadar sert kavradı. "Sikim ağzındayken çok iyi görünüyorsun. Dayanamayacağım."

İltifatı karşısında mırıldandım ve şiddetli bir şekilde küfretti, ağzımın içinde kontrolünü kaybederken kalçaları sarsıldı.

Yüksekten aşağı inerken küfürleri havayı doldurdu, hala saçlarımı can havliyle tutuyordu. "Çok hızlıydım amına koyayım," diye homurdandı sonunda, ben ağzımı ondan ayırırken.

"Mükemmel olduğunu düşünmüştüm," dedim dilimi onun alt tarafına doğru sürükleyerek, sadece sarsılmasını izlemek ve tekrar küfrettiğini duymak için. "Benim merhametime kalman hoşuma gidiyor."

"Her zaman senin merhametine kalmışımdır, kadın."

"Evet, doğru." Kucağına oturmadan önce kendimi ayağa kaldırdım.

Elleri saçlarımı bıraktı, onun yerine kıcımlı sardı. "Bu doğru. Bana zıpla diyorsun, ben de ne kadar yükseğe diye soruyorum."

"Sana gitmeni söyledim ve sen beni kamarana sürükledin," diye karşı çıktım.

"Aslında benden kaçtığını söylemiştin."

"Anlambilim."

"Bana bağlısın, Vee. Bana çekip gitmemi söylemediğin sürece, senin için her şeyi yaparım." Kıcımlı sardı.

"Beni bu sandalyede bile becerir misin?"

Gözleri hınzırca parlıyordu. "Zor bir tane." Ağzımı yakaladı, beni sert ve hızlı bir şekilde öperken bizi aynı hizaya getirdi.

Üzerine çöktüm, onu alırken ağzına doğru inledim. Belki de bir eş tam da ihtiyacım olan şeydi.

Belki de yüzüme çarpana kadar bunu fark etme şansım olmamıştı...

Ya da beni hapse attı.

OceanofPDF.com

İşimiz bittikten sonra ben Madd'in kucığında otururken tembelce yemeğimizi bitirdik. Külotum hâlâ yerdeydi ama umurumda değildi.

Madd'in her iki dakikada bir elini kaygan göbeğimin üzerinde gezdirdiği düşünülürse, takmaya çalışsam hemen geri çıkaracağından emindim.

"Her zaman sert misin?" Merakla sordum.

"tanıştığımdan beri, neredeyse sürekli oldu." "Daha

önce azgın değil miydin?"

"Eşim olmayan bir kadınla seks yapmakla hiç ilgilenmedim." "Ama

bakire değildin." Ona yaslandım.

Parmakları tekrar klitorisimin üzerinde kayarak beni yavaşça tahrik etti. "O zamanlar çoğu genç erkek kadar azgındım. Birkaç deneme, benim olmadığını bildiğim bir kızla ilgilenmediğimi kanıtladı. O zamandan beri güzel kokan birkaç kızla tanıştım ve onların benim eşim olabileceğini düşündüm, bu yüzden onlarla seks yaptım."

"Ve?"

"Ve kurdum tam aletimi ıslattığım sırada ilgilenmediğini fark etti. Çekildim, kadını parmaklarımla boşalttım ve oradan ayrıldım."

Kaşlarım yukarı doğru kalktı. "Yani gençliğinden beri bir kadınla orgazm olmadın mı?"

"Aslında küvette birlikte olana kadar bir kadınla hiç orgazm olmamıştım."

Kahretsin.

"Ciddi misin?"

"Mhm." Dudakları boğazımın kenarına değdi.

"Özür mü dilemeliyim yoksa sizi tebrik mi etmeliyim emin değilim."

Kıkırdadı. "Onun yerine sana dokunmama izin ver." Salgılarımızın kayganlığını kullanarak klitorisimi tekrar okşadı.

Gülünç derecede iyi hissettirdi.

"Özür dilemek için mi yoksa tebrik etmek için mi bana dokunuyorsun?"

"Umurumda bile değil." Klitorisimi yavaşça daire içine aldı. "Çok iyi hissediyorsun."

"Sen de öyle."

Klitorisime biraz daha baskı uyguladı ve kolunu tuttum, bana dokunduğunda sıkıca tuttum. Gözlerim kapalıydı, kalçalarım onunla birlikte hareket ediyordu.

"Bunun için ne kadar uzun zamandır beklediğimi bilemezsin," diye gürledi, parmağı hâlâ hafifçe hareket ediyordu.

Mükemmeldi.

Delicesine, yoğun bir şekilde mükemmel.

"Bilmek istediğimi sanmıyorum," demeyi başardım.

Kıkırdaması göğsünü sırtıma doğru titreştirdi.

"İnternette fotoğraflarını buldum. Onlara hiç gülümsememişsin" dedim.

"Onlarla ilgilenmiyordum."

"Ama benimle ilgileniyorsun?"

"Gerçekten ilgileniyorum." Madd klitorisime daha sert bastırdı ve ben yemin ettim, zevk peşinde koşarken vücudum sarsıldı. Kalın parmaklarından biri içime kaydı ve kontrolümü kaybettim.

Sert bir şekilde doruğa ulaştığımda çığlıklarım havayı doldurdu, eli hala üzerimde ve içimdeydi. Zevkim azalırken göğsüm hızla inip kalkıyordu ama o hâlâ bana dokunmaya devam ediyordu. "Bu işte bu kadar iyi olmamalısın."

Dudakları hızlı ve hafif bir öpücükle boğazımı okşadı. "Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum."

"Bu bir." Arkamı döndüm ve tekrar üzerine çıktım. Beni hareket ettirirken elleri kıcıma indi ve yarığımı ereksiyonunun uzunluğuna karşı ayarladı.

Gözleri yaktı. "Seninle işim bitmemiştir."

"Öyle olup olmadığını sormadım." Ellerini saçlarıma doğru kaldırdım. "Eğer bazen kontrol sende oluyorsa, ben de oluyorum. İkimizi de boşaltmama izin ver," dedim, kalçalarımı hareket ettirerek sikinin başını açıklığımla aynı hizaya getirdim.

Alnındaki bir damar şişkinleşti ve parmakları kabaca saçlarıma gömüldü. "Bırakmak benim için çok zor."

"Fark ettim." Kalçalarımı hareket ettirerek birkaç santim içine girdim ve çenesi sıkıştı. "İyi hissediyor musun?"

"Hiçbir fikrin yok." Sesi gergindi. "Seni çıplak istiyorum."

"Yetki bende," diye onu uyardım ama elbisemi başımın üzerinden sıyırdım, ardından da sütyenimi.

Sonra gömleği kayboldu.

Onu daha fazla hissetmek isteyerek çıplak göğsüm onunkiyle buluşacak şekilde eğildim ve dilimi ağzına soktum.

Saçımı sıkıca kavradı.

Öpüşürken sikiinin geri kalanını yavaşça aldım, ben üzerine çökerken ağzlarımız savaşıyordu. Sonunda kanalımın arkasına ulaştığında ağzımın içinde inledi ve ben de kalçalarımı döndürüp onu tam istediğim gibi kullandığımda onunkine doğru inledim.

Benimle birlikte hafifçe hareket etti ve ben onu durdurmaya çalışmadım. Çok iyi hissettiriyordu ve onun gibi içime gömüldüğünde çoktan sınıra yaklaşmışım.

Çok geçmeden birlikte kontrolümüzü kaybediyorduk. Zevkimizi bulduğumuzda hırıltısı çılgılımla birleşti ve nefes almak için göğsüne çöktüm.

"Buna alışabileceğini düşünüyor musun?" Ona sordum, hâlâ nefes nefese. "Bazen kontrolü ele almama izin vermeye?"

"Hep böyle bitecekse, bir yolunu bulacağım." Saçlarımı hafifçe çekiştirdi. "Vücudunu bu kadar yoğun seveceğimi fark etmemiştim. Bu gerçek dışı."

"Ben mükemmelim," diye mırıldandım. "Bir vampirin en kötü yanları ve bir kurdun en kötü yanları bir arada."

"Bir vampirin en kötü yanları bile bu kadar iyi hissettirmez." Kalçalarını hafifçe iterek benden yumuşak bir kahkaha aldı. "Ve ben senin hem açlığını hem de kurdunu seviyorum."

"Beni kişisel kan torbanız olarak kullanmak istemediğinize sevindim," diye itiraf ettim. "Bir ömür boyu bunu sürdürmek zor."

"Geçmişim birini bu şekilde kullanamayacak kadar bok dolu," dedi. "Özellikle de dostumu."

"Ne demek istiyorsun? Geçmişinin kurt şekil değiştirenlere bir yuva sunmakla dolu olduğunu sanıyordum."

Bir an sessiz kaldı. Uzun bir an.

Saçlarımı bıraktı ve ellerini kığıma doğru kaydıldı. "Ailemi kurtaramadım. Savaş sırasında ordulardan birine liderlik ettim. Sürülerden birini. Ailem benim ordumdaydı. Annem, babam, iki erkek kardeşim ve kız kardeşim. Ben yapmadım

Onları kavgadan uzak durmaları için ikna etmeye çalışmaktan sıkıldım. Dinlemezlerdi. İnsanlar bombalarını ilk kez üzerimize çevirdiklerinde ön saflardaydık. Hepimiz vurulduk ama ben zar zor hayatta kaldım. Onlar kurtulamadı. Onları kurtaramadım."

Kahretsin. "Özür dilerim."

"Bu senin hatan değil. Artık burada benimle olduğun için mutluyum. Ve umarım ne pahasına olursa olsun ailemizi koruyacağımı biliyorsundur. Sevdığım insanları bir daha kaybetmeyeceğim."

Boğazım düğümlendi. "Biliyorum."

"Sürüyü onları kaybettikten sonra yarattım ama bu kasıtlı değildi. Savaş sona erdikten sonra geri çekildim ve kendi başıma yas tutmak için kulübemi inşa ettim. Hayatta kalan diğerleri beni takip etti. Daha fazlası da onları takip etti. Hepimiz acı çekiyorduk ve birbirimizi geri çeviremezdik. Böylece sayımız arttı ve kasabaya taşınmak zorunda kaldık. Wildwood neşe üzerine kurulmamıştı, paylaşılan keder üzerine kurulmuştu."

"Belki de artık buraya aitimdir."

"Tabii ki biliyorsun. Sen benimsin." Elimi omzundan tutup dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerime bir öpücük kondurdu.

"İşte sahiplenme duygusu," diye hafifçe takıldım.

"Her zaman bol miktarda olacak."

"Buna inanmakta zorlanmıyorum."

Dudakları tekrar yukarı doğru

kıvrıldı.

"Peki, bağı nasıl mühürleyeceğiz?" Ben sordum.

Bakışları ısındı. "Birimizin büyüyü çağırması ve diğerinin de bağı kabul etmesi kadar basit. Bunu yapan Latince bir kelime var. *Aeternum*. Sonsuza kadar demek."

"Bu kadar basit, ha?"

"Mmhm." Parmak eklemlerimi tekrar öptü.

"O zaman *Aeternum*, Arch. Ben seninim, sen de benim."

Gözleri erimişti. "Sonsuzluğumuzun geri kalanını seni mutlu etmek için elimden gelen her şeyi yaparak geçireceğim. *Aeternum*, Vee."

Bağın büyüğü üzerimden geçti. Keskin ya

da acı verici değildi.

Yumuşaktı.

Samimi.

Güçlü.

bir şeyin gerildiğini hissettiğimde gözlerim yaşardı. Güçlü ve kalıcı bir şey.

Madd beni yavaşça öptü.

Ereksiyonu içimde kaya gibi sertleşmişti ama azgın değildim. Dudaklarımı bıraktıktan sonra hâlâ yorgun göründüğünü fark ettim.

"Daha fazla uykuya ihtiyacın var," dedim parmaklarımla saçlarını hafifçe okşayarak. "Senin de öyle."

"O zaman beni yatağa götür, dostum." Ona bir gülümseme gönderdim.

Gözlerinde okuyamadığım duygular vardı. Bir ömre bedel.

Ayağa kalktı ve beni kollarının arasına aldı. Gözlerinde yeni bir ışıkla bana sırtırken şaşkın bir kahkaha attım. "Benim için zevkti."

twenty-one

MADD

Lovene'i yatağa götürmek yerine onu banyoya taşıdım. Bana yaslandı, gözlerini kapattı ve içimde daha fazla duygu kabardı.

Gurur.

Minnettarlık.

Umut.

Neşe.

Bu duygularla ne yapacağımı bilmiyordum ama onları hiçbir şeye değişmezdim.

Su ılıyınca gideri tıkadım. Küvet dolduğunda rahatladık, vücudu hâlâ benimkine yaslanmıştı.

"Azgınlığının derinliklerini henüz keşfedememişim gibi hissediyorum," diye mırıldandı Lovene, hâlâ göğsüme doğru kıvrılmıştı.

Kıkırdadım. "."

"Bir gün ikimizin de orayı keşfedecek kadar uykusu ve yiyeceği olacak."

"Er ya da geç, umarım." "Ben de öyle."

duvara yasladım, onu kollarımın arasına aldığım için hâlâ çok mutluydum ve sırtını hafifçe kaşıdım.

Ben devam ederken keyifle iç çekti.

"ok güzel hissediyorsun," diye mırıldandı.

"Sen de öyle." Kendimi alnından öpmekten alıkoyamadım. geçmeden yıkandık ve kendimizi yatağa atmadan önce kurulandık.

Love ne göğsümü hafifçe itti, ben de onun yumuşak komutuyla sırt üstü döndüm. Üstüme çıkıp yüzünü tekrar boynuma gömdüğünde, bedenim tahmin ettiğimden daha fazla gevşedi.

Kadınım güvendeydi ve kollarımdaydı.

O artık *benimdi*. Kalıcı olarak.

Dünyadaki hiçbir şeye değışmeyeceğim kopmaz bir bağla.

"Bizim için mükemmel bir eş seçtim," diye gürledi kurdum.

"Yaptın," dedim, itiraz etmek için bir nedenim yoktu.

Çiftleştiğim ve mutlu olduğum bir hayatı hayal etmeye cesaret edememiştim... Ama şimdi buna sahiptim ve asla bırakmayacaktım.

Gitmesine asla izin verme.

twenty-two
LOVE

Madd'in kollarında uyandım.

Gerçekten çok iyi hissettirdi.

Tuvaleti kullanmak için yataktan kalktığımda hâlâ uyuyordu. İşim bittiğinde onu inceledim.

Evet, hala baygın.

Bu da sonunda onun için bir şeyler
pişirebileceğim anlamına geliyordu. Jöleli
çörek zamanı.

Giyinme zahmetine kapıyı sessizce kapattım ve mutfakta çalışmaya başladım.
Tarif oldukça basitti ve onunla çok eğlendim.

İlk partiyi doldurmayı bitirdiğimde Madd yatak odasından çırılçıplak ve kesinlikle sertleşmiş bir şekilde çıktı.

Derin bir nefes aldı. "Bundan sonra benim için çörek yaptığın ıslak rüyalar göreceğim."

Güldüm. "Onun yerine beni becerebilirsin."

Sıcak bakışları vücudumda gezindi.

Adam beni kontrol etmekten hiç bıkmadı ve ben de buna %1000 katıldım.

"Anlaştık," dedi ve sonunda bir çörek almak için mutfığa geçti.

Isırdığında inledi ve bir dakika sonra beni kollarının arasına aldı.

Sırtım ön tarafıyla buluştuğunda yine güldüm. Göz açıp kapayınca kadar üç çörek daha bitirirken beni göğsüne bastırdı ve üzerinde çalıştığım çöreği elimden aldı.

"Bu dolu değil," diye itiraz ettim.

"Dolu değilsin." Yine de hepsini bitirdi.

Homurdanmamı engelleyemedim ve omzumun üzerinden baktığımda dudaklarının sırtarak kıvrıldığını gördüm.

Kahretsin, gülümsediğinde muhteşemdi. Ve

o benimdi.

Sonsuza kadar.

Genelde kızgın görünmesi muhtemelen iyi bir şeydi. Aksi takdirde, dünyadaki kadınların çoğu çaresiz, umutsuz şehvet birikintileri içinde eriyip giderdi.

"Değilim," diye kabul ettim ve jöle torbamı kaptım.

"Bunu düzeltebilirim." Madd belimi kavradı ve hafifçe sıktı. "Kahretsin, bana çıplak bir şekilde yemek pişirmenden daha seksi bir şey olamaz."

Kıçımı onun ereksiyonuna karşı oynattım ve o da elini kalçalarımın arasına kaydırmakta tereddüt etmedi.

Bir parmağını kıvrımlarımda gezdirdiğinde krema torbamı yere bıraktım.

"Benim için her zaman çok ıslaksın," diye homurdanarak beni dolaplara yaklaştırdı.

O beni tekrar okşarken ellerim taş tezgahın üzerine yayıldı.

Bir an sonra siki yarığıma dayanmıştı ve beni doldurabilmek için ayaklarımı yerden kaldırdı.

İçimde dibe vurduğunda bir nefes çektim ve hareket ederken eli klitorisimi çalıştırdığında inledim.

Hareket sertti ama acı verici değildi ve kendimi hızla kenara yaklaşırken buldum. Çıglıklarım kısa sürede havayı doldurdu ve benimle birlikte kendini kaybetti, beni zevkiyle .

İçimden çıktığında yoğun orgazmdan sonra hâlâ nefes alıyordum.

Kaybettiğim için inledim ve kığım tezgâha çarptığında haykırdım ve önümde diz çökerek dilini merkezime doğru sürükledi.

Tezgâhtan sıkma torbasını aldı ve jöleyi göbeğimin üzerine sıkmadan önce kalçalarımı ayırdı.

Merkezimdeki soğuk jeli sertçe içime .

Bir an sonra beni yalayarak temizledi ve ben de bu his karşısında inledim.

"Tadımız çok güzel, Vee," diye homurdandı Madd bana karşı, dilini tekrar üzerimde gezdirerek.

Ve tekrar.

Ve tekrar.

Ben kontrolümü kaybettiğimde, o durmadı.

Ben tekrar paramparça olduğumda, o hala devam etti.

Saçını çekmeden önce bir orgazm daha yaşadım ve ben nefesimi tutmaya çalışırken onun ayağa kalkmasını sağladım.

"anasını," diye nefes nefese kaldım, başımı arkaya eğerek. "Bu işte delicesine iyisin."

Bana doğru adım attığında göğsü gümbürdedi ve bacaklarımı kalçalarına sarıp onu tekrar içime aldığında tekrar gümbürdedi. "Her sabaha böyle başlamalıyız."

Parmaklarımı saçlarına gömdüm. "Donut ve orgazm. Mükemmel."

"Tadın lanet çöreklerden daha güzel." Madd'in ağzı benimkini yakaladı ve zevkimizin tadı dilimle buluştu.

Tuzlu ve mutluluk verici.

Hiç bitmesini istemedim.

İçime girdi ve ben inledim. Sonsuza

kadar sürmeyecekti.

Daha fazla devam edemeyecek kadar hassastım.

Ama olsun... Duygular başka bir dünyadaydı. "Bu senin için pişirmemem gerektiği anlamına mı geliyor?"

"Tabii ki hayır. Benim için pişir ve sonra seni yememe izin ver."

"Kulağa *zor* bir iş gibi geliyor," diye takıldım, sonra bana vurduğunda nefesim kesildi. Saçlarını sıkıca kavradım.

Hareketi tekrarladı, tam istediğim yere tekrar vurdu. Ve tekrar.

Ve tekrar.

"Başa çıkabilirsin." Dişleri omzumu sıyırdı. "Isır beni, Vee. Kanımı ağzında istiyorum."

Zevk zaten hayır diyemeyeceğim kadar yoğundu. Ben de onu ısırdım.

Ve içti.

İkimiz de devam edemeyecek kadar zor nefes aldığımızda SONUNDA DURDUK.

Vücudum tükenmişti.

"On üzerinden on bir," diye nefes nefese Madd'in omzuna hafifçe vurdum.
"Sanırım bu sefer beni neredeyse öldürüyordun."

Kahkahası odanın içinde yankılandı. "Sanırım bir dahaki sefere daha çok çabalamam gerekecek."

Ön kapı çalındı.

İkimizin de kafası o yöne doğru döndü.

Hâlâ çıplaktık ve bedenlerimiz birbirine bağlıydı.

"Belki onları görmezden gelirsek ," dedi Madd.

Homurdandım.

Her zamanki sorumlu alfa, iç çekti ve çekildi.

Bir önceki geceden kalma elbisemi yerden alıp başıma geçirdi, sonra dünkü giysilerimin geri kalanını toplayıp odamıza doğru yürüdü. Kapıya doğru yöneldim, saçımı düzeltmeye çalışıyor ama başaramıyordum.

Muhtemelen birkaç aydır fırçalanmamış bir fino köpeğine benziyordum ama olan olmuştu.

Kapıyı açtığımda, kapının eşiğinde bir adam buldum. Koyu renk saçları kulaklarının etrafına kıvrılacak kadar uzundu ve üzerinde yırtık bir kot pantolondan başka bir şey yoktu. Çoğu kurtadam kadar iriydi, açık renk teni mürekkeple kaplıydı ve gözleri elektrik mavisiydi.

Bana göz kırptı. "Beklediğimden daha küçükmüşsün."

"Beklediğimden daha az giyiniksin," diye karşılık verdim. "Kimsin sen?" Göğsüne baktı ve gömleksiz olduğunu fark etti.

"Hey." Madd arkamdan yaklaştı ve sahiplenici bir kolla ortama sarıldı. "Vex, bu benim eşim Lovene. Vee, bu Ronin Vex. Kendisi doğaüstü hükümetin bir parçası ve bildiğin gibi klanın ortadan kaldırılmasını yönetti."

Madd kapıyı açtı ve dikkatim mutfığa dönmeden önce ona omzumun üzerinden panikle bir bakış attım.

Gözlerim üzerinde ve rahatladım.

Görünürde sekse dair görsel bir kanıt
yoktu.

Belki de altın gibiydik. Şey,
benim vahşi saçlarım hariç.

Ve kalçalarımın iç kısımlarından damlayan zevk.

Mutfağa geri döndüm, ellerimi yıkadım ve kendimi temizlemem
gerekmiyormuş gibi sakince krema torbamı aldım.

Birkaç çörek daha doldurup kaçacaktım.

...Sıkma torbasını temizledikten sonra. Kirlenmiş gibi görünmüyordu ama yine
de. Mikroplar.

"Demek sen bir kan kurdusun," dedi Vex bana, Madd'le birlikte bar
taburelerine otururken. Muhtemelen Madd kadar yaşlı olduğunu düşünürsek,
adamin herhangi bir cinsel kanıt fark ederse yorum yapmayacağını
umuyordum.

"Ne yazık ki benim için evet," diye kabul ettim, krema torbasını temizlemeyi
bitirdikten sonra bir çörek daha doldurdum.

Madd, ben onu yerine koyar koymaz tezgahtan aldı ve büyük bir ısırik aldı.

Kesinlikle iştahımız açılmıştı.

Ben çörekleri doldurmayı bitirirken adamlar her şeyin nasıl gittiğini tartıştılar.

Vex birkaç ay kalacağını söyledi ki bu ilginçti. Umarım bundan eğlenceli bir
şey çıkar.

Duş alıp giyinmek için sıvıştığım da Madd elimi tutup beni geri çekti ve beni
bırakmadan önce dudaklarıma bir öpücük kondurdu.

Ön kapının tekrar kapandığını duyduğumda saç kremimi saçlarımdan
arındırıyordum. Bir dakika sonra, muhteşem alfam benim için tekrar çıplak
bir şekilde duşa girdi.

Elleri hemen kalçalarımı buldu ve sırtımı göğsüne doğru çekti.

Fiziksel temasın verdiği mutlulukla gözlerimi kapattım. Önüm onunkine degecek şekilde beni çevirdiğinde ona yaslandım, kollarımı sırtına doladım ve onu hafifçe sıktım.

"O çörekler çok lezzetliydi," diye gürledi, ellerinden birini saçlarıma gömerken. "İşinde çok iyisin."

Bu iltifat içimi ısıttı.

"Belli ki sen de kendininkinde aynı derecede iyisin. Muhtemelen daha iyisin. Sürün sana çok saygı duyuyor."

Umursamaz bir ses çıkardı. "Sadece gitmemi istemiyorlar. Hepsinin toplamından daha fazla bağlantım var."

. "Ve sen ." "Çok alçakgönüllü."

"Bugün programda ne var?" "Kesinlikle

hiçbir şey."

"Bir fikrin var mı?"

Ellerini sırtımda gezdirdi. "Tiyatroya gideriz ve takıntılı insanlara fotoğraflarını paylaşacakları başka bir şey veririz diye düşünüyordum."

Gülümsedim. "Kulağa eğlenceli geliyor. Patlamış mısır da olacak mı?"

"Tabii ki. Candy de." Yüzümü kavradı ve başparmağını dudağımın üzerinde gezdirdi. "Çok güzelsin, biliyorsun. Bunu sana daha önce söyledim mi bilmiyorum ama doğru."

"Hey, iltifatlar her zaman hoş karşılanır. Bunlara alışık değilim ama hoşuma gidiyor." Eline yaslandım ve başparmağını tekrar alt dudağımın üzerinde gezdirdi.

Eğildiğinde beni öptü. Yumuşaktı.

Güzelmiş.

Samimi ama cinsel değil.

Çıplaktık ama azgın değildik. Sadece... birlikte huzurluyduk.

Sonunda uzaklaştığımda, "Sana aşık oluyorum, Arch" diye itiraf ettim.

Gözleri benimkileri yaktı. "Benim için ne olduğunu öğrendiğim andan beri sana aşığım. Sen mükemmel birisin."

Gülümsedim ve o da beni tekrar öptü.

Sonra birlikte bulaşık yıkamayı bitirdik. Eğlenceli ve iyi vakit geçirmemize rağmen, ikimiz de anı daha yoğun hale getirmeye çalışmadık.

Sadece arkadaş olarak birlikte olmanın tadını çıkarıyorduk.

Ve belki de gerçek bir eşin böyle olması gerektiğini düşünmeden edemedim.

Bir ortak.

Güvenebileceğiniz ve hayatınız boyunca tutunabileceğiniz biri.

Seks inanılmazdı... ama hayatımı paylaşacağım bir arkadaşımın olması kulağa daha da hoş gelmeye başlamıştı.

Bir eş bulmayı hiç beklemiyordum.

Bir kurt adamı umursayacağımı hiç düşünmemiştim.

Ama ondan uzak durmayı başaramadığım için çok mutluydum.

"Başından beri onun hakkında haklıydım," diye mırıldandı kurdum.

Güldüm. Bu konuda yalan söylemenin bir anlamı yoktu. *"Öyleydin. Mükemmel bir eş seçmişsin."*

Ve onunla hayat çok güzel olacaktı.

epilogue

MADD—A BİRKAÇ MONTHS LA TER

Kulübemize doğru toprak yolda ilerlerken radyoda kamyonda seks yapmakla ilgili POPÜLER BİR COUNTRY şarkısı çalıyordu.

Pencereler açıktı ve rüzgâr Love'ın kısa saçlarını çılgınca savuruyordu. Sürekli dikkatimi çekiyordu. Her seferinde koluma hafifçe vuruyor, gülüyor ve yola odaklanmamı söylüyordu.

Yol umurumda bile değildi.

Arkadaşım tam yanımdayken, muhteşem gülümsemesi etrafındaki her şeyi aydınlatırken olmaz.

Sürümüz, birden fazla kan kurduna sığınak sağladığımız haberi yayıldığından beri daha da hızlı büyüyordu.

"Uzun süre yürüyüş yapamazsın," diye homurdandı kurdum bana. "Eşimle birlikte koşmak istiyorum."

"bulacaksın," dedim.

Huysuz piç, dizginleri ona vermeden ormanda vakit geçirmemin adil olmadığını düşünüyordu. Tamamen aynı fikirde değildim ama Love benden insan formumda onunla birlikte yürüyüş yapmamı istemişti, bu yüzden kurt bununla başa çıkmak zorunda kalacaktı.

Şikâyetlerine rağmen, biliyordum. Bize gülümsediğinde değil.

Love, çalışma saatlerini haftada üç güne indirdikten sonra sürüye beklediğimden daha çabuk uyum sağlamıştı. Her şeye karışıyordu ve hem çiftleşmiş kadınlar hem de çiftleşmemiş erkek uygulayıcılar onu dinliyor ve ona benden daha fazla saygı duyuyorlardı.

Eğer bu beni gururlandırmasaydı, ondan bu kadar hoşlanmaları beni kızdıırırdı. O *bana* aitti.

Pencereden dışarı bakarken kalçamı sıktı, vücudu rahatlamış ve yüz ifadesi mutluydu. "Burada hayat daha basit," dedi. "Wildwood'dan daha sık uzaklaşmalıyız."

"Keşke bunu yapmak daha kolay olsaydı," diye itiraf ettim.

Tekrar bacağımı sıktı. "Şehir de güzel. Sürünün büyümesi yavaşladığında her şey daha kolay olacak."

Onunla daha fazla yalnız kalabilmek için haklı olmasını umuyordum.

İşteki saatlerimi de azaltmışım, yani yirmi dört çalışıp yetmiş iki çalışmıyordum, ama yine de onunla yeterince vakit geçiremediğimi hissediyordum.

Onunla *asla* yeterince zaman geçiremeyeceğimi fark etmeye başlamışım.

"Bu şarkıyı biliyorum," dedi ve şarkı son nakaratına girerken sesi açtı. Kulübenin önüne park ettim ve bana bir sırtış fırlattı. "Kamyon seksi şimdi ilk duyduğumdan çok daha çekici geliyor."

Aletim işaret üzerine sertleşti. "Bunu gerçekleştirebiliriz."

Sırtışı hınzırlaştı. "Oh, gerçekten mi?"

"Evet." Onu kucağıma sürükledim ve ben onu öpmeden önce güldü.

Tüm hayatımı onunla tanışmak için bekleyerek geçirmişim ve eğer beni o ana, eşimin kucağında ve dudaklarının benimkilerde olduğu ana geri götürecekse her şeyi tekrar yapardım.

Acıya ve çok daha fazlasına değeri.

OceanofPDF.com

afterthoughts

Kurt adamlarla ilgili sevdiğim bir şey var. Eğer kitaplarımın çoğunu okuduysanız, eminim bu çok da şaşırtıcı gelmeyecektir, ama bu doğru.

Canavar ve insanın birleşimi beni heyecanlandırıyor.

İşin içine vampirler de girince mi?

O zaman mutlu yerimi buldum hahaha.

Dürüst olmak gerekirse, bu kitabı çok fazla düzenlemek zorunda kaldım.

Çok, çok.

Kan kurtlarının tam olarak ne için yaratıldığını bir türlü anlayamadım. Hatta bu kitabın ortasında birkaç hafta ara verdim ve

Sonunda neyi yanlış yaptığımı anlayıp düzeltmeden önce tüm evimi boyadım.

Şu ana kadar 90 küsur kitap yazdım... ve hala değilim! Oh neyse. En azından ben eğleniyorum :P

Her neyse, bu kitapla kendi kendime çok fazla homurdandım ve umarım siz de Wildwood'u benim kadar seviyorsunuzdur! Sürümüzün bundan sonra nereye gideceğini görmek için heyecanlıyım!

Sırada Tori'nin hikayesi var ve spoiler, belli bir alfayı içerebilir. onu rahatsız ediyor.

Yalan söylemeyeceğim, bu bulurken çok eğlendim. Madd, Bauther, ve Vex?

Hem de çok eğlendim. Dostum, aptal şakalarımı seviyorum.

Her zaman olduğu gibi, okuduğunuz için çok teşekkür ederim!

Sevgilerimle,

Lola Glass <3

OceanofPDF.com

stay in touch

Lola'nın yeni bültenlerini almak istiyorsanız (spam yok!) bu bağlantıyı kullanın:

[LINK](#)

Ya da bulun:

[FACEBOOK](#)

[TIKTOK](#)

[INSTAGRAM](#)

[PINTEREST](#)
[GOODREADS](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

all series by lola glass

Bağımsızlar:

Wildwood
Aldatma ve Bağlılık
Kurt Tarafından
Sahiplenildi
Yasak Eşler Vahşi
Av
Felaketin Kralları
Gecenin Laneti
Outcast Paketi
Feral Paketi
Eş Avı

Seri:

Yanan Krallık Fae Kralı
Şekil Değiştiren Kraliçe'ye
Kurban Edildi
Kurtboğan Şekil
Değiştiren Şehir
Doğaüstü Yeraltı Dünyası
Canavarların Ayı Reddedilen
Eş Sığınağı

OceanofPDF.com

about the author

Lola, *hafif* bir romantizm takıntısı ve aşka -gerçek aşka- tutkusu olan bir kitapseverdir. Çiçekler ve çikolatalar gibi bir aşk değil, iki insanın uzun sürecek kadar güçlü bir ilişki kurduğu türden bir aşk. Okumayı sevdiği ve kitaplarında tasvir etmeye çalıştığı ilişki türü budur.

Arsız kadınlar ve kocaman, büyülü erkeklerle ilgili eğlenceli hikayeler olsalar da ;)

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.